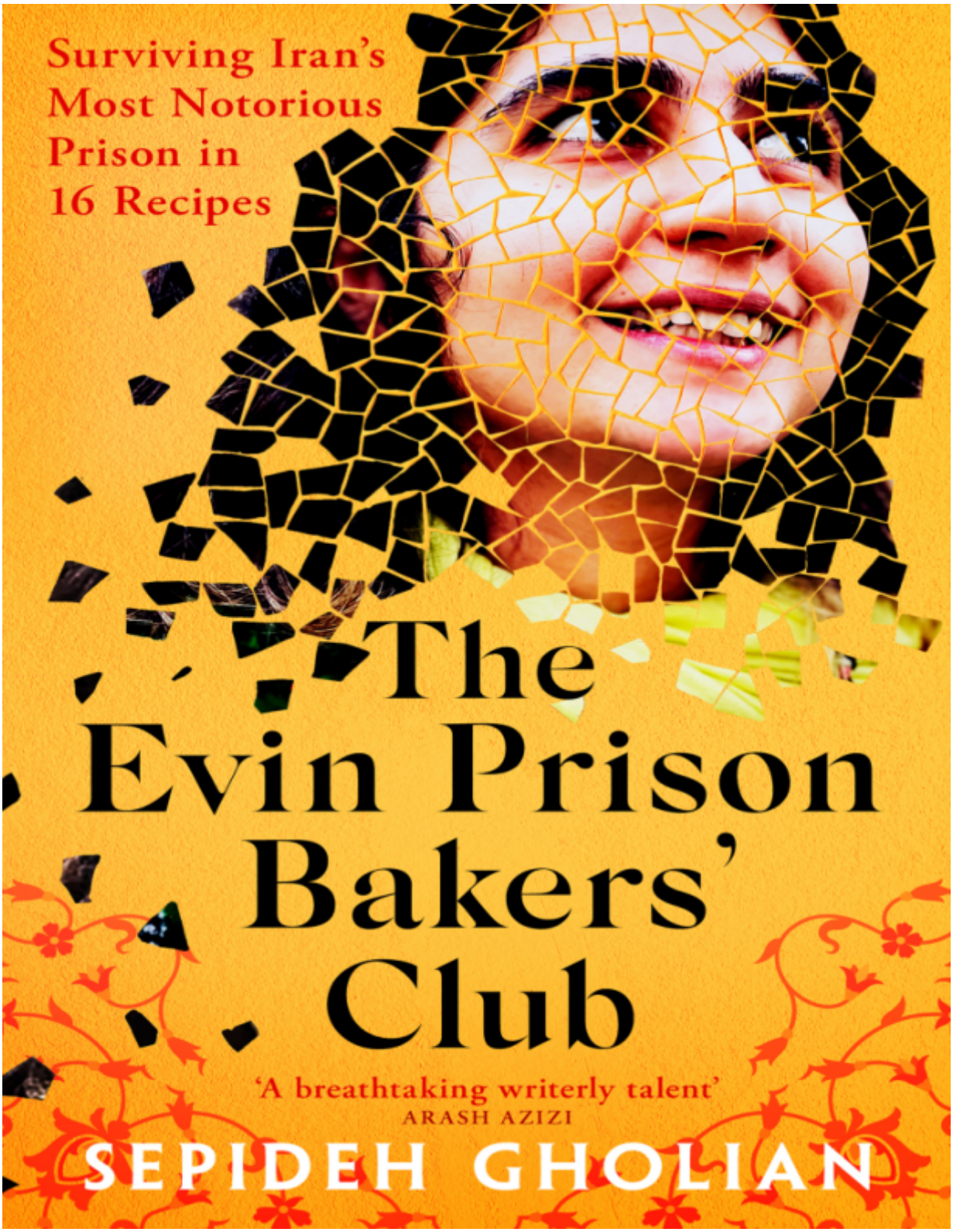

Bir

Evin Hapishanesi Bakers' Kulübü

İran'ın En Ünlü Notoryet Hapishanelerinden 16 Tarifle Hayatta Kalmak

SEPİDEH GHOLİAN

Farsçadan HESSAM ASHRAFİ TARAFINDAN ÇEVİRİLDİ

İÇİNDEKİLER

Maziar Bahari'den Giriş

1. Perde Açılıyor

2. Utanç

3. Bir Balık Yakalamak

4. Elmas Taş Yontucusu

5. Mide Bulantısından Önceki Yıl

6. Ve Şimdi Gölge Kukla Gösterisi

7. Paulina Salas

8. Salı Günlerini Kurtarmak

Fetû'ya Düşlerle Paylaşmak

Hasretin Ulusal Kütüphanesi

Marzieh Amiri'ye Övgü

Pastane Pang

Ek: Houman Jokar'a Bir Saygı Duruşu

FORZARAMIREBRAHIMI,

İtaatsizlik karşıtı bir ders; rezilliğin Daval-pa'sına karşı

GİRİŞ

Maziar Bahari tarafından

Klişeleri sevmem; abartının da hayranı değilim. "Edebiyat sizi özgür kılacak" gibi ifadeleri dinlemeyip, "Şunun şunun eşi benzeri olmayan gerçek bir özgün kişi olduğu" türünden cümleleri de kulak ardı ediyorum ve kendi kararımı veriyorum. Buna rağmen size bu kitabın, İran'da zindanların arkasında olsanız bile, edebiyatın sizi nasıl özgürleştirebileceğini örneklediğini anlatıyorum. Ve yazarının, siyasi tutuklu Sepideh Gholian'ın, en ufak bir yalan izi olmadan, gerçekten de özgün bir kişi olduğunu söylüyorum.

Gazeteci ve belgesel film yapımcısı olarak üç on yıldır çalıştığım süre boyunca ulaştığım sonuç şu: İranlı kadınlar, toplumsal değişim için ülkenin en büyük umudu. 2022'deki Kadın Yaşam Özgürlük protestolarında başörtülerini çıkarıp attıklarında tüm dünyayı cesaretleriyle kendilerine hayran bıraktılar. Ama bundan önce, hatta İslam Cumhuriyeti'nin 1979'da ilk kez kurulmasından beri, kadınlar direnişin saflarında yer aldı; ister özel bir başkaldırı eylemiyle ister kamusal bir protestoyla olsun, çoğu zaman da büyük bir kişisel bedel pahasına.

Sepideh Gholian, genç kuşakta bu direniş geleneğinin öne çıkan meşalesidir. 1994 yılında Huzistan'ın Dezful ilçesinde doğan 24 yaşındaki bir öğrenci olarak 2018'de Haft-Tappeh Şeker Kamışı Kompleksi'ndeki grevın desteklenmesi için örgütlenmede öncü bir rol üstlendi. 2015 yılında özelleştirildiğinden bu yana işçiler iş kayıplarına, ödenmeyen ücretlere ve kötü çalışma koşullarına karşı sürekli mücadele etmek zorunda kaldı. İran'da grevler yasadışıdır; ancak Haft- Tappeh'in sendika liderleri, zulme yönelik tekrar tekrar hedef alınmalarına rağmen etkili bir endüstriyel eylem örgütlemeyi başardılar. Sepideh ise bir

işçiydi, ancak grevi haberleştirme ve örgütleme görevini üstlendi. Yerel toplulukta grevciler için toplantılar düzenlemek ve dayanışma oluşturmak ve öte.

Milyonlarca İranlı gibi ben de bu genç kadına hayran kaldım. Greve katılanların kamuoyundaki en tanınmış isimlerinden biri haline geldi. Daha önce hiç böyle birini görmemiştik. Sepideh gibi bir aktivistin parlak mavi saçları, elbisesinin altından görülebiliyordu. Başörtüsü takan ve gülümsemesiyle İslam Cumhuriyeti'ne darbe vuran kişi. Rejimin yöneltebileceği herhangi bir tehditten yılmayan o meydan okuyucu ve bulaşıcı gülümseme. Ona fırlattığı şey, İslam Cumhuriyeti'nin kırk yıllık geçmişini anımsatıyordu. Boyun eğmenin ve ciddiyetin amansızca teşvik edilmesi bir anda yerle bir olur.

2018'deki on dört günlük grev sırasında Sepideh ve diğer grev liderleri... Barışçıl bir protestoda tutuklandılar. Aylarca süren işkence yaşadılar: gözaltına alındılar. Yargılanmadan, Sepideh hapishanede acımasızca işkence gördü. Ocak 2019'da, Devlet televizyonu, kendisinin bir "itiraf" olduğunu "kabul ettiği" açıklamasını yayınladı. Greve katılan işçileri bir şekilde manipüle eden 'komünist ve Marksist'. Onu solcu gruplarla çalışmaya zorladı. Rejim onu susturmayı amaçlıyordu. Ama Serbest bırakıldıktan sonra, bir kez daha buna meydan okudu.

Sepideh, kendi yaptığı bir sanat enstalasyonunun önünde otururken şunları söyledi: Dünyaya maruz kaldığı hakaretleri, aşağılamaları ve dayakları anlattı. Yaşadığı cinsel taciz ve bunun nasıl ele alındığı konusunda açık sözlü bir şekilde konuştu. Sorgu görevlileri, baskıyı artırmak için cinsel imaları bir silah olarak kullandılar. Mahkumları

bir şekilde konuştu. Sorgu görevlileri, baskıyı artırmak için cinsel ihlalleri bir silah olarak kullandılar. Mahkumları küçük düşürmek ve mahcup hissettirmek istiyordu. Bununla yetinmiyordu. Bu ihlalleri özet halinde listelemek – bir başka açıklama Temel insan haklarına saygı göstermeyi reddeden baskıcı bir rejimden bahsetti. Kendi deneyimlerini, kendi travmalarını: hikayesini milyonlara anlattı. İran'da ve diasporada yaşayan İranlılar. Birçoğu kendilerini burada görebilir. Parlak zekalı genç bir kadın. Ve tavizsiz tavrına daha da çok hayran kaldım. cesaret.

Sepideh, 2018'den beri birkaç kez tutuklanıp serbest bırakıldı. 2023'te son kez serbest bırakıldığında, 'Hamenei, sen bir zalimsin,' diye bağırmıştı. İran'ın 'Yüksek' Liderini kınayarak, 'Seni mezara koyacağız' dediler. Ayetullah Ali Hamenei, en yüksek manevi ve siyasi otoritedir. Ülkeye gitti. Tutuklandı ve bir gün içinde hapse atıldı. Hala hapiste. Bu metnin yazıldığı tarih Ağustos 2024'tür.

Sepideh'i 2019'da geçici olarak serbest bırakıldığı sırada tanıdım. IranWire.com web sitemiz için kendisiyle röportaj yapmak istedik. O da bize cevap verdi. Röportajını yayınlamamızı istedi; ancak başka fikirleri de vardı. İlk röportajını yayınlamamızı istedi. Hapishane günlüğü, Tilapia Hur al-Azim'in Kanını Emer; başlık, olayın nasıl gerçekleştiğine atıfta bulunur. Tilapia balığı gibi ithal ürünler Huzistan'ın kaynaklarını tüketiyor. Bu eyalet İran'ın güneybatısında yer almaktadır. Kitap, bu eyaleti anlatan bir dizi kısa öyküden oluşmaktadır. İran hapishanelerindeki kadınların yaşamları. Bir diğer hapishane günlüğü yazarı olarak, ayrıntılarıyla anlatıyorum. 2009'da İran'da 107 gün boyunca hücre hapsinde kaldım, kendimi tutamadım. Sepideh'in yazıları onu cezbetmişti. Sadece kendisi hakkında konuşmak istemiyordu; Arap ülkelerinden diğer mahkumların deneyimlerini dünyaya anlatmak istiyordu. Sünni oldukları için zulüm gören kadınlardan, hayal edilemeyecek işkencelere maruz kalan kadınlara kadar... Hayatta kalma mücadelesi sonucu işlenen suçlar. Bu kadınların birçoğu için, haklarında tutulan tek kayıt bu. Yaşamlar, Sepideh'in kitabında yer alıyor.

Burada aktivist Sepideh, karmaşık ve detaylı sistemi anlamaya çalışıyor. İranlı kadın ve erkekleri ezmek için tasarlanmış labirent gibi bir sistem. Tilapia'daki kadınlar mağdur değiller. Zorlu yaşamlarına ve maruz kaldıkları istismarlara rağmen. Ailelerinin ve yetkililerin elinde acı çektiler. Açık sözlü ve neşeli kalmaya devam edin.

İlk kitabı bir aktivistin hapishane günlüğüydü – genişletilmiş bir gazetecilik çalışması. Bir parça. Ama bu kitapta, yazar Sepideh ile tanışıyorsunuz. Sepideh Henüz otuzlu yaşlarının başında olmasına rağmen, bunu olgun ve edebi bir eser olarak nitelendirmek abartı olmaz. Bir dizi belirsiz fikirden eşsiz bir yapıya dönüşmesine ve büyümesine tanık oldu.

Sadece Sepideh'in yaratıcılığı ve direnciyle yazılabilecek bir başyapıt.

Her şey bir mesajla başladı: 'Maziar, bir kitap fikrim var: hapishane anıları ve fırın tarifleri.' Hemen daha fazlasını öğrenmek istedim. Her gün insan hakları ihlâmlarını rapor ediyorum – IranWire, İran'daki hapishanelerdeki koşullara ilişkin farkındalık yaratıyor ve bunu yıllardır sürdürüyor. Ama insanı tüketiyor; bu hikâyelerdeki gerçek acıya karşı duyarsızlaşıyorsun; insanların yüzlerini görmeyi bırakıyorsun. Pişirmek ise yeni bir yol: en acımasız koşullarda insanların kişiliklerinin bir ifadesi. Bir anda her kadın artık yalnızca işkence ve baskının kurbanı değil; bir rapçi, bir anne, bir dansçı.

Güvenlik nedeniyle size Sepideh'ten bu kitabın farklı bölümlerini tam olarak nasıl aldığımı söyleyemem. Bilmeniz gereken tek şey, ayrı bölümleri; metin ya da kâğıt parçalarını gösteren fotoğraflarla almamız için, Sepideh de dahil olmak üzere farklı kişilerle birkaç kişinin ve birçok telefon görüşmesinin gerektiğidir. Ardından bunları yazıya geçirip kitabın hangi kısmına hangi parçanın ait olduğunu bulmamız gerekiyordu. Kitap geleneksel bir formatta olsaydı süreç çok daha basit olurdu. Ama Sepideh, hikâyeleri, dipnotları ve tarifleri yan yana yerleştirmekte ısrar ederek süreci daha da zorlaştırdı (ve aynı zamanda daha ilginç hâle getirdi). Kitabın Farsça orijinal versiyonunu IranWire.com'da ve Mart 2024'te ciltsiz olarak yayımladık. Sepideh'in bazı diğer tutuklu arkadaşları, gardiyanların bile kitabı okumaktan keyif aldığını ve Sepideh'in ustaca kaleme aldığı yazılardan etkilenip bağlandıklarını aktarıyor.

Birilerinin neden edebiyata ihtiyacımız olduğunu merak etmesi hâlinde, Evin Hapishanesi Fırıncılar Kulübü'nü okumalılar. Sepideh'in sesi, hâlâ içinde oturduğu hücreden özgürce taşınıyor; artık dünyanın dört bir yanındaki

okurlara, tanışacağınız en cesur kadınlarla dolu hapishaneleri ve onların baskıcılarına karşı koyanları tanıtabiliyor.

Cezaevleri, dış dünyadan birini izole edecek şekilde geçilemez olacak biçimde tasarlanır; ancak Sepideh duvarları yıkıp bizi içeri alır.

Kitabın nihai hâlini hazırlama sürecindeki katkım, Sepideh'in bazı fikirlerini netleştirmesine yardımcı olmak ve farklı öğelerin—örneğin dipnotlar, tarifler ve çizimlerin—bir bütün olarak çalışmasını sağlamaktı. Kitabı yayımlamak, özellikle de Sepideh'in ablası ve kardeşi olan Samaneh ve Mehdi olmak üzere sayısız insanın yardımı olmadan mümkün olmazdı. Birçok İranlı aktivist gibi Sepideh de ailesinin desteği olmasa, bugün olduğu kişi olmazdı. Dünya Sepideh'i tanıdığından beri biz de onun ailesiyle tanıştık; onlar onunla omuz omuza mücadele ediyor ve yaşadıklarını dünyaya anlatıyor. Rose Jafry Farsça metni düzenlemede muhteşem bir iş çıkardı. Hessam Ashrafi onu İngilizceye olağanüstü biçimde çevirdi ve İngilizce versiyonun Sepideh'in fikirlerini ve ifadelerini yansıttığından emin oldu. Hannah Somerville ve Mitchell Albert, Hessam'ın çevirisinin editörlüğünü üstlenerek harika bir iş çıkardı.

Bir de IranWire.com'daki meslektaşlarıma teşekkür etmeliyim. İran'la ilgili haberleri adil ama titiz bir şekilde iletme konusundaki kararlılıkları olmasaydı, Sepideh gibi yazarların ve aktivistlerin makaleleri, videoları, çizgi filmleri ve kitapları için kendilerine bir yuva bulmalarına yardımcı olamazdık.

Son olarak, bana bu kitap için güvenmenize teşekkür ederim Sepideh-jan. Sizinle çalışmak, profesyonel hayatımın en neşeli anlarından biriydi. İranlıların hakları için mücadele etme konusundaki kararlılığınız, milyonlarca İranlıyla birlikte beni de, nerede ve nasıl mümkün olursa olsun sizin örneğinizi izlemeye ilham verdi. Güzel ve yürek burkan hikâyelerinizi ve tariflerinizi İngilizce konuşan okurlara tanıtmayı onur duyuyorum.

Kadın, Yaşam, Özgürlük!

MAZİARBAHARİ, bir gazeteci ve belgesel film yapımcısıdır. İranWire.com'un kurucusudur; burada The Evin Prison Bakers' Club'ın Farsça özgün versiyonu yayımlanmıştır.

Evin Hapishanesi Fırıncılar Kulübü

PERDE AÇILIR

İYİ BİR FIRINCI DEĞİLİM. Tamam, ben hiç de fırıncı değilim. Birçok kişi gibi... Bazı şeyleri, yetenekli olmasam da yaparım. Mesela yazmak gibi. Hiçbir zaman yazma konusunda uzman olmadım. Yazar değilim ve sanırım asla yazar olamayacağım.

Fırıncılık işine ilk tutuklanmamdan biraz önce başladım. O zamanlar ben... Kendi evimde zaten bir tutsak gibiydim. Pasta yapmak, bunu unutmamı sağladı. Kadın olduğum için yediğim dayaklar. Ve doğal olarak, çok Asi kadın.

Kasım ayında tutuklandıktan sonra her şey yeni bir anlam kazandı. 2018. O tek, korkunç gecede, bir o yana bir bu yana savrulup durdum. Beş farklı gözaltı merkezindeydim. Bir noktada, beni bir yerden bir yere taşırlarken... Gözlerim bağlı ve etrafım erkek güvenlik görevlileriyle çevrili halde, bir arabadan diğerine giderken, ben... Kapı koluna uzandım,

kendimi dışarı atmaya niyetlenmiştim. Tam o anda O anda sevgili dostum Sepideh Kashani aklıma geldi.* (Size daha fazlasını anlatacağım) (Onuncu Bölüm'de Kashi ve kocası Houman hakkında.) Aklıma geldi. Umarım, bu yolun sonunda onu görebilirim ve birlikte... Belki de kocası Houman için güzel bir şeyler pişiririz. Bu düşünce beni mutlu etti. Kendimi çok mutlu hissettim. Elimden kurtuldum.

"Hapishane hapishane değil mi?" diye sorabilirsiniz. Nasıl olur da böyle bir şey olabilir? Orada pastacılık mı yapıyorsunuz? Ve haklısınız. Ama eğer kötü pişiriyorsanız.

Eğer bu sizin kimliğinizin ayrılmaz bir parçasıysa, o zaman bunu istediğiniz zaman, istediğiniz yerde yapabilirsiniz. Ve evet, her türlü hapishanede.

Gaz olmasa bile. Kaynar su bir şişeye konur; tereyağı bir kaba konulur. plastik poşet; sindirim bisküvileri poşetin arka tarafıyla toz haline getirilir. Bir elek kullanın. Hepsini birlikte ezin, sonra jöle ve diğer benzer şeylerle ilgilenin. (Gaz varsa çok daha kolay, unutmayın.) İşte kadınlar koğuşunda durum böyleydi. Evin Hapishanesi'nden, sevgili Niloufar Bayani'nin* yanında, bir bombardımanın ardından. Tekrarlanan rica, yalvarma ve takiplerden sonra nihayet elimize geçirdik Tercih edilen araçlar: mutfak gereçleri ve en önemlisi, tart ve turtalar için bir kalıp. Belli ki bizi serbest bırakmayacaklardı, bu yüzden bir tart kalıbı alacaktık. En azından aralarından.

Daha sonra, Buşehr Hapishanesinde, ben de fırıncılığa sığındım. Oradaki ortam farklıydı. Oraya fısıldayarak bile giremezdiniz. Diğer mahkumların kulaklarına bunu misilleme korkusu olmadan anlatın. Ama ben bunu kendi imkanlarımla kullandım. Siyasi tutuklu olmanın getirdiği 'ayrıcalık' sayesinde bir mutfak kurabildim. Tüm bunların ortasında... Çektiğim acılara rağmen, aslında birkaç iyi günüm oldu. Tabii ki, bunlar uzun sürmedi. Ve o zamandan kalma kabuslar hâlâ peşimi bırakmıyor.

Devam edelim.

Sonuç olarak, fırıncılığı bir kenara bırakırsak, birçok şeyin olduğunu fark ettim. Baskıcı ve ataerkil bir sistemde bunu yapamazsınız. Bunu gördüm. Bir oyuncaktan farksızdım. Dövülmüş, aşağılanmış ve utandırılmıştım. Hatırladığım her an kalbim yerinden fırlıyor.

Kardeşim Mahin vefat etti.* İzinli olduğum süre boyunca, bir krizin eşiğindeydim. Uçurum. Eğer o olmasaydı, benim için her şey bitmiş olurdu. Aşk.

Devam edelim.

O geçmiş günler ve geçmiş yaşamlar şimdi gözlerimin önünde canlanıyor, tıpkı bir Korku filmi. Somayeh'i idam edeceklerini asla hayal edemezdim.

Birlikte ağlayıp yatağımızın dibinde bir kek yedikten bir gün sonra.* Ve Maryam Akbari Monfared'e bir kruvasan uzattıktan, sonra da Yeni Yıl'ın ev temizliğini sevinçle Nowruz şenliklerine hazırlar gibi birlikte yapıp bir gün geçtikten sonra, onu başka bir hapishaneye nakledeceklerini hiç hayal bile edemezdim.

O zamanlar Maryam'a "annem" diye seslenirdim. Diğer genç kadın hükümlülerin de onu "annecim" diye çağırdığını duyduğumda, kalbimin buz gibi kesildiğini hissederdim; çözülür gibi olurdu. Asla kıskanç olamazdım—tam tersine. Maryam'ın mucizesiydi bu: hepimize bir anne olması. Ama o sürgün edildiği gün, kalbim yeniden buz kesildi. "Seni o

Maryam'ın mezarındayız; hepimiz bir anne olmadık. Anne olduğu gün, kalbim yeniden buz kesildi. "Seni o kadar çok seviyorum ki," diye kulağıma fısıldadı. Duyduğumuz acı derinliklere kadar uzanıyordu.

Oysa beni de ertesi gün naklettiler. Bir lütuftu bu. Eğer beni orada bırakıp Maryam'ın yokluğuna maruz kalsaydılar, onun eksikliğini taşıyabileceğimi sanmıyorum. Kaderin bir başka anlamsız cilvesiyle şimdi Evin Cezaevi'ndeyim ve hâlâ onunla birlikte bir zamanlar yatağımızın olduğu yeri bile bile bakamıyorum.

Hadi devam edelim.

Buşehr'de kaybettiğim kişi Mahin'di. Her insanı farklı bir şekilde özlüyorsunuz; her kayıp hem bedensel hem de psikolojik olarak yeni bir acı türü getiriyor. O son anlarda kız kardeşimin ayağına dokunduğumda, öyle, öyle soğuktu. Ve şimdi, onu anıp bunu yazarken, kendi ellerim de buz gibi oluyor.

Hadi devam edelim.

* Sepideh Kaşani bir çevre korumacısı ve aktivisttir. Kocası Houman Jokar ile birlikte Niloufar Bayani, Sam Rajabi ve Kavous Seyed- Emami dahil olmak üzere diğer çevrecilerle beraber Ocak 2018'de İslam Devrim Muhafızları Ordusu İstihbarat Teşkilatı tarafından gözaltına alındı. Hepsi daha sonra 'casusluk' suçlamasıyla hapse gönderildi.

* Niloufar Bayani, Ocak 2018'de tutuklanmasının ardından sekiz ay boyunca hücre hapsinde tutuldu. Kapalı kapılar ardında yapılan bir yargılamanın ardından 'casusluk' suçlamasıyla on yıl hapis cezasına çarptırıldı.

* Otuz yaşındaki Mahin Boland Karami, Buşehr Cezaevi'nde tam zamanlı çalışan bir mahkumdu. Kolbar olarak çalışmanın cezası. Kolbarlar, malları sırtlarında taşıyan kuryelerdir. Geçimlerini sağlamak için İran-Irak sınırında mücadele ediyorlar. Dağlık yol tehlikeli ve onlarca kişi bu şekilde yaşıyor. İran sınır muhafızları tarafından her yıl anında vurularak öldürülüyor. Bu tür işler İran'da yaygın. Kürdistan, yüksek işsizlik oranları nedeniyle. Mahin, Covid-19'dan öldü.

* 33 yaşındaki Somayeh Shahbazi Jahrouii, kendisine aşık olan bir adamı öldürmekten suçlu bulundu. Akrabaları ona tecavüz etmeye çalıştığını söyledi. 4'ünde Ahvaz'daki Sepidar Kadın Hapishanesinde idam edildi. Aralık 2019.

Tarif 1

Üç süt ('üç çeşit süt') keki Mahin Boland Karami için

◆
◆
◆

Mahin Boland Karami tam zamanlı olarak hapishanede çalışıyor. Paspas bozuk ve her gün tuvaletleri, koridorları ve daha başka her yeri bozuk bir düzenekle saatlerce iki büklüm temizlemek zorunda. Çalışma günü bitince kalçasını çevirip Kürt dansını sergiliyor. Şeker seviyelerinin düştüğüne şaşmamak gerek.

‘Çok, çok tatlı bir kek istiyorum. Börek kreması için param yetmiyor. Bu sefer bana başka bir şey ver.’

‘Tamam. Yaklaşık iki saat içinde hazır olacak.’

Bu, Mahin’in ve başka bir mahkûmun kek/hamur işi konusunda muhtemelen son konuşmasıydı. Çok geçmeden mutfak kapatıldı ve Mahin donarak öldü.

Bu, İspanyol kökenli bir ikramdır ve hazırlaması kolaydır.* Onu birlikte tadını çıkarmaya biriyle davet ederseniz, duruşmanın ilk duruşmasında Mahin’in Kürtçe kendini savunduğunu söylemeyi unutmayın. Ardından onun gerçekten bir ‘Leyla Zana’ olduğunu vurgulayın; aynı şeyi yaptığı için, yani Türk parlamentosunda yer alan ve on beş yıl hapis yatan bir Kürt vekil. Ve Irak-Kürt şair Şêrko Bekas’ın bu şiiriyle bitirmeyi unutmayın:

Köprü kuran iplerin, küllerin ve ganimetlerin diyarında

bugünün cehennemî hatiplerinden,

dilini korkudan çözmemiş olan kimse yoktu,

Yastığın altına seslerini gizlememiş ve cesaretlerini dolabın içinde saklamamış kimse yoktu.

Bugün, parlayan saçlarınızın ışıl ışıl günü.

Bugün Mart ayının sekizi.

Her yıl bu gün,

Sen, ana vatanın çam ağaçlarının kız kardeşisin; balinalar ve canavarlar tarafından yutulurken, bugünün kadınlarının güneşinden, Kerkük’ten o güzel güvercin gökyüzüne süzülür ve Leyla Zana’nın hapishanesindeki pencere pervazına konar.

Bu kek gerçekten çok tatlı. Ama bu seni endişelendirmesin; lezzetli. Arapların muhtemelen İspanyol keklerindeki yüksek şeker oranından sorumlu olduğu söylenir.

H A S T A N E M A L Z E M E L E R I 190g un 1 çay kaşığı kabartma tozu 115g tereyağı 190g şeker 5 yumurta ½ çay kaşığı vanilya özü

S Ü T K A R I Ş I M I N I N M A L Z E M E L E R I 200ml süt 200ml yoğunlaştırılmış süt 200ml kaymak

Y A P I L I Ş

Tereyağıyla şekeri açık renkli ve kremsi olana kadar karıştırın. Yumurtaları birer birer ekleyin; ardından vanilya özünü, unu ve kabartma tozunu katın. Karışımı yağlanmış kalıplara dökün. 180°C'de önceden ısıtılmış fırında 30–40 dakika pişirin. Tamamen soğuduktan sonra, kekin üst kısmının her yerine kürdanla küçük delikler açın. Krema (çift)yi çırpın ve süt ile yoğunlaştırılmış sütle iyice karıştırın. Karışımın tamamını kekin üstüne dökün. Sütün karışımının işlemesi için buzdolabında bir gün kadar bekletin. Kekinizi çırpılmış krema, meyve veya tarçınla süsleyin.

◆

◆

◆

* Tres leches kekinin kökeni Latin Amerika'ya dayanır; ancak bunun kökeninin Meksika'da mı olduğu, orada XIX. yüzyılın ortalarında ıslatılmış tatlıların popüler olduğu düşünülür ya da Nikaragua'da mı ortaya çıktığı konusunda tartışmalar vardır. Nestlé 1930'larda Meksika'daki fabrikalarını açtığında, yoğunlaştırılmış ve buharlaştırılmış süt kutularının arkasına tres leches için bir tarif bastı.

HABERİ aldıktan sonra Makieh'in öldüğünü öğrenince, yıkıldım; kendimi hâlâ hapishanenin dışındaymış gibi hissettim.* İlk başta buna inanmadım. Aklıma gelebilen her yerde onun haberini sordum. Elde edilecek bir bilgi yoktu. Ya insanlar bilmiyordu ya da bana vermek istemiyorlardı.

Bu araştırma görevine ayırdığım vaktin tam ortasında, Ahvaz'daki Sepidar Kadın Cezaevi'nin kapılarına gittim. Hapishanede At the End of 8th Street adında bir film izlemiştim. Bir sahnede oyuncu Taraneh Alidoosti, erkek kardeşine ait bir çift spor ayakkabıyı kollarında tutarak bir hapishanenin dışında duruyor; kardeşi az önce idam cezasına çarptırılmış. Kendimi sanki o sahneyi yeniden canlandırıyormuşum gibi hissettim; orada çömelmiş, dizlerimi kucaklamış ve yanından geçen herkese Makieh'i soruyordum.

Sonunda, oda arkadaşımın ailesi bana kesin bir haber verdi. Makieh ölmüştü. Yalnızca ölmüş değildi: öldürülmüştü. Sepidar Cezaevi'nin kapılarının önünde orada dururken, sanki sırtım aniden bükülmüş gibi hissettim. Beni ağırlığıyla aşağı çeken Makieh'in bedeniymiş gibi. Bir daha asla dik duramayacakmışım gibi geldi.

Bu kadar çok kişiyi sadece üç yıl içinde kaybetmek tuhaf. Makieh ile Mahin arasında sanki yüz yıl geçmiş gibi geliyor.

Ama hadi, devam edelim.

Vicdan azabı çekiyorum. Nasıl hesap çıkmam gerektiğini bilmiyorum. Buna katlanmak zorundayım. Anlıyorsunuz

Vicdan azabı çekiyorum. Nasıl başa çıkmam gerektiğini bilmiyorum. Buna katlanmak zorundayım. Anlıyorsunuz, kendime iki kişinin ölümünde suç ortağı olduğumu söylüyorum. Eğer Sepidar'dan ayrıldığım an Arapların nasıl kötü muamele gördüğü hakkında ağzımı açmamıştım. Hapiste olsaydım belki de tekrar tutuklanmazdım ve o zaman kesinlikle daha iyi durumda olurdum. Makieh'in yanında olurdum. Onu asla yalnız bırakmazdım. Karantina koğuşu. Ahvaz'dan sürgünüm son derece pahalıya mal oldu.

Kendime, eğer tacize karşı sessiz kalsaydım, O dönemde Cezaevleri Örgütü Başkanı olan Hacı Muhammedi'nin o videosu Bağırdığım anların videosu internette yayınlanmazdı ve hapishanedeki kavga da öyle. Mahin'in beni savunmak zorunda kaldığı durum belki de yaşanmazdı; o zaman onlar O hasta yatağında yatarken onun hayatına son vererek misilleme yapmazdım. COVID-19.

Ellerim yine dondu.

Devam edelim.

Bu dolambaçlı yol boyunca fırıncılıktan asla vazgeçmedim. Kadın olmak zor, benim için bile yeterince zor ve bunu başarabilir miyim bilmiyorum. Buna katlanmaya devam ediyorlar. Daha da kötüsü, Makieh Arap, Mahin ise Kürt'tü ve Bu da işleri daha da zorlaştırıyor.

Eğer fırıncı veya pastacı değilseniz, bu tarifler size faydalı olabilir. Sen de dene. Mümkünse hepsini dene. Ve onları yaparken şunu unutma: Bu ürünleri tasarlayanlar Kürdistan, Huzistan ve İran'ın dört bir yanından kadınlar. Onları her zaman hatırlayın ve benim gibi siz de fırıncılığın öyle bir şey olmadığını anlayacaksınız. Sadece tatlı hazırlamak ve yemekle ilgili. Başka şeyler de var; hâlâ Hepsini tanımıyorum ama.

Sevgili arkadaşım Niloufar Bayani ile birlikte fırın ürünleri yapıyorum. Eğer siz de... Bu kitaptaki tariflerimizle ilgili herhangi bir sorun yaşarsanız ve ben orada değilsem Eğer o sırada hapisteysem, lütfen Instagram veya X üzerinden bana bildirin. Eğer hapisteysem, Beni tuttukları tesise bir mektup göndermem gerekti. Hepsini kendim yazmak zorundaydım.

Bu tarifleri, Evin'e geri götürülmemden önceki iki ay içinde aceleyle yazdım. Hapishane. Acemice yazım tarzımın sebebi bu, yetenek eksikliği değil. (Şaka!)

Bir gün, halkımız zafer kazandığında, sana bir pasta yapacağım. Ahvaz sokakları. O gün çok uzak değil artık.

Umarım bunu birlikte başarabiliriz.

* Otuzlu yaşlarında, üç çocuk annesi, Arap kökenli Makieh Neisi, Kasım 2019'da tutuklandı. İran'daki hükümet karşıtı protestolar sırasında. IŞİD ile işbirliği yapmakla suçlandı ve Cinsel işkenceye maruz kaldı. 14 Aralık 2020'de Sepidar'daki karantina koğuşunda hayatını kaybetti. Yeterli tıbbi bakımdan mahrum bırakıldıktan sonra kadınlar cezaevine gönderildi.

T W O Utanç

O hamile. Henüz bunun farkında değil. Peki ya farkına vardığında neler olacak? yapmak?

Bir grup silahlı katil onu kelepçeleyip arabaya götürüyor. Onlar da onun hamile olduğunu henüz bilmiyorlar. Bekleyip göreceğiz neler olacak. Onun öyle olduğunu öğrendiklerinde. Hatta bunun ihtimali bile, ta öteden bakıldığında, onları korkutuyor. Burada üçüncü şahıs ağzından anlatılması, gerçekliği bir kenara bırakın, korkunç.

Genç kadın hapishane hücresinin içinde bir köşeye saklanıyor. Mide bulantısı. Bu durum onu çaresizliğe sürükledi. Pencere yok, içecek su yok, gidecek yer yok. Kusmak istiyor. Etrafta sessizlik, ölüm ve kendisinden başka bir şey yok. Donuyor. Soğuk, tahtakurusu dolu, kötü kokulu battaniyelere sarınmış. Günler şöyleydi: Bunlar, birkaç küçük değişiklik dışında, tekrar tekrar yaşanacak. Çeşitlilikler. Zamanla, battaniyelerin kokusuna yavaş yavaş alışacak. Çok yorgun olduğu için bazen bayılıyor; çıkan sesler... Ajanların ayak sesleri onu uyandıracak ve olaylar böyle devam edecek. Her şey böyle olacak. Kendini tekrar ediyor ve o, kokusundan bile her şeyi mükemmel bir şekilde biliyor zaten. Battaniyeleri kaşıntıya ve tahtakurusu sokmalarının bıraktığı yaralara sardı. Altına işeyeceğini biliyor.

Bunları biliyor ama hamile olduğunu bilmiyor. Henüz değil. Şu an için, her neyse. Şu anda tamamen bu tekrarlayan şeylerle meşgul. Olaylar o kadar tekrarlayıcı ve tahmin edilebilir ki, hangi tahtakurusunun kim olduğunu bile söyleyebiliyor.

En son onu kasıklarından sokan o oldu. Hatta odasındaki toplam tahtakurusu sayısını bile biliyor. Hücre. Üstelik, yan hücredeki kadının kim olduğunu da biliyor. İtiraf etmeyi reddettiği için hücresinin kapısı asla açılmayacak. Komşusu, henüz farkında olmadığı bir şeyden şüpheleniyor; kadının hamile olduğundan. Cehalet uzun sürmez. Genç kadın battaniyesini üzerine çekiyor. O da alacak. Kusmuk kokusuna alışkın.

Onu başka bir arabaya bindiriyorlar, hâlâ hamile olduğundan habersizler. Onu dövdüler ve başına kalın bir çuval geçirdiler. O ve yüzleri Onun göremediği şeylerin hiçbir ortak noktası yok – tek ortak noktaları şu ki, Onlardan biri onun hamile olduğunu biliyor.

Başında bir çuval olan ve bedeni giderek zayıflayan genç kadın, Bilinmeyen bir yere doğru yola koyulduk. Saatler çok yavaş geçiyor. Arabada, Onların daha sıcak veya daha soğuk iklimlere doğru mu gittiklerini ayırt edemiyor. Güneşe mi yoksa gölgeye mi. Pek de fark etmiyor gibi görünüyor. Beş kişi var. Arabada. Onlardan biri genç kadının karnında saklı. Bizim hikayemiz.

Şimdi birden irkilerek uyanıyor. Tanrı'dan iki bininci günü diliyor. Bugün onun rezil olmasına izin vermemenin zamanı geldi. Belki de tüm kadınlar uyandıklarında şöyle düşünürler: İşte bu. Rezillik her zaman kapıda bekliyor. Boğazlarında gizli bir şekilde duruyor. Onların zihninde. Bugün rezil olacak mı? Bu tamamen şansa bağlı.

Genç kadın çok zayıf. Çok uzun zaman önce değil, kız kardeşlerinden biri... Öldü. Bundan kısa bir süre sonra, ikinci kız kardeş de ilkinin ardından toprağa karıştı. İkinci kız kardeşinin ölüm haberi henüz kendisine teyit edilmemişken, Üçüncü kız kardeş vefat etti.

Kız kardeşlerinin hepsi genç ve uzundu, hepsinin de gür sesleri vardı. İlki yuvarlak yüzlü ve simsiyah saçlı Somayeh'ti. İkincisi Gözleri bal rengi, göğsü yanmış olan Makieh'ti o: Kayınbiraderi onu kaynar suyla yakmıştı. Makieh'in hayatı...

renksizliğinden yoksun; yalnızca gözleri hariç. Bal rengi gözleriyle, kardeşinin cinayetine tanık olmuştu. Göğsü hiç durmadan yanıyordu. Belki de sonuna kadar hiç sönmemişti. Kucağına düşen daha bebek çocuğunun adı ‘Halva’ydı.*

Üçüncü kız kardeş Mahin de halvayı severdi. Hamileliği boyunca onun vazgeçilmez tatlı yoldaşı olmuştu. Mahin'in alışkanlığı, halvayı parmağının etrafına dolayıp sonra da yalamaktı. Parmağın etrafına dolanmış halva, Büşehr'den gelen gerçek bir şeydir. İçinde unla şeker eşit miktarda bulunur; ayrıca bol yağ vardır. Diyabetin varsa tepelere koş. Ama Mahin gibi hamileysen ve tatlılara canın çekiyorsa, bu bir rüyanın gerçeğe dönüşmesidir.

* Halva, İran kökenli popüler bir şekerlemedir; kızartılmış buğday unu, tereyağı ve yağdan yapılan yoğun bir ezmeden oluşur; safran, gül suyu ve şekerle tatlandırılır.

Tarif 2

Parmak bükmeli halva

Parmak bükmeli halva İran Körfezi'ndeki Bushehr şehrinden gelir ve bu ismi, onu uzatabildiğiniz, parmağınıza sarabildiğiniz ve sonra sevimli ağzınıza düz bir şekilde fırlatabildiğiniz için alır. İnsanı rahatlatan, yumuşacık ve pürüzsüzdür. O bölgeden bir halk şarkısı çalın. Tüm malzemeler eşit miktarlarda birleştirilir; bu yüzden akılda tutması kolaydır.

H A M M A D D E L E R

1 fincan su

1 fincan gül suyu

1 fincan şeker

1 fincan yemeklik yağ

1 fincan un

1 fincan safran … Hayır, dur, şaka yapıyorum; seni iflas ettirmeye çalışmıyoruz. Biraz öğütülmüş safran yeterli.

YÖNERGELER

Şekeri, suyu, gül suyunu ve safranı birlikte karıştırın; şeker tamamen eriyene kadar ocakta ısıtın. İşte şurubunuz. Şimdi ayrı bir tavada unu kavurun ve yağı yavaşça ekleyin; bu karışımı muhteşem bir kahverengiye dönene kadar pişirin. Ardından şurubu azar azar ekleyin. İyice karıştırın ve içindeki tüm yağ emülsifiye olana kadar karıştırıp çevirin. Bu gerçekten lezzetli.

◆
◆
◆

Kendisine 'BARE FA CEDMAHIN' diyen MAHIN, genç bir kadındı. Kadının üçüncü kız kardeşiydi ve kollarında öldü. Bugün bile genç kadın hâlâ... Olayın nasıl gerçekleştiğini hatırlayınca gözyaşlarına boğuluyor. Mahin otuz yaşındaydı. Yaşlıydı ve kolbar olarak çalışıyordu. Sonunda bir yükü taşımak zorunda kalmıştı. Kendisini kölesi yapmış olan bir adama. Oğlunun okul masraflarını karşılamak için. masraflarını karşılamak için ve cüzi bir ücret karşılığında, bir dağ dolusu yükü taşımayı kabul etmişti. Karnının etrafında kristal metamfetamin. Başka türden bir hamilelik. Sonuç olarak, o Yakalandı ve hapse gönderildi. Taşıdığı kargonun sahibi olan adam ise... Olumsuz.

Mahin öldüğü gün nefes alamıyordu. Oksijene ihtiyacı vardı. Anlamadı. Olaydan tam 20 saniye önce genç kadın... Omzundan öptü ve ondan özür diledi. Mahin daha önce kurtarmıştı. Genç kadının hayatı ve bu ihlal yüzünden şimdi ondan mahrum bırakılıyordu. Tıbbi bakım. Onu asla kurtarmamalıydı. Çünkü yaptığı şey yüzünden. Bu affedilmez günah için, Kürt Mahin ilk iki kişiyi takip etti. kız kardeşleri Ölüm Vadisi'ne götürdüler.

Sonunda kadının üç kız kardeşi de boğularak öldü. Bir şekilde. Somayeh asıldı. Sonra Mahin ve Makieh aç bırakıldı. Oksijen, birbiri ardına. Şimdi kadın yapayalnız ve korkuyor ki

O da boğularak ölecek. Bu birçok kadının başına geliyor. Peki ya... Ya siz? Nefes alamadığı için kız kardeşinizi kaybettiğiniz oldu mu hiç?

Kadın ağlayamıyor. İki yıl içinde üç kız kardeşini kaybetti. Ve yine de o... Tıpkı boğularak ölen kız kardeşler gibi, o da sürekli fırıncılık yapmayı düşünüyor. Hep fırıncılık hakkında düşünürdüm. Adliye binasının koridorlarında, Somayeh'in darağacında boğularak öldürülmesinden bir gün önce, gözyaşlarına boğulmuştu. Annesinin kollarında. 'Anne,' diye feryat etmişti. 'Nefes alamıyorum!' Ve annesi "Ben de değilim" diye yanıtlamıştı. Görünüşe göre bu durum kalıtsal. Şimdi olmasa bile, ileride olabilir. Sonunda hepimizi bulacak.

Arabada, kadının başından çantayı çıkarırlar ve kadın şunu fark eder ki... Bir daha eve dönmeyecek. 'Yardım edin!' diye bağırıyor. 'Benimkini alıyorlar!' 'Benden uzaktaki evim!' Ajanlar karşılık olarak onu döverler. Diğer, daha önceki Aklına hakaretler geliyor. Diğer ara sokakları, diğer kasabaları hatırlıyor. Diğer gözaltı merkezlerinin hepsi de en azından şunlarla doluydu: Kendi halkının sesleri. Acaba bir daha geri dönebilecek miyim? diye soruyor kadın kendi kendine. Kavak ağaçlarını boş yere hayal ediyor.

Hücresinin zemini buz gibi ve havalandırma yok. Büyük ihtimalle uzun süre burada kalacak. Pençeleriyle bir şeyler tırmalamak istiyor. Duvarlar. Doğru, daha önce de bu hücrede kalmıştı ama mide bulantısı hissetmemişti. O zamanlar öyleydi. Son iki saatte iki kez kustu. Yan etki olmalı. Açlık grevinin nedenini kendi kendine anlatıyor.

Aynı gün gün batımında, güneyin sıcaklığı ve mevsimsel esintisiyle, Hücre hapsinden çıkarılıp cezaevinin oyun alanına götürüldü. Mutlak bir sessizlik içinde. Avlu temiz; orada kimse yok. Dey Hengo Herhalde ortalığı temizlemişlerdir, diye düşünüyor.* Hiçbir ses duymuyor. Neredeler? Mahkumlar mı? Burada kimse yok.

Bu mutlak sessizlik genç kadına bir mesaj iletiyor. Artık herkes, ne olduklarına bakılmaksızın, onun düşmanı olarak kabul edilecek.

İnan. Düşmanca değillerse, Mahin'le aynı akıbete uğrayacaklar. Mahin, Mahin, Mahin. Kadın, Mahin'in adını zihninde evirip çevirir, sonra kusar.

Kendine bunun yas yüzünden olması gerektiğini söyler. Peki o hâlde, Mahin için bu süre boyunca neden tek bir gözyaşı bile dökebilmiş değil? Cevabı yok. Bunun yerine, birlikte dans ettikleri son zamanı hatırlar. Şimdi olduğu gibi günün aynı saatlerine yakındı; bu akşamki gibi sıcak ve rüzgârlı. Birlikte tam bir saat dans etmeyi başarmışlardı. Genç kadın düşünüyor: "Hepimiz birbirimiz için dans ettik."

Sonunda avlunun etrafında on kez dolaşır. Bunu atlatabilecek mi? Pek mümkün değil. Önündeki günleri, bulantısını düşünür. Avlunun köşesine bakar. Mahin'in bedeni, ambulansı bekleyerek günlerce orada yatmıştı. Bundan çok kısa süre önce, dans ediyorken sadece birkaç adım ötede olduğuna kendisi tanıklık ediyor. Birlikte bir saat dans etmeyi başarmışlardı. Bu, şu an genç kadın için çok önemli.

'Rekreasyon' için pencere kapanır ve hücresine geri getirilir. Sonra ajanlar gelir, onun için artık gitme zamanı olduğunu söyler. Bu kez hiçbir soru sormaz. Bedeni buna uygun değil.

Artık öyle soğuk ki sanki ağır bir kar yağmış gibi. Gösterge panelindeki ışıklara bakar. Güler, ama gözlerini kapatmak zorunda kalır. Orada yine: kendini hasta hisseder. Yüzünün daha fazla fotoğrafını çekerler. Bu sefer nedenini sormaz. Çok soğuk.

Bu daha genç ve hamile kadın daha önce de bu yoldan aşağı inmiş; sadece metaforik anlamda değil. Aynı koridorun tam burası. Neredeyse komik sayılır. Son beş gecede elli kez aranmış olmalı, ama kimse onun karnında saklı bir şey olduğunu fark edememiş. Eğer fark etselerdi, ölüm kadar karanlık bir gölge olurdu; rezaletin son ve kesin bir tanıklığı.

Bu genç kadın daha önce de birçok kez utanç verici durumlarla karşılaşmıştı. Peki bununla nasıl başa çıkılır? Rezillik bir Daval-pa'dır: bir kere karşı koymazsanız, bir daha asla mücadele etmezsiniz. Seni yakalarsa, seni tamamen yok eder.*

Peki ya hamile olduğunu öğrendiklerinde ne olacak? Onlar... Muhtemelen ailesine haber verecektir. Babasının yapacağı ilk şey onu kesmek olacaktır. Annesinin boğazını uykusunda ısırdı. Çok uzun zaman önce, bunu bir sebepten dolayı yapmakla tehdit etmişti. Kızlarının neden olduğu farklı bir skandal. Sonra erkek kardeşi yapacak. Aynı durum kız kardeşi için de geçerliydi. En azından, genç kadın - karnında bir bebekle - Belly – cenaze törenini izlemek için beş günlük izin alabilir.

Doğum yapmaktan başka çaresi kalmayacak. Yeterli çaba gösterilirse, o Belki babasını ve erkek kardeşini hapiste ziyaret edebilir. Tabii ki, onlar reddedeceklerdir. Onu görmek için. Erkek kardeş babayı affetmiş olacak ve baba da onu görecek. Kardeşi affettiler.* Sonuç olarak, her biri beş yıl hapis cezası alacak, yani aynı cezayı çekecekler. Genç kadının rezil durumunun yol açtığı cezayı çekiyor. Tüm bu süre boyunca, yas tutuyor. Annesi ve kız kardeşi için, o gayrimeşru çocuğa bakmak zorunda kalacak. Bu durum onların toplu yıkımına neden oldu.

İncelemenin ardından genç kadın hücresine geri götürüldü ve Tekrar kustu. Eğer işi biraz daha yavaş yapsalardı, başka seçeneği kalmazdı. Ama olduğu yerde kusmak için. Av gökyüzünde yükseliyor. Dünya soğuk ve karanlık

başka seçeneği kalmazdı. Ama olduğu yerde kusmak için. Ay gökyüzünde yükseliyor. Dünya soğuk ve karanlık. Mahin, Somayeh ve Makieh yer altında. Bazıları ise yerin üstünde olsalar bile yer altında olmayı tercih eder. Ve işte bu genç kadın, hapishane hücresinin bir köşesinde, İlk sevişmesinde hamile kalmayı başardı. Ama o... Henüz bilmiyor.

O, cinsel ilişkinin ne olduğunu hiçbir zaman tam olarak bilmemişti. Hiçbir zaman... Hamileliğin ne olduğunu gerçekten bilmiyordu. Kimse ona hiçbir şey öğretmemişti. Sonuç olarak, her şeyden şüpheleniyor: ülserler,

Koronavirüs, sinirler, bir ay önce yediği karaciğerden kaynaklanan gıda zehirlenmesi. Daha önce açlık grevi yapan Mahin, Makieh…

Yan hücreye yeni bir kadın getiriyorlar. Adı Maryam. Genç kadın gün boyu durmadan ağlıyor ve sürekli kusuyor. gün, konserde. Maryam'ın hikayesi de tıpkı diğerleri gibi, tahtakurularından tutun da... Gözaltı merkezinde yapılan kapsamlı vücut aramalarına tabi tutuldu. Uyuşturucu suçlamasıyla karşı karşıya. Olayla ilgili olarak, kocası yerine o tutuklandı ve ifadesinden bunun ne anlama geldiği net değil. Uyuşturucuyu gerçekten ellerinde bulunduranların hikayesi. Her iki durumda da, bir şey var. Küçük çocuklarına bakacak kimse yok. Çocuklarına bakacak kimse olmadığı söylendi. Sosyal yardım kuruluşunun bakımına verildi. Maryam artık çaresiz durumda. Kocasının nerede olduğunu bilmiyor.

Genç kadın, Maryam'ın gözlerine bakarak onun nasıl biri olduğunu tahmin edebiliyor. Uzun süre burada ya da diğer sefil hücrelerde hapsedileceğini biliyor. Maryam'ı o kadar uzun süre tutarsan, saçları dişlerinin rengine döner. Maryam'a ait her şeyin yakında elinden alınacağını biliyor. Maryam'ın kocasının asla geri dönmeyeceğini biliyor. Hatta şunu bile biliyor ki... Hükümet yetkilileri onun bunu yapmasını istemiyor. Bu eylem onları rahatsız etmiyor. Uyuşturucu ticareti olarak değil, kendilerinden başka birinin bunu yapıyor olması gerçeğiyle. Bundan gelir elde ediyorlar. Uyuşturucu maddeler onların yetki alanına giriyor ve onlar Rekabet istemiyorlar; istedikleri şey bir günah keçisi ve o da Maryam.

Sonunda Maryam, onlarla iş birliği yapmaya ikna edildi. İtiraf ederse serbest bırakılacağı ve onu görebileceği izlenimine kapılmıştı. Çocuk sahibi olmayı yeniden istiyordu. Genç kadın bunun asla böyle olmayacağını biliyordu, ama yine de... Maryam'a bunu pek söylemiyor. Doğal olarak, diğerleri gibi o da yalan söylüyor. 'Söyleme Ağla! Bir gün seni özgür bırakacaklar,' diye yalvarıyor, sonra kusuyor. Aşırıya kaçarak, iki gündür yediği yemeğin son kalıntılarını da kaybetti. Daha önce. Sonra ağır adımlarla koğuşuna, kendi bölmesine geri döner.

Göz bandının altından ve çiçekli peçesinin içinden, süslü zemin karolarının her birini tanıyor; bu sayede takılmadan yolunu bulabiliyor. Burasıdaki hava hep aynı. Ne sıcak, ne soğuk.

Genç kadın o kadar çok saç kaybettiğini fark edip paniğe kapılıyor. Saçları yerde halı gibi serilmiş. Yattığı yerde uyuyor; bazen de dökülmüş parçaları örgü yapıyor.

Onun için geldiler. Genç kadın giyinip çarşafını yeniden takıyor. Yine gözleri bağlı olduğu hâlde, görevlilerin yanından geçip geri dönüyor; boyalı, tanıdık zemin karolarına. Koridorları yürürken yağmur sesini duyduğunu sanıyor. Ama havanın kendisi değişmemiş; hâlâ sessiz.

İleri tarafda düzgün bir sıra sandalye ayağını görüyor. Dört demir sandalye ayağı; iki insan ayağı, plastik terliklerin içinde; iki gri pantolon paçasının uçlarından sızıyorlar. Hep oradalar; bunun, koridoru döşeme karolarıyla birlikte oluşturan dekorasyonun bir parçası olup olmadığını ona düşündürüyor. Belki saatlerce, günlerce hatta yıllarca öylece oturuyorlar. Belki donup çözüyorlar. Dört sandalye ayağını, iki insan ayağını ve plastik terlikleri görmenin, her yere sinmiş o sessizliğin onda bir hastalık gibi yeniden hissettirmesi var. Tam da koridorun ortasında, oracıkta yapabilirdi. Ama bir kadın muhafız, bir uyarı bağırıyor: ‘Kusma sesinin duyulması yasak!’

Sonra, bir sonraki odada, ahşap sandalyeye ağır ağır oturuyor. Bir şeyler yazmasını istiyorlar ama kağıtların hepsinin üstüne kusuyor. Çok sinirliler. Genç kadının artık tek silahı bu teknikolör hırıltı gibi esneme. İstedikleri tüm isimlerin üzerine midesini boşaltmak istiyor. Hamile olduğunu bilmediği için de ajanslara kendisinde mide gribi olduğunu söylüyor. Sonra kendini sessizliğin içine doğru sürükleyip geri aşağı iniyor

Hücresine giden koridor. Geçerken gri bacakları sayıyor. Hepsi mevcut ve doğru.

Maryam'ın yanına döndüğünde, ona tatlılara olan aşırı isteğinden bahseder. Maryam gözyaşlarına boğularak çocuklarının da tatlıları çok sevdiğini söylüyor. İki aydır adet görmediğini ve çok korktuğunu söylüyor; merak ediyor... Sözler ağzından dökülürken bile dehşete kapılmış bir şekilde, yüksek sesle söyledi, ister yapsın ister yapmasın. Hamile olmayabilir. Sonra kocası ve kendisi hakkında konuşmaya başlıyor. çocuklarından, ilk hamileliğinden ve o zaman adetinin nasıl geciktiğinden bahsetti. (Kim tahmin ederdi ki?), ve sonunda kadın güvenlik görevlisine sesleniyor: 'Lütfen, Klinikten bana bir gebelik testi getirebilir misin?

Güvenlik görevlisi isteği reddeder. Maryam'ın öncelikle bazı işlemleri tamamlaması gerektiğini açıklar. İsteği o yapıyor; sonra da genç kadın bunun takibini yapmak zorunda. "Devam et" sözlerine dayanamaz ve yere kusar. Maryam döner. "O anda, 'Belki de hamile olan sensin!' dedi."

O anda genç kadını saran korku yeni ve alışılmadık bir korkuydu. Bunu reddediyor ve bunun yerine Maryam'a soruyor: 'Hamilelik nasıl bir şey?' Maryam Hamile bir kadının sinir krizi geçirdiğini açıklıyor.

Bu her şeyin sonu olurdu. Bu skandal, tahta sandalye. Duvara dönük, o gri bacaklar, bu hücre. Muhtemelen ona ne yapacaklar? Leila Rotbeh'e yaptıkları şuydu: Bütün gri bacakları bir odaya toplamak... Onun doğum yapmasını izleyin. Tıpkı Sakineh'in çocuğunu doğurduğu gibi.* Bütün hemşireler kahkahalara boğuldu. Hastane temellerini sarsacak kadar şiddetli bir kahkaha attılar. "Piç doğdu!" diye bağırdılar.

Genç kadın başka bir gözaltı merkezine nakledildi. Biraz farklı seramik karolar. Gözleri bağlı, yenilerini göremiyor. Soruşturmacılar sadece seslerini duyabiliyorlar. Ondan kendisini tarif etmesini istiyorlar. Kişisel ilişkiler. Acaba evine kamera mı yerleştirdiler diye merak ediyor.

Eğer hamile olduğunu biliyorlarsa, karnına bakarlar. Belki de detayları merak ediyorlardır. Kendisi bile ne olup bittiğinden emin değil.

Kasaba, akrabaları, kasaba, akrabaları, sürekli aynı döngü içinde dönüp duruyorlar. Kafasını karıştırdı. Hamilelik kesinleşmeden önce emin olması gerekiyor. Hücresine geri dönüp Maryam'dan yardım istemesi gerekiyor. Ama onu da getirmişler. Şimdi o burada. Ya onu geri almazlarsa? Alacaklarını söylediler.

Görünmez sorgucu tekrar sorular sormaya başlıyor. Ne kadar çok Verdiği cevaplar ne kadar kişisel olursa, adam o kadar mutlu görünüyordu. Genç kadın Kanıtlanmamış çocuğu kucağına alıyor ve onları nasıl bir şeye zorlayabileceğini merak ediyor. Onu geri götürün. Bir anlık ilhamla sandalyeyi alıp yumruklamaya başladı. Onu duvara dayadı. O da kendini duvara iyice vurdu. Ölçüyor ve elleriyle duvara vuruyor. Maskesini yırtıp atıyor. Sorgucu ne yapacağını bilemiyor. Maskesini bulmak için el yordamıyla uğraşıyor, Görünmez bir şekilde ona bağırır: 'Gözlerindeki bağı geri çek, kadın!'

Kadın kendi karnını yedi kez yere doğru atıyor. Bu skandaldan kaçmak istiyor. Bacaklarını zincirliyorlar. Çığlık atıyor ki... Kendi hücresini istiyor. Ne kadar çok bağırırsa, o kadar çok zincir getiriyorlar. Onun için. Bir gardiyan onu hücreye

ki... Kendi hücresini istiyor. Ne kadar çok bağırırsa, o kadar çok zincir getiriyorlar. Onun için. Bir gardiyan onu hücreye geri götürür. Kadın tüm tehditleri görmezden gelir: İşe yaradı. Şimdi Maryam'ın yanına dönmesi gerekiyor.

Bunu yaptığında Maryam onun durumuna şok olur. 'Bunu yaptın mı?' 'Test mi?' diye soruyor genç kadın. Maryam, hâlâ 'takip' sürecinde. Cevaplar. Beklerken planlar kurarlar.

Genç kadın, Maryam'a kendi idrarını vermeyi teklif ediyor. test yapıyor, böylece sonucu kontrol edebiliyor ve sonra yanlışlıkla test kitini düşürüyor, Muhafızlara haber ver ve böylece kendisi için ikinci bir tane daha temin et. Banyodaki küçük şampuan şişesini boşaltır, yerine yenisini koyar. İçindekileri kendi idrarıyla karıştırır ve Maryam'a verir.

İyi bir plan. Birkaç "takip" görüşmesinden sonra hem Maryam hem de şişe... Test için götürülüyorlar. Hafta sonu olduğu için kan testi yapılamıyor. İşte bu daha basit bir yöntem. Maryam banyoya gizlice giriyor... Test kiti. Birkaç dakika sonra, genç kadının rezilliği orada beliriyor. şerit.

Maryam korkuyor. Bu, birçok insanın öleceği anlamına gelebilir. Ama, Söz verdiği gibi, test kiti elinden düşüp tuvalete düşüyor ve o da bunu anlatıyor... Öfkeyle patlayan ajan. Bağırış çağırış dindikten sonra, ajan görevini alır. İkinci test. Bu test negatif çıktı.

Maryam hücresine geri döner. İlk başta gençlere yalan söylemek ister. Kadın, ama aynı zamanda bekar olsaydı ve bir kadın olsaydı gerçeği öğrenmek isteyeceğini de biliyor. Bu pozisyon. Ve genç kadın bir süre açık gökyüzünü göremeyecek. Uzun zaman oldu. Bu yüzden ona nazikçe 'rezil olduğunu' söylüyor. Genç kadın Yüzü bembeyaz kesilir, feryat eder ve yere yığılır. Sonra Maryam'dan kendisini yanında tutmasını yalvarır. gizli.

Genç kadını sorgu odasına geri çağırıyorlar. Şimdi o Karnında bir cenin olduğunu biliyor, sanki bir deniz tek başına bir insanı çevreliyor gibi hissediyor. Küçük bir balık. Ama o da bir balık; deniz onun ülkesi. Vermek istiyor. Deniz, onu doğduğu şehrin kurak topraklarına ve susuz kalmış bataklıklarına geri götürdü. ve balıkları balıkçı Ali'nin yakalaması için Karun Nehri'ne bırakır. Kadın, balığı görür. Seramik fayansların üzerinde hamileliğinin resmini görüyor. Bunu görmezden gelmeye çalışıyor. Utanç verici. Hem cenini hem de bu eylemin sonuçlarını seve seve çöpe atardı. deniz.

Yer karolarının üzerinden, sandalye ayaklarının yanından, boş kağıtların yanına geri dön. Şimdi, Ama hiçbir şey söylemiyor. Aklından geçen şu: Hala anlamıyorsun. Biliyorsun, ve sen asla bilemeyeceksin, hamileyim. Şimdi genç kadın... Oyunu kontrol etmek istiyor. Sorgucu, aksi takdirde hücre hapsine gönderileceği konusunda onu uyarıyor.

Eğer sessizliğini sürdürürse. Bu ona çok yakışır. Bunu asla görmemeli. Yine Maryam.

Hücre hapsinde daha iyi. Maruz kalma olasılığı daha düşük. Maryam'ın gözyaşlarına sadık kalma ihtimali hala mevcut olsa da Birlikte döktükleri şeyleri. Kadın, neler olabileceğini düşünüyor. Sıradaki adım ve bunu nasıl durduracağımız. Eğer çocuk doğarsa, hepsinin sonu olur.

* Yazar, Üçüncü Bölümde Dey Hengo ('Anne Hengameh')'i anlatmaktadır.

Daval-pa, Pers mitolojisinde deri kayış benzeri uzantıları olan parazit bir canavardır. Bacaklar, insanları yakalamak ve köleleştirmek için dokunaç gibi kullanılır.

* İran İslam Ceza Kanunu'na göre, cinayet kurbanının en yakın akrabası kısas hakkına sahiptir. (İntikam) veya misilleme. Ancak cinayet suçlamasının düşürülmesini de emredebilirler. Namus cinayetleri olarak adlandırılan cinayetlerin failleri, çoğu zaman bu şekilde sempati duyan kişiler tarafından aklanmaktadır. Bazen suça ortak olmuş akrabalar.

* Bu, otuz dört yaşında olan ve hapishanede doğum yapan Sakineh Sagoori'yi ifade etmektedir. IranWire'da bulunan Sepideh Gholian'ın hapishane günlüklerine göre, Sakineh'e şu 'itiraf' ettirilmişti: Yeni doğan çocuğu IŞİD üyesiydi.

Üç Balık Tutmak İçin

KADIN planını değerlendirir. Öncelikle artık bundan sonra, sessizce ve gizlice kusmaya karar vermiştir. Hamileliği kanıtlandığına göre, balığın ölmesini beklerken belirtilerini saklaması gerekir. Kusma ile balığın ölümü arasında, üç mektup yazacaktır: sevgilisine, henüz doğmamış çocuğuna ve canım Somayeh'e. Mefküpleri aklında gözden geçirir ve kaydeder.

İLK MEKTUP

Merhaba!

Seramik fayansların üstünde bir cenin taşımak zordur, tek kişilik bir hücrede çok daha zordur, sorgu odasında ise çok daha da zordur. Ama bunların herhangi birinden daha zor olacak şeyi biliyor musun? Tek kişilik hücrede kürtaj. Bu çocuğu taşıdım ben; aşkımın, gençliğimin ve kadınlığımın meyvesini, Ward 241'in koridorlarında; Ward 209'da; Ceza Soruşturma Dairesi'nden geçerek; yolların boyunca ve soğuğun içinde, varlığından hiç haberdar olmadan. Onunla ilgili bilgiyi bile öğrenmem mucizeydi. Kendi bedenimden habersizliğim ve ona gereken özeni göstermememem yüzünden acayip derecede hayal kırıklığı yaşıyorum.

Bu çocuk daha doğmadan bile bir seri katil. Ve Şimdi ben, annesi olarak, onu öldürmek zorundayım.

Bu sabahtan beri bunu nasıl yapacağımı düşünüyorum. Eğer Hayatta kalma ihtimali yüzde bir bile olsa, ölüm kaçınılmazdır. Boğazımı ve kız kardeşimin boğazını pençeleriyle sarmış durumda. Ben olsam bile... Evli olsaydım, doğum yapmayı asla düşünmezdim. Kadın olmak... Korkunç – hele ki yaşamak daha da korkunç. Çocuğun annesi zaten... Zincirlenmiş ve kelepçelenmiş. Peki ya çocuğun kendisi?

Çocuğumla, helva balığımla* sohbet ettim. 'Helva' dedim. Bana Makieh'i hatırlatıyor, helva balığından bahsediyor olsam bile. Her şey beynimde birbirine karıştı. Benim helvam, Makieh'in helvası... Mahin'in sevdiği türden helva ve helva adı verilen balık. Onu karnımdan çıkarıp Dey Hengo usulü kızartmak istiyorum. Kollarım artık oldukça güçlü. Yakalayabilirim, eminim.

Size Dey Hengo'dan bahsedeyim. Dey, anne anlamına gelir. Bushehr lehçesi ve Hengo, ismin küçültme halidir. 'Hengameh'. Dey Hengo, Anne Hengameh, bir mahkumdur. Buşehr Hapishanesi kadınlar koğuşunda. O, oranın silinmez bir parçası. O yeri hayal ediyorum. Dağınık görünümünü ve ince, gri saçlarını. Şu an saçları nasıl? Altı yıldır tutuklu. Çünkü 60 milyon toman (1000 dolardan biraz fazla) borcu var.

Buşehr Hapishanesi'nin kadınlar koğuşundaki hayat şöyle bir şey: Şöyle ki: sabahın ilk saatlerinde, mahkum sayımından sonra ve Sabah egzersizlerini (ki bunları çarşaf giyerek yaparsınız), yatakları düzeltiriz, daha sonra atölye çalışmalarına katılmak, dualar okumak ve Tövbe et. Öğlene kadar koğuşa geri dönemezsin. Evet, hızlıca öğle yemeğinizi yiyip biraz uyumanız gerekiyor. Biz değiliz. Sosyal etkileşime girmesine izin veriliyor. Ancak Dey Hengo'nun onlarla birlikte yemek yemesine izin verilmiyor.

Artık başkalarıyla ilgilenmiyor. Gerçekten hasta. Sol kolu felçli. Genç kızını kaybetti ve o zamandan beri bu cehennemde nefes alıyor. altı yıl.

Dey Hengo'nun ilk inme geçirmesinin nedenini öğrenmek ister misiniz? Çünkü Temizlikçi olarak işini kaybetti. Hayır, gerçekten. Dey Hengo temizlik yapıyor. tuvalet, egzersiz alanı ve yakın zamana kadar hapishane gardiyanlarının tuvaleti. Tek rahatlama kaynağı buydu: muhafızların iç çamaşırlarını yıkamak. İç çamaşırı. Defalarca onu elinden almaya çalıştılar. Ben Sonunda o günü hatırladım. Benimle konuşuyordu... Fısıltılar duyuldu ve kadın görüldü. Onu yanlarına çağırdılar ve şunları söylediler: 'Artık çamaşırları sen yıkamayacaksın. Shirin yıkayacak.' Bunun yerine.' Dey Hengo paramparça oldu. Felç geçirdi. Sağ Yüzünün bir tarafı bir süre yamuk kaldı. Korkunçtu.

Dey Hengo, çocuğunu çok uzun zaman önce toprağa verdi. Buradaki gardiyanlar, elli üç yaşındaki kadını, onun yüzünden tokatladılar. Aşırı diyabet nedeniyle göğüslerinde çatlaklar oluşmuştu ve artık kıyafet giyemiyordu. Reçete edildiği gibi iç çamaşırını giymişti. Tek tesellisi şuydu ki... Onlarınkini yıkayın.

Eğer kadın olarak doğmuş olsaydınız, şunları deneyimlemiş olabilirdiniz: Dey Hengo'nun sahip olduğu şeylerden bazıları. Bunları gömmek zorunda kalacağım. çocuğu çıplak bırakmak, tıpkı Dey Hengo'nun en küçük kızına yaptığı gibi. Afsaneh. Her birimiz karnımızda bir cenin taşıyorduk.

Dey Hengo yemek yapmayı çok seviyor. Bir şeyler yapmak için can atıyordu. Helva balığıyla birlikte gheliyeh*. Sonra mutfağı kapattılar.

Ama devam edelim. Dey Hengo'nun gheliyeh tarifi şöyle görünüyor: bunun gibi:

Gençliğimin ve yaşlılığımın öyküsünü yazıyorum.

Sevgili kızım, hayatımın hangi kısmını yazacağıma karar veremiyorum. 1981'de, on üç yaşındayken evlendim. Sonra canım evladım Afşin'i dünyaya getirdim. Eşim her zaman benim yemeklerimi severdi; özellikle de gholiyeh ve diğer balık yemeklerini. İşin özü böyle. Önce soğanı kızart, sonra azıcık sarımsak ekle. Ardından taze otlar ekle ve bir kaşık domates salçası koy. Tamarind suyunu ekle; içine sadece biraz un kat. Balığı suyuyla yıkayıp tencereye koy. Kaynamaya başlar başlamaz, frikase hazır olana kadar ateşi kıs. Öğle yemeğine hazır olduğunda, karabiber ve bir demet otla (aşağıdaki nota bak) tatlandırarak ye. Yanına içecekler hazırlayıp sonra da keyifli bir şekerleme yap.

Evet, hayatım hem zor hem de güzeldi. Zorluklara rağmen hayatım o kadar güzeldi ki… Çocuklarımın yanında olmam iyi geldi. Afşin dört yaşına gelince İman'ı doğurdum ve İman daha altı aylıkken Afsaneh'e hamile kaldım… Afsaneh doğduktan birkaç yıl sonra da Ahmad'a hamile kaldım. Özetle, ben çok mutluydum ve eşim yanımdaydı. Ama 2006'da, bu mutluluğun hepsini kaybettim. Bir daha asla mutlu olmadım; hiçbir an bile. Evet, kötü biten mutlu bir hayatım vardı.

Tanrı'nın adıyla

Kızım, sevgili kızım. İyi bir gece geçirmeyi umuyorum ve yüzünde asla bir damla gözyaşı görmeyeceğim; çünkü hiçbir anne çocuğunun gözyaşlarına dayanamaz. Evet, sen Dey Hengo'nun kızısın. Yaptığın her şeyde güçlü ol ve dimdik dur. Senden gurur duyuyorum. Tanrı kalbinde; sen de kalbini herkesle paylaşıyorsun. Seni sadece sözlerle değil, kalbimin en derin yerinden seviyorum.

Gheliyeh'i yaptım. Tadına bayıldım. Onu arkadaşlarına da götür. Ama sakın kendin yapma! Ben gelene kadar bekle.

——— ——— Bedenimin içinde balığı yakalayacağım. Ellerim bir balıkçının elleri kadar güçlü oldu. Halva balığını çıkardıktan sonra, Dey Hengo gibi onu kızartıp sote edeceğim. Çocuğumuz yeniden bir parçamız olacak. Dey Hengo da bizim içimizde akacak. Yıkadım

Kabı tamamen temizlersen, helvayı mükemmel bir hale getireceğime söz veriyorum. Gheliyeh, gerçeği öğrenip hepimizi öldürmeden önce. Dey Hengo asla Borcunu ödeyebilecek ve bir gün ödeyecekler. Gülümsediği için onu temizlik işlerinden tamamen uzaklaştırın. biri, ve o bir felç daha geçirecek ve sessizce ölecek. Mahin gibi. Bu, daha önce hiç görmediğiniz annelerin dünyası. Bunu yaşadım ve asla yaşamayacağım. Bu konuda seni kınamak istiyorum ama Yapamam. Aşkım buna izin vermiyor.

Burada yağmur yağıyor. Belki siz de yağmuru görmüşsünüzdür. Bu şarkıyı birkaç kez çok kısık sesle söyledim. Etrafta dolaşıyorum. Amaçsızca ve sebepsiz yere gülmek. Koşmaktan yoruldum. Otur. Yanımda ol, kemiklerim parçalanmasın diye. Son birkaç yıldır Yorgunluktan bitap düştüm. Çok fazla kabus, dayak ve... Kaybettiğim sevdiklerim. Gökyüzünün ışığı içimde söndü. Benim Anavatan öldü ve ben sürgünde bir kadınım. Bu kadar uzakta olmak... Ev beni öldürdü. Toprağın hiçbir parçası benim değil ve özlem duyuyorum. Gökyüzü. Ben balıktım, sen denizdin. Acı... Ayrılık beni çıldırttı.

Şimdi olanların gerçekten bir önemi yok. Adınızı söylemek. Ellerimi güvende tutar. Hatırladığımda bedenim de korunmuş olur. Senin bedenin. Seni hatırladığımda kalbim güneşte coşuyor. Kahkaha. Her şeyin kahkahadan ibaret olduğunu söylesem abartmış olmazdım. Gözlerinizin derinliklerinde buldum: aşkım, evim, benim Kadınlık. İstediğim kadar boş koridordan geçebilirdim. Ben Terliklerimle, seramiklerin üzerinde, dilediğim ufka doğru yola koyulabilirdim. Eğer o olmasaydı ayaklarımın ne kadar daha güçsüz olacağını hayal bile edemezdim. Öpüşlerin için oradaydım. O an içimde bir şeyler hareketlendi. Çiçekli çarşafımın altında sen vardın. Sevgilim, seni hatırlıyorum.

Çok iyi hatırlıyorum. Her anını. Sıkıca kucakladım. Göz kapaklarınızın ardında kız kardeşlerimin cesetlerini gördüm ve onları öptüm. Kalbimde bir ateş vardı. Öpüşemediğim için kalbim alev alev yanıyordu. Onları son anda öldürdün. Göz kapakların onların cesetleriydi ve Onları öpmek acımı dindirdi.

Sonsuza dek seninim,

Kabuslarla Boğuşmuş Sevgilin

İKİNCİ MEKTUP

Çocuğum, balık, helva, fricassee,

Seni ağzıma atıyorum ve tadına bakıyorum. Seni tekrar ağzıma atıyorum. Senin geldiğin karın. Bedenin benim olacak. Bedeniniz... ve bu dünyaya salıverilmeyeceksiniz. Git... Somayeh, onunla birlikte çikolatalı kek ye. Otur ve onunla keyifli vakit geçir. Dans ederek. Dünyaya verilmeyeceksin. Seni tadacağım. Ağzıma kalbini koyacağım. Gözlerinin tadını çıkaracağım. Anılarımda. Seni lotus çiçeğiyle tatlandırıp sunacağım. Utanç eşiğinde duran tüm kadınlara şekerler, Böylece utançlarını bir anlığına da olsa unutabilirler.

Sevgilerimle,

Seni çok seven annen O seni doğurmadı.

ÜÇÜNCÜ MEKTUP

Somayeh,

Bu sayfaları sizlere ithaf ediyorum: Pastaları seven sizlere, Kız kardeşine tecavüz etmek isteyen adamı öldürdün. Bunu öğrenen sen. Sorgunuzun ortasında onun çocuğunu kucağınızda taşıyordunuz. Sonra da doğmamış çocuğunuzu öldürdünüz. Bunu, annesinin... Ölüm cezasına çarptırılmıştı. Eğer yaşamasına izin verseydiniz, belki de asla ölmezdi. Sebebini öğrendim.

Somayeh, sana çok yakınım. Hayatım bambaşka olabilirdi. Birkaç ufak ayrıntı dışında, senindi. Hatırlıyor musun? Kürtajdan sonra fetüsü taşıdığınızı söylediniz. Günlerdir peçeteye sarılı olarak yanınızda mı taşıyordunuz? Söylediklerinizi hatırlıyor musunuz? İki kişiyi birden mi öldürdünüz?

Sevgili Somayeh, birlikte en son ağladığımız zamanı hatırlıyor musun? Var olmayan bir dünya mı? Ranzanızda çömelmiştiniz, Televizyonun yanında. Somayeh, keşke bana da biraz verebilseydin. acınızın.

Somayeh, kız kardeşim, seni bir kez bile unutmaya çalışmadım. Asla. Sana olan sevgimi korumaya çalıştım. Keşke senin sevgini de koruyabilseydim. Son bakışımı bir peçeteye yazıp yanımda taşımak isterdim. Keşke yapabilseydim. Kokunu içime çekiyorum. Keşke geceleri yanında uyuyabilseydim. Keşke dünya bu kadar acı dolu olmasaydı.

Sevgili Somayeh, bana geri dön. Gel, seni geri getireceğim. Çikolatalı kekiniz. 4 Aralık günü gelin. İdam edildin. Gel de birlikte dünyaya gülelim. Ve var olmayan bir dünyada çocuğumu sana emanet edebilirim.

Kırmızı, beyaz ve mor çiçeğim, beni de unutma, Mümkün olduğu kadar uzun süre.

Umarım tekrar görüşürüz!

Halva, belirtildiği üzere, bir tür şekerlemedir. Ancak aynı zamanda Farsçada, Hint-Pasifik ve Batı Asya bölgelerinde hafifçe tatlımsı lezzetiyle sevilen bir mezgit türü olan “lüfer” anlamına gelen kelimedir.

Gheliyeh, İran’ın güneyinden gelen, taze kişniş, maydanoz ve kurutulmuş çemen otu ile tatlandırılan acı bir balık yahnisidir.

Sorgulamalar sona erdi. Balık büyümeye devam etti. Bu sırada genç kadın, bir halde cezaevine naklediliyor. Aşırı ajitasyon. Balık artık daha büyük olduğuna göre, kürtajı gerçekleştirmek daha da zor olacak.

Ona balık tutmayı Ali Ebu Nayeb öğretti.*

Kız kardeşi ilk kez ziyarete geldiğinde, ona her şeyi anlatır. İlişki. Kız kardeş bayılır. Başlarının üzerinde utanç duygusu uğulduyor. İki gün. Daha sonra genç kadın, kız kardeşinin kıyafetlerini almak için aşağı çağrılır. Kız kardeşi onun için bir şeyler getirmiş. O da öyle yapıyor. Telefonda kız kardeşi ona bir şey almasını söylüyor. Pantolonun dikişini açacak, orada fitilleri bulacak. Umuyor ki... O ölmeyecek. Ama sonuçta, eğer çocuk hayatta kalırsa, hepsi ölecek.

* Ali Abu Nayeb, sorguya çekilen ve işkence gören etnik Arap kökenli bir İran vatandaşıdır. Yazarın 2018 sonlarında da tutulduğu, İstihbarat Bakanlığı'na bağlı Ahvaz'daki gözaltı merkezi.

D Ö R T

Elmas Taş Oymacısı

BU AKŞAM GERÇEKLEŞECEK.

Balığın hâlâ vücudunda olduğuna inanamıyor. "Fetüs" ve "fitil" terimlerinin yerine "balık" ve "elmas" terimlerini benimsedi. Çünkü genç kadının bu terimlere olan mevcut takıntısı onu da etkiledi. Metni. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, genç kadın şimdilik metni sildi. Fetüs konusunda aklını kaçırmış.

Bu gece olması gerekiyor. Bu gece, böbrek taşı olması gerekiyor...

Ama ne zaman, saat kaçta? Elbette klinik kapandığında. Onun... Hücre arkadaşları uyuyor ve o, istediği kadar yalnız başına acı içinde kıvranabilir. Beğeniler. Öbür taraf muhteşem olacak. Hücreden dans ederek çıkacak. Yarın.

Genç kadın duş alıyor ve kendini kontrol ediyor. Sayıyor. Parmaklarında. En az üç aylık hamile olmalı. Kesinlikle. Şimdi daha büyük ve eğer onu orada bırakmaya devam ederse daha da büyüyecek. Ayak tırnaklarına, üzerlerindeki oje kalıntılarına baktı. Muhtemelen o gece ameliyatları yaptırdılar, yani balık da onunla aynı yaşta. oje.

Gece yarısına yaklaştıkça kafası daha da karışıyor. Bu gece olmasını istemiyor. Yine de, nasıl olmaması gerektiğini düşünmek istiyor. Yarın balıksız bir hayata yeniden başlamak zorunda kalacak. Ve yine de,

Yarın güneşin Dünya'ya farklı şekilde ışık saçacağını biliyor. Yarın güneş, karnından cenin çıkaran bir kadının üzerine parlayacak. karnı. Hapishanede yalnız bir kadın, çok yalnız bir kadın. Yarın o... Kendine çok özel bir tatlı ısmarlamalı.

Şu an gece yarısı.

Genç kadın battaniyenin altına girer ve bir parça kumaş yerleştirir. İçindeki elmas.

Birkaç saat geçti. Hiçbir şey olmamış gibi görünüyor. Battaniyeye sarılırken, tüm bunları sevgilisine anlatıp anlatmaması gerektiğini düşünüyor. Hatta bunun kendisine ait olduğuna mı inanıyordu?

Sonra, tam da kendine bu soruyu sorduğu anda, acı başlıyor – sanki Cenin bunu bekliyordu. Sanki sürekli olarak üzerine doğru hücum ediliyormuş gibi hissediyor. Rahimdeyken tekmelendi. Her tekmeyle titriyor ve dişlerini sıkıyor. Battaniyeye sarılmış, çığlık atarsa diğerlerinin uyanacağından korkuyordu. Acı Gerilim giderek artıyor. Kendine, dünyaya ve içindeki her şeye lanet okuyor. En çok da... kendini.

Alt ranzadaki kadın uyanır. 'Ne oldu? Hareket ediyorsun!' 'Çok sık etrafta dolaşıyor.'

Genç kadın böbrek ağrısından bahsederek bir şeyler mırıldanıyor ve soruyor. Ranzadan çıkmak için yardım istedim. Banyo çok uzakta gibi görünüyor. Attığı her adımda yere düşmek, yeri yumruklamak istiyor. "Artık dayanamıyorum!" diye bağırmak olmaz – ama bunun zamanı değil. Şimdi, şunu dışarı atmanın zamanı: İçinde bir yaratık var. Banyoya gidiyor, kapıyı arkasından kapatıyor ve Başını defalarca duvara vuruyor. Acı, dizginlerini kırmış durumda. ve vücudunda gözyaşları bir o yana bir bu yana sızlıyor.

Hem arkadaşı hem de gece bekçisi kapıya gelir.

'Hayatta mısınız? Hemşireyi çağırmamızı ister misiniz?'

'Hayır. Bilmiyorum. Kabızım. Gerek yok.'

Orada, banyoda, ikinci elması takıyor. İstediği şey... Namaz odasına git ama geceleyin oraya girmek yasak. Biraz kanıyor. Ve bunların adet görmediği aydan kalma pıhtılar olup olmadığını merak ediyor. Bunu bilmenin bir yolu yok. Ağrı yeniden şiddetleniyor. Genç kadın aceleyle... Tuvalet. İki büklüm olmuş halde bacaklarını açıyor ve sertçe itiyor. Acı dayanılmaz. Çok acı verici. Gittikçe daha çok zorluyor. Sonunda, bir fetüs büyüklüğünde bir şey çıkıyor. Rahminden bir elin avuç içi fırlıyor. Dehşet içinde çığlık atıyor.

Gürültüyü duyup alarma geçen gece bekçisi tekrar tuvalet kapısına gelir.

'İyi misin?'

'Evet, böbrek taşı çıktı.'

Genç kadın 'taşı' yumruğuyla kavrıyor. Bu bir felaket. Acı, korku, acıyla kıvranılan sessiz saatler, bu karmaşa, hepsi zar zor ortaya çıkıyor. On güvenlik kamerasından on adım uzakta, her biri bir kişi tarafından gözetim altında tutuluyor. Profesyonel sorgucu. Onlar da onu babası ve erkek kardeşiyle ilişkilendiriyorlar. ve böylece komşularına, oradan da arkadaşlarına – ve belki de tekrar kendisine – yayıldı. Hücre arkadaşları. İçlerinden biri bile bundan haberdar olursa, ona neler yapacaklar acaba? Burada?

Cenini düşürmesi gerektiği ona açıkça belli oluyor. Tahliye borusu. Peki, bu kadar korku nereden geliyor? Kimse oraya gitti mi? Bu kadar korkutucu bir şey yaşadınız mı hiç? Sonunda yapıyor ama olay pek de öyle olmuyor. Filtreyi geçmesi gerekiyor. Tuvalet fırçasıyla onu paramparça etmesi lazım. Tam bunu yaparken, başka bir çığlık duyar. Bu, ceninin çığlığıdır.

Genç kadın tuvalet kabininden çıkıp yere düşüyor. Baygın haldeydi. Gözlerini tekrar açtığında, etrafında birçok yüz vardı. İlk defa Her an, burada onların hayatlarının bir anlam ifade etmesinden duyduğu minnetle nefesi kesiliyor. Hiçbir şey. Ne olduğunu değerlendirecek doktor ya da klinik yok.

Ama bu hikayenin sonu değil. Bu asla son olamazdı. Hikayenin bir parçasıydı. Artık bununla yaşamak zorunda. Bir süreliğine, o imge aklından çıkmıyordu.

Cenin gözlerinin önünde öylece duruyor ve yerinden oynamıyor. Şimdi Ona her şey balık gibi görünüyor: arkadaşının imzası, hücre arkadaşının imzası. Kıvırcık saçlar, tavanın köşesindeki birbirine dolanmış kablo yığını. Her şey. Çökmüş halde, ellerini kollarını sallayarak ve sürekli bağırarak duruyor. Hakim onu uyarıyor. Mahkeme salonunda onunla birlikteydi ve öfkeyle savunma metnini buruşturdu ve Yere fırlatıyor. Panikliyor. Buruşmuş kağıt parçası... cenin ve çığlık atıyor. Yine bayılıyor, yine düşüyor. Yine o Yere sürüklendi ve seramik karoların üzerindeki desen balıktı. Olamaz. Yere pençeleriyle vuruyor. 'Nefes alamıyorum. Nefes alamıyorum.' Artık nefes alamıyorum, yapamıyorum...

Genç kadın, cenini tuvalet fırçasıyla ezmeden önce... Gelecek hakkında pek düşünmemişti. Ama geleceğe dair öngördüğü azıcık şey bile... Doğruydu. Günlerce bir köşeye çömeliyor, az konuşuyor ve hissediyor. Soğuk daha da artıyor. Güneş parlıyor ama o artık onu istemiyor. İstediği şey... Burada, karanlıkta uyuyakalmak ve bir daha asla gözlerini açmamak.

Eğer bunları sevgilisine anlatmaya kalkışırsa, ona inanır mı? Çok geçmeden genç kadın başka bir hapishaneye nakledilir.

Soğuk, umutsuz ve Evde yapılan kürtaj sonrası kanama mı? Kachi. Kachi pudingi en iyi çözümdür. Biliyorum.

Tarif 3

Kachi pudingi

Tanbar Nesa'yla Taleghani Hastanesi'nde tanışmadan önce kachi pudinginin kökenleri hakkında pek çok kişiyle görüşmüştüm. Kontrol için hapishaneden gönderilmiş olduğum hastanede bunu söylemişti. "Kachi bizimdir" dedi; Türkleri kastederek. Onlara şapkamızı çıkarıyoruz.

İ Ç E R İ K L E R

1,5 litre su

500 gr kaya şekeri

400 gr toz şeker

120 ml gül suyu

240 gr un

zerdeçal (damak tadınıza göre)

470 ml hayvansal kaynaklı yağ gibi örneğin tereyağı (bitkisel yağ olur ama bu daha iyi)

sağ sol (damak tadınıza göre)

TALİMATLAR

Su, şeker, kaya şekeri, safran ve gül suyunu şeker tamamen çözülene kadar ısıtın. Bu sizin şurubunuz. Ardından ayrı bir tencerede yağı ısıtın ve zerdeçalı ekleyin. Unu ekleyin, iyice karıştırarak hamur kıvamına getirin ve açık kahverengiye dönmesini bekleyin. Şurubu karışıma azar azar ekleyin. Dikkatli olun; hepsini bir anda dökerseniz taşabilir.

Kaçi'nin helvanın uzak bir akrabası olduğu söylenir ama Anbar buna karşı çıkar. Çok daha sulu olması gerekir diyor ve bu yüzden burada verilen tarif aslında bambaşka bir şey içindir. Kimyon, kimyon tohumu (caraway) ya da kişniş tohumları da ekleyebilirsiniz.

◆

◆

◆

BEŞ

Kustahlığın Yılı Öncesi

Genç kadın aniden uyanır. Kabuslar onu hayattan mahrum etmiştir. Buraya geldiğinden beri üç gece üst üste anlamlı bir uyku uyudu. Geçici bir araf. Bakımlı bir mekan, sapasağlam bir canavar. Onu canlı canlı yiyecek. Burası kadınların yönetimi ele geçirebileceği bir ev bile değil. Köşede bir araya gelmişler. Burası Evin Hapishanesi'nin karantina koğuşu.

Evin, Tahran'ın kenarında gururla yükseliyor ve herkesin manzarasını bozuyor. Oradan geçenleri. Kilitler, zincirler ve heybetli demir kapı, onları etkiliyor. Sağanak yağmur altında gürültü daha da artıyor. Buradan, kadının duyabildiği tek şey bu. Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor. "Berbat bir durum," diye kendi kendine söylüyor. İki eliyle kulaklarını kapatıyor.

Karantina salonunun iç döşemesi sıra sıra çift kişilik yataklarla dolu, çoğu Boş olan yerler. En az 200 metre uzunluğunda olmalı. Gençler Kadın tavana bakıyor. Tavan, bazıları çok yakın çekim yapan kameralarla kaplı. Ona doğru. Genç kadını her açıdan kaydediyorlar: kuzeyden, Güney, doğu, batı, güneybatı, güneydoğu. Onu uyanırken şu şekilde görüntüleyecekler: başlangıçta, bir aşağı bir yukarı düzensiz adımlarla yürümesi, duvara yaslanmış kamburlaşması, onun battaniyenin altına kayması, battaniyenin altından çıkması, içini doldurması bir bardak su, onun suyu içmesi, tuvalete gitmesi, işemesi, Televizyon izlemesi, sürekli tavana bakması ve sayması

kameralar. Söylemeye gerek yok, yapmasına izin verilmediği hiçbir şeyi yapmamalı. Çarşafın altındaysa hariç.

Genç kadın televizyonun sesini sonuna kadar açıyor; yağmurun sesini bastırmak için. Paralarını kulaklarına tıkamak hiç de sürdürülebilir bir çözüm değildi. Gürültü dayanılmaz, ama yine de programı izlemek istiyor.

Onu, perişan bir hâlde, Evin Cezaevi'ne geri götürdüler. Covid-19 her yerde ve yeni sağlık protokolleri, ortak koğuşa nakledilmeden önce on dört gün karantinada kalmasını şart koşuyor. İzolasyonda on dört gün fena değil. Bir süre kendi başına olabilir ve başka hiçbir ses duymayabilir.

Evin Cezaevi'ne yeni gelenler karantina koğuşuna devasa bir metal kapıdan giriyor. Sonra bir turnike var, ardından koridorun kendisi ve çift karyola yataklarının sıkış tıkış olduğu bölme. Bu yerde hiçbir virüs kesinlikle dışarı kaçamaz. Hatta pencereleri kapatmışlar ve bazı akrilik paneller asmışlar. İki lavabo var; mutfakta ayrıca üçüncü bir lavabo daha. Genç kadın onları, tek tek incelemiş.

Şimdi yatakta yatarken geçmişi düşünüyor. Bu günlerde genç kadın, ne kadar boş zaman olursa olsun buna dayanabilecek şekilde donatılmış. Aklına giren her şey, binlerce kez kurcalanıyor. Tekrarlamak onun alışkanlığı ve hayatta kalma mekanizması. Karşı koğuşta ise hayat muhtemelen normal akıyordur; danslar, doğum günü kutlamaları, hatta şarkı söylemeler bile. Ama bu ona sadece gülümsetiyor. Şarkı söyleyecek bir şeyleri olması onlara iyi gelir.

Şimdilik hâlâ, günde iki kez olmak üzere, cezaevi avlusunda iki saat boyunca egzersiz yapma hakkına sahip. Karşı avludaki mahkûmların, dışarı çıkmadan önce temizlenmesi gerekiyor—sonuçta o potansiyel olarak bulaştırıcı. Bazen, nakil sırasında, şarkıları ve dansları onun bu şekilde kalmasını sağlayan kadınları görebiliyor.

göğe ya da? Canlı gülümse. Selamlar, siz yabancılar, bu karanlık gecenin yıldızları! Selamlar, hayat kurtaran kadınlar!

Dışarıdaki taze hava ve güneş ışığı onu canlandırmalı, özellikle de karantina koğuşu her zaman fazla karanlık olduğu için. Ama onun gerçekten istediği tek şey yatakta bir an önce geri uzanmak ve geçmiş üzerine kafa yorarak durmak; bunu da yapabildiği kadar çabuk yapıyor.

Bir bakıma, önceki talihsizliklerin artık geride kalmasına seviniyor. Kalkıyor, boş koğuşta dolaşıyor ve duvarlara bakıyor. Onlardan birine büyük bir duvar resmi yapılmış: bir köknar ağacı içeren, üstte güneşi ve bir evi olan bir nehir manzarası; bir çocuktan çıkmış gibi renklenmiş. Üstüne imza atılmış: azar. seni seviyorum.

Duvar resmi özel bir özenle hazırlanmış. Yeşilleri çok, çok yeşil; mavileri de derin, derin mavi. Kadın da nehrin bir çocuğu sanki; renkleri gözünü kırpmadan içine çekiyor. Karnını balıkların yaşadığı mavi bir denize çeviriyor. "Azar, bunu bu kadar iyi boyayan seni seviyorum," diye boş odaya sesleniyor. "Azar, nehri öyle bir şekilde boyayan seni seviyorum ki hapishane duvarlarının içinden geçip gidiyor. Karun ve Aras nehirlerine doğru ve Zrebar Gölü'ne doğru. Gökyüzünün ve nehirlerinin mavilerine özlem duyuyorum. Azar, seni seviyorum; bilmediğim bir kadın."

Kadın, Azar'ı ve onun burada kendisinden önce bulunmuş olan diğerlerini düşünüyor. Covid-19'un daha ilk günleri; bu salon da yeni yeni bir karantina koğuşu olarak belirlenmiş. Daha önce burada bulunan herkes, başka amaçlarla buralarda tutulmuş. Resim çizebilecek kadar uzun süre bekletilmişler; duvarı boydan boya bir nehre dönüştürmüşler. Azar I-Love-You da onlardan biriydi.

Diğer duvarlar, eğri büğrü çizgilerle kaplı; renkli olanlar ama yine de. Dövülmüş bir pirinç pişiricisiyle, tozla kaplanmış ve kapalı buzdolapları arasında, sanki ikinci bir "Azar" – belki daha kısa, daha derli toplu olmayan – duvarların biraz yukarıdan, yerden yüksek bir seviyesinde duvarlara ufakça konmuş gibi; bir hemşerisi de tavana kadar yeni bir gökyüzü çizmiş. Sütundan sütuna yürürken,

Genç bir kadın, her yerde—arı, cilalı el yazısıyla—duvarların boyunca yazılmış "Saba"nın şiirlerini buluyor. İçeriklerine bakılırsa Saba çok aşıkmış; muhtemelen epey de genç. Kendini çok beğenmiş olmalıydı, çünkü her yere yazmış, boşlukların içine adını defalarca yerleştirmiş ve duvarları üstelik karalamak için de kullanmış. Okur-yazar olduğu açık ama Saba, genç kadının zevkine göre hiç şiir yazmamış. Bir zevk düşkünüydü.

Tablonun biraz üstünde, “azar. seni seviyorum” diye imzalayarak, Saba şunları yazmış:

Bir: Benim her gözyaşı damlasının yanına gömülüdür binlerce anı / O kadar çok anım var ki bir asrı kaplıyor gibi / Boğazım yanıyor Venüs’ün aşkı gibi bir aşk yüzünden / Ama aşk yoksa, artık sürüp gidemez.

Saba, Perşembe, 6 Eylül, 2018

İki: Kendini aç, benim sevgilim / Senin güzellik noktanla sevdama aşık oldum / Sana dair bir vizyona talip olan kim görsem / Ben de o talip olana senin adına talip olurum.

Üç: Dayan omzuma, lotus çiçeğim / Böylece gözlerinde, yaslanacak bir şeyin olmayışının doğurduğu kederi görmeyeceğim.

Dört: Mavi bir tavan inşa etmek istiyorum, mavi pencerelerle / Benim için ve senin için ay ışığında bir gece istiyorum.

Kadın şiirleri 2020’nin ortalarında okuyor; ama Saba onları 2018’in ortasında, havasız bu salonda yazmış. Bugüne dek genç kadın Azar ya da Saba hakkında, burada tutulmuş olan diğerleri hakkında da başka hiçbir şey bilmez ve

Onları karşıdaki avluda kadınlardan niçin ayırdıklarını bilmiyorum. Büyük olasılıkla onlar da daha fazla kapıyla, daha fazla duvarla yüzleşmeye devam etti.

Saba tarafından yazılmış diğer şiirler şöyledir:

Hangi yöne gitsem yol kapalı / Biri uğurumun kilidini bir büyüyle kapatmış / Omzuma taşıdığım bir huzursuzluk dağı / Bu günlerde ruhum ince bir ipte asılı.

Ah kalbim, özgürlük umuduna bir daha bağlanma / Bir aslan bir ceylanı severken tutuklu bir mahkûmdur / Üzüntü kalbimde bir karışıklığa yol açtı / Bu hengâmede, boğazımdaki düğüm beni ağlamaktan alıkoyuyor / Düşmanımı başımda taç gibi taşıyorum / Sevgi yanıma bir hançer koyduğunda / Onu seven kişi benimle verdiği sözü bozdu / Ama kalbim, onunla olan sözüne sadık kalıyor.

Genç kadın dalıp gitmeye başlar. Çok geçmeden, daha sonra ‘Hengameh’ diye adlandırılan bir kadının çığlığıyla irkilerek uyanır.

‘Yirmi bir gündür karantinam var!’ Diye bağırır Hengameh. ‘Bu bir haksızlık!’

Koğuş sorumlusu sakin bir yanıt verir: ‘Sizin yararınız için. Karantina haksızlığın tersidir; hepimizin korunması içindir. Eğer aramıza yeni biri katılırsa karantina uzatılır. Sadece şansınız. Adaletle hiçbir ilgisi yok.’

Hengameh yine çığlık atıyor ve aynı temayı gevelemeye devam ediyor. Konuşma biçimi, çocuğun pastel boya ağacının yaprak dökmesine yol açardı; kaldı ki bunun içeriye kapatılanlara yaptıklarını hiç saymayalım. Genç kadın tekrar uyumaya çalışıyor ama başaramıyor. Yirmi bir gün hiçbir şey. İnsanlar neden bu kadar zor?

Duvarda başka notlar da var; birlikte ele alındığında, buranın ne tür bir yer olduğunu bir nebze de olsa aydınlatabilir. Soldaki ilk sütunun sol yanına biri şunları yazmış:

Başlayan cümle: 3 Eylül 2017 Cümle uzunluğu: 3 yıl Yayın tarihi: Tanrı bilir 27 Ağustos 2020: Bir yıl daha

Oraya ayrıca bir dizi tarih de karalanmış:

27/8, bir ay 28/8, iki ay 29/8, üç ay 30/8, dört ay 31/9, beş ay 1/9, altı ay 2/9, yedi ay 22/8/20 23/8/20 24/8/23 25/8/20 26/8/20 27/8/20 Tanrı'nın izniyle özgürlük.

Bu kadınlarda, karşı koğuşta yatan kadınlara göre köklü bir fark olmalıydı. Şu an buradaki kadınlar, Covid-19 taşıyor mu taşımıyor mu belli olmadığı için burada; ama Azar, Saba ve hücre arkadaşlarının hepsini belirleyen şeyin ne olduğu sonsuza dek belirsiz kalacak.

Genç kadın elinde hayali yıldızlar tutuyor; böyle karanlık gecelerde ona onlar geliyor. Böyle yıldızlar hemen hemen herkesin hayatında vardır, diye düşünüyor; çok parlaklar, ama yalnızca karanlık onu sarmaladıktan sonra gerçekten ışıldıyorlar. Sonra görünür oluyorlar. Kadın onların her birini avucuna tek tek yerleştiriyor ve elini kapatıyor; bir ışık havuzu

tırnaklarının altına birikir. Yıldızlar bazen kimyon gibi kokar, bazen balık gibi, bazen de evde yaz ortasında çalışır durumda bekleyen klima gibi. Bazen de yıldızlar Arap kahvesi içmiştir; ağızlarını açtıklarında yayılan koku insanı büyüler. Hiç bitmeyen bir acı hâlinden bir kişiyi kurtaran yıldızlar bunlardır; hiç ışık olmayan bir odada geçirilen üç yıl gibi—ki doğrusu, yirmi bir gün bile dayanılması imkânsızdır. Yıldızlar kulaklara, ellere, saçlara gider; en sonunda dudaklara ve kalbe. Sonra her şey yeniden başlar. Mavi bir göle doğru beton duvarı yararlar. Yıldızlar çatlaklara gülümser ve duvarların üstünde aşk şiirlerine dönüşür.

ALT I

Ve Şimdi Kukla Gölge Gösterisi

ON ALTI İKİ ADAM VE SEKİZ ÇOCUKUN GÖLGELERİ Duvar. Genç kadın onları görüyor ve aniden arkasına dönüyor, ama kimse yok. Yanında başka biri daha var. Bu nasıl olabilir? diye sormaya çalışır ve orada başka birinin daha olduğunu keşfeder. Konuşamıyorum.

Sadece birkaç metre ötede yirmi dört kadın ve çocuğu katledemezler. 1. Bölge'nin dans eden kadınlarından mı bahsediyorsunuz? Burası Anfal değil.* Herhangi bir şekilde Bu olayda, erkeklerin gölgelerinin orada olması ama kadınların olmaması nasıl mümkün olabilir? Peki ya çocuklar? Elbette mümkün. On altı tane vardı. Burada kadınlar ve sekiz çocuk vardı; hiçbirinin adı yoktu ve onlar... Evlerinin gölgelerini ve silüetlerini duvara çizdiler. Bu, öyle olmalı.

Öyle olabilir. Belki de.

Gölgelerin kadınlar olduğu açıkça belli çünkü saçları, eşarpları ve Bazen etekleri açıkça görülebiliyor ve daha uzun boylular. Yanlarındaki çocuklar, genç kadının ifadesine göre, yetişkinlerden daha uzun boylu. Daha önce hiç görmediğim türden, ama açıkça anneleriyle birlikte çocuklar. Onlar Çocuklar duvarlara yamuk çizgiler çizdikleri için, 20 Zeminden birkaç santimetre yukarıda. Çocuk oldukları için ayaklarını yerden kaldırmışlar. Arkalarında ayakkabıları var. Anneleri sırayla onları kollarında tutuyor, emziriyor. Onları ve ellerini tutun. On altı kadın ve sekiz çocuk, sıraya dizilmişti. Duvar.

Gölge kukla tiyatrosuna şimdi ses de ekleniyor ama kimse bir kelime bile etmiyor. Suyun sesi, dalgalar, ayakların şıpırtısı, rüzgâr, insanların feryadı. Kadın her bir sesi tek tek ayırmaya çalışıyor; her birini olabildiğince kendisine ait bir gölgeye yakıştırmaya çalışıyor ve onları daha iyi hatırlamak için gözlerini kapatıyor. Güneşin doğması ya da bir mumun yakılması fazla uzun sürmeyecek ve her şey duracak. Zihninin gözünde gölgeler birlikte hareket ediyor ama tek tek serbest kalıyor; her biri, peşine ya yalnız ya da yanında bir çocukla birlikte gelen, tek başına öne çıkıyor. Her kadının nasıl ses çıkardığını, nasıl koktuğunu ortaya koymaya çalışıyor.

İlk kadın bir vals dans ediyor; zarif ve tutkulu. Rüzgârın sesi ona eşlik ediyor. Saçlarını bir meşe ağacının dalları gibi sağa sola savuruyor. Önce bir çocukla dans ediyor, sonra başka bir çocukla. Pilili eteği yerinde dönüp savrulurken rüzgârda açılıyor; öyle hızlı ve öyle isabetli ki çocuklar yavaş yavaş geri çekiliyor. Çerçevenin içinde yalnızca kadın dans etmeye devam ediyor; çocuklar çıkarken gözleri onlara kilitlenmiş. Bu kıvırcık saçlı kadına ait olan tek şey rüzgârın sesi. Ona dans etmesi için meydan okuyor; ama onu yenemez. Genç kadın yeteneğine hayran kalıyor. Rüzgâr ne kadar sert eserse, gölgesi o kadar güzel dans ediyor. Çocuklar ortadan kalkınca artık daha da maharetli. Güvende; fırtınada yakalanmayacaklar, ama o yakalanacak—gönüllü olarak—nergislerin kokusu da onunla birlikte. Bu, Narges Mohammadi'nin gölgesidir.*

* Enfal ("Savaş Ganimetleri") kampanyası, Saddam Hüseyin'in 1988'de İran–Irak Savaşı'nın sonunda Kürt isyancı grupları ortadan kaldırmak için başlattığı bir karşı-gerilla operasyonuydu; on binlerce Kürt katledildi.

* İran'da insan hakları uğruna ömrü boyunca mücadele eden Narges Mohammadi, doğduğu ülkede defalarca hapse atılmakla karşı karşıya kaldı ve kendisine ve başkalarına yapılan kötü muameleleri belgeledi. Tek kişilik hücre uygulaması üzerine olan kitabı White Torture, Farsça olarak 2020'de, İngilizce olarak ise 2022'de yayımlandı. Ekim 2023'te, cezaevindeyken kendisine

Nobel Barış Ödülü sahibi. Eşi Taghi Rahmani ve çocukları Ali ve Kiana ile birlikte yaşamaktadır. Paris.

Tarif 4

Kabaklı turta

◆
◆
◆

Turtanın hamuru için MALZEMELER

250g un

330g şeker

185g tereyağı

¼ tatlı kaşığı tuz

1 yumurta

60ml soğuk su

TALİMATLAR

Tereyağını ve unu, karışımın ufalanmış ekmek kırıntısı kıvamına gelene kadar ovun. Ardından tuzu ve şekeri ekleyin. Şimdi yumurtayı ve soğuk suyu ayrı bir kâsede birlikte çırpın. Bunu karışıma ekleyin. Hamur tek bir top hâline gelene kadar yoğurun. Elinize yapışıyorsa, sorunu çözmek için biraz un ekleyin.

Hamurunuzu buzdolabında 40 dakika soğumaya bırakın. Ardından istediğiniz kalınlığa gelecek şekilde açın. Hazır olduğunuzda hamuru bir turta kalıbına yerleştirin.

KABAK TurtA DOLGUSU İÇİN MALZEMELER

390g yoğunlaştırılmış süt

2 yumurta

½ tatlı kaşığı toz zencefil

½ tatlı kaşığı muskat tozu

¼ tatlı kaşığı tuz

1 tatlı kaşığı tarçın

600g kabak püresi

YÖNERGELER

Fırını 180°C'ye ısıtın. Malzemeleri iyice karıştırın ve harcı turta kabına dökün. Yaklaşık bir saat pişirin.

Narges Mohammadi için Şimdi masanın üzerine bir buket nergis* koyun, bir miktar çay demleyin ve keyfini çıkarın!

◆ * Narges adında bir kelime oyunudur. Narges, nergisgiller familyasına verilen Farsça isimdir; bu familya gelincikler (daffodil) de içerir.

TAM DUVARLAR bir anda kararır. Düpedüz siyah. Ama sesler sürer. Bir yanına, minicik bir ışık çemberi belirir. Bir kadın; oturuyor, kıpırtısız ve anlaşılmaz. Görünüşünden ona dair hiçbir bilgi edinilemez. Sadece orada oturur; ellerini gökyüzüne kaldırır. Sonra bir elini göğsüne indirir ve onu sıkar; süt duvarın üzerine fışkırır. Genç kadın bunu daha önce görmüştür ve ne olduğunu bilir: gecenin köründe bir kadın göğüslerindeki sütü boşaltmaktadır. Beden dili, bunun ne kadar acı verici olduğunu açıkça gösterir.

Gölgesi olmayan genç kadın, gölgesi olan bu kadının kim olduğunu bir anda bilir. Sekiz çocuğun hiçbiri onun değildir. Bu kadının gölgesi diğerlerininkinden daha siliktir; göğsünden her bir süt fışkırışıyla birlikte biraz daha silikleşir. Süt bitince de tamamen kaybolur. Genç kadın ona seslenir: 'Makieh! Makieh! Makieh!' Ama artık çok geç. Duvar yeniden karanlığa gömülmüştür.

Tarif 5

Cumartesi günleri gosh-e fil yapmalısınız çünkü biz onu cumartesi günleri yapıyoruz. Pişirebilirsiniz. Bir kilogram unla yapılan çok miktarda gosh-e fil. Ve böylece Pazar günlerimiz, alabildiğimiz zamanlarda... Ziyaretçiler çok tatlı oluyorlar, çünkü herkes ziyaretçi odasına gosh-e fils (bir tür Hint tatlısı) getiriyor. Çok miktarda hamur işine ihtiyacınız olduğunda gosh-e fils hazırlayın. Hiç de dağınık bir şey değil ve oldukça pratik. Yanlış yapmanız imkansız. Fırına bile ihtiyacınız yok. Tatlılık seviyesi tamamen size kalmış. Çok çok tatlı yapabilirsiniz ya da daha ölçülü olmayı tercih edebilirsiniz. Şekli de öyle. Seçim sizin – kare, üçgen veya fil kulağına benzeyen. Hepsi olur. Niloufar beğeniyor. Kare şeklinde ve Sepideh Kashani fil kulağının şeklini seviyor çünkü... Onun içinde adeta bir fil var.

EDOUG H İÇİN MALZEMELER

240 gr yoğurt

YÖNLENDİRMELER

Beş yumurtayı miksere veya kaseye koyun ve iyice çırpın. Yoğurdu ekleyin. Yumurta karışımı.

Gosh-e fil ('Fil kulakları') Makieh için 5 yumurta 150 gr mısır unu 1 kg un 1 yemek kaşığı kabartma tozu ½ çay kaşığı kabartma tozu 150 gr yağ Karışıma kabartma tozu ekleyin ve kabarana kadar karıştırın. Ardından mısır nişastası ve yağı ekleyin. Kabartma tozunu da sırayla yoğurda ekleyin. İyice karıştırın. Şimdi unu ekleyin ve Hamurun kıvamı homojen hale gelene kadar iyice yoğurun. Ardından kabın üzerini kapatın ve bekletin. Hamuru bir saat dinlendiriyoruz. Sonra hamuru açıp istediğimiz şekilleri kesiyoruz. Gosh-e fil'inizi istediğiniz boyutta ve kalınlıkta kullanabilirsiniz. Ne kadar ince olursa o kadar iyi. Hamuru ne kadar iyi açarsanız, gosh-e fil'iniz o kadar çıtır olur. Parçaları iyice kızartın ve sosa batırın. onları şurubun içine koyun.

afyon safranı ve kakule tozunu, damak tadınıza göre

T A L İ M A T L A R

Su ile şekeri birlikte şeker tamamen eriyene kadar ısıtın; sonra safranı ve kakuleyi ekleyin. Göz-e fil böreklerinin tatlılığı, onları şurupta ne kadar bıraktığınıza bağlıdır: bir dakika, iki dakika, on dakika … İsterseniz dilediğiniz kadar tatlı olabilirler!

◆
◆
◆

İki kadın bir sonraki adımı atar gibi, yüksek topuklu ayakkabılarla usul usul yürür. Duruşu dik, saçları çok düzgün ve kollarında bir çocuk vardır; çocuğu yere indirir. Ona, kalemlerden ya da tükenmez kalemlerden oluşan bir desteğe benzer bir şey uzatır. Beraber, duvarlara çizerler: birisi bu tarafta, diğeri şurada. Topuklu kadın bir deniz çizer; minik çocuğu ise dalgaların içinde şekillendirir. Sonra kadın dalgalar çizer, çocuk da balıkları. Çocuk rüzgârı çizer ve birlikte denizin seviyesini daha da, daha da yükseltirler. Bir fırtına toplanmaktadır. Dalgalar oynamaya başlar. Dalgaların sesi, ayakkabılarının çıkardığı sestir.

Kadın ve çocuğu tuzağa düşmemiştir, ama mücadele etmektedirler. Annenin saçları uzundur; çocuğun saçları henüz değil; fakat o da annesi kadar güçlüdür. Kıpırdayan, kabaran denizde birbirlerine ulaşmaya çalışırlar. Kadın saçını kızına doğru savurur; kız da kendi saçını geri atar. Suda yürür gibi ayakta kalarak, saçlarını ip gibi birbirlerine bağlarlar. Dalgalar onları birbirinin erişemeyeceği kadar ayırmıştır; ama saçları, aralarındaki mesafe ne olursa olsun, onları bağlı tutar. Anne ve çocuk, Nazanin Zaghari-Ratcliffe ile kızı Gabriella'dır; ona ayrıca Farsçada 'teller' anlamına gelen 'Gisou' da denir.* Sesleri, onları ayıran dalgaların fırtınalı denizde çıkardığı sestir.

* Nazanin Zaghari-Ratcliffe, İngiliz-İran çifte vatandaşı ve gazetecidir. 3 Nisan 2016'da İran'da gözaltına alındı ve yalnızca nihayet 16 Mart 2022'de serbest bırakıldı. Yazarın orijinal metnindeki kelime oyunu birebir yeniden üretmek mümkün değildir.

Tarif 6

“Her parmağından bir yetenek yağar.” Pers atasözü böyle der; ve Nazanin Zaghari-Ratcliffe’nin hak ettiği övgü de budur. Gerçekten de, her bir parmağından yirmi yetenek yağar; çünkü Nazanin en az 200 becerinin ustası. Terzilik, resim yapmak ve daha 197 başka işle uğraşmasının yanı sıra, kendine özgü bir dokunuşu ve olağanüstü bir ayrıntı hassasiyeti olan çok iyi bir fırıncı. Hâlâ Room 1’de, kahverengimsi bir önlükle masanın yanında durduğunu ve cana yakın kızı Gisou için zencefilli kurabiyeler pişirdiğini hatırlıyorum. İşte burada arkadaş olduk. Birlikte geçirdiğimiz zaman kısa olsa da, öyle bir ışıltısı vardı ki zencefil ve tarçın kokusu hâlâ onu, bir de küçük Gisou’suyla yeniden buluşmak için duyduğu o içten bekleyişi bana hatırlatıyor. Nazanin, pişirdiklerinde kullandığı şeker miktarının farkındaydı ve her zaman fazlasını koymamaya özen gösterirdi. Tarçını da çok severdi. Bu sade “scone”lar onun anısına sunuluyor ve ona dair hatıralarımızı yaşatıyor.

Scone yapmak hızlı ve kolay. Şeker yerine pekmez (hurma şurubu) kullanıyorum; siz de aynısını yapabilir ya da bal kullanabilirsiniz; özellikle de diyet yapıyorsanız ya da Nazanin gibi tartıda oynayıp kıpırdamayacak “sayı”ya odaklanmak istiyorsanız. Hazırlamak 10 dakikadan az sürer ve yarım saatin altında kahvaltı masasına götürebilirsiniz. Okula geç kalmaması gereken sevgili kızınıza sıcak sıcak sunun.

250 gr un

30 gr hurma şurubu, bal veya şeker

2 yumurta

1 çay kaşığı kabartma tozu

İstediğiniz kadar tarçın

bütçenize bağlı olarak ezilmiş ceviz ve çekirdeksiz kuru üzüm

YÖNERGELER

Scones Nazanin İ Ç İ N D E K İ M A L Z E M E L E R 50 g tereyağı, yumuşatılmış Yumurtaları çırpın, şeker şurubunu (date syrup) ekleyin ve un ile kabartma tozunu karışıma katın. Tereyağını ekleyin ve hamur homojen bir doku kazanana kadar karıştırın. Ardından tarçını, kullanıyorsanız ezilmiş ceviz veya kuru üzümü ekleyin. Hamuru oklava ile açın veya

Avuç içlerinizi kullanarak 2,5 cm kalınlığında bir hamur açın. Yuvarlak bir kalıp kullanarak çörekleri kesin ve yerleştirin.

180°C fırında 10-15 dakika, üstleri kabarıp altları altın rengi olana kadar pişirin. Rengi daha da güzelleştirmek için, pişirmeden önce üst kısmına yumurta sarısı (ve safran!) sürebilirsiniz. pişirme.

◆

◆

◆

T H E Y O U N G W O M A N W O N D E R S: Hamileliğini sonlandırmasaydı, onun da duvardaki bir gölgesi olur muydu? Onun gölgesinin karakteri hakkında başka ne ortaya çıkarabileceğini düşünür?

Sonraki gölge çok uzun – hatta öyle ki başı çerçevenin dışına taşar. Ama o kesinlikle bir kadın: belirgin bir göğüsle, omuzlarına almış, ağırlığı kendisininkinden daha ağır bir yük taşıyor. Üç gün üç gece durmadan, aralıksız yağıyor kar. Yeni gün doğduğunda gölge kayboluyor; karanlık çöktüğünde geri geliyor, çamurlu yolda ilerliyor ama bir türlü çerçevenin kenarına ulaşamıyor. Yolun ucu yok. Kar, bu gölge-kolbarın etrafında birikiyor; diz seviyesinde değil, bilek derinliğinde. Böyle sürerse, dağ yamacında burada çökecek. Genç kadın, bu kadının kendi çocuğunun olduğunu biliyor. Kürt şarkısı 'Sweet Is My Sweet' (Shirin Shirin) eşliğinde, birkaç an içinde yaşadığı bütün bu acı sona erecek. Donmuş ayak bilekleri olan kadın durur. Üç gün üç gece boyunca olduğu yerde kıpırdamadan kalır. Kar yağışı o kadar uzun sürer ki Mahin Boland Karami'nin bedenini tamamen örter.

Sonraki gölge gelir.

Bu gölgenin kanatları var; onları bir çocuğu saklamak için kullanıyor. Genç kadın düşünüyor: Eğer ben o gölge olsaydım, ilk fırsatta buradan uçup çıkardım.

Sahip olduğum bir şans. Neden uçmuyor? Sonra gölge ayaklarına kadar geliyor ve... Bu durum, ayak bileklerinin zincirlendiğini ortaya çıkarıyor. Ancak Elaheh Darvishi'nin gölgesi... Yorulmak bilmez.* Sağa sola, bir o yana bir bu yana yürür. Sonra olabildiğince uzağa koşar. Zincir izin verdiği ölçüde döner ve diğer yöne doğru ilerler. O asla Özgürlük arayışından vazgeçer. Yanındaki çocuk oğlu İbrahim'dir, ya da... Ona Ali diye seslenmek zorunda kalıyor.*

* Elaheh Darvishi, kocasının terör örgütüne katıldığı suçlamasıyla tutuklandı. 22 Eylül 2018'de Ahvaz askeri geçit törenine düzenlenen ve beş silahlı kişinin ateş açtığı saldırı. Kutsal Savunma Haftası anısına düzenlenen geçit töreni.

İran hapishanelerinde etnik Araplar özellikle hedef alınıyor ve Arap oldukları gerekçesiyle aşağılanıyorlar. Şii değil, Sünni Müslüman. Elaheh'e çocuğuna Peygamber Ali'nin adını vermesi emredildi. Şiilerin İbrahim yerine ilk İmam olarak kabul ettiği Muhammed'in damadı.

Tarif 7

Kremalı eklerli çörek Elaheh Darvishi için

◆

◆

Şimdi dünyayı, koridordan öylesine yavaşça geçen ve düşmemek için yürürken hep nazikçe öteye bakan bir kadının gözünden gör. Yürürken güler ve elini kocaman, tombul karnının üstüne koyar. İfadesini kontrol etmeye çalışır ve şunu söyler: 'Tekmeliyor.' Bugün bütün hayat, bu hamile on sekiz yaşındaki kadının gülümsemesi. İçinde dünyanın bütün acısını taşıyor ama yine de gülüyor. Koğuşa geri döner ve fırıncı olmayan arkadaşının elini tutar.

'Tamam. Şimdi kremayla doldurulmuş piroski isteği geldi. Sizin kibar insanlar bunun adını ne koyuyorsunuz? Doneh mi? Dona mı?'

'Puf puf çörek?'

'Evet, evet, çörek. Bir çörek için elimdekini verecek kadar hazırım.' Sonra gözlerini de, karnı kadar kocaman olacak şekilde devirir ve dili dudaklarının üzerinden geçer.

M A L Z E M E L E R

500 g un

450 g şeker

60 g tereyağı

2 yumurta

1 çay kaşığı kabartma tozu

1 çay kaşığı tuz

120 ml süt

60 ml ılık su

T A L İ M A T L A R

Şekeri yapmak için fırına gerek yok. Bir ocak ve bitkisel yağ yeter. Ama hamurun taze hazırlanması gerekiyor. Başlamadan önce ellerini iyice yıkamalısın. Çiçek desenli bir elbise giymeyi de unutma.

Kabartma tozunu, tuzu ve ılık suyu bir camın içinde karıştır. Üstünü kapat ve 15 dakika boyunca baş başa kalsın. Unu ve tereyağını, hamur tekdüze bir kıvama ulaşana kadar iyice birbirine yedir. Şekeri ve iki yumurtayı ekle; yoğur, Elaheh'in bebeği gibi biraz süt içmeye hazır olsun. Sütü ekle ve

yoğurma. Kabartma tozu karışımını ekleyin. Hamur elinize yapışmaya başlarsa biraz daha un ekleyin. Sinirlendiğimde avucumla döverim. İkimizin de sakinleşmesini sağlar. Sonra bir kabı yemeklik yağla yağlayın, hamuru içine dökün, üzerini selofanla kaplayın ve bir buçuk saat boyunca ılık bir yerde bekletin. Orası ne kadar sıcak olursa, o kadar iyi kabarır. Kaba bir battaniye de örtmenin kötü bir fikir olmayacağını düşünürüm.

Şimdi bir tepsiyi yağlayın, hamuru kafanıza göre her türlü şekil ve boyutta kesin ve üzerine yerleştirin. Her bir donutun ortasında unla kaplanmış bir bıçakla bir oyuk açın. Donutları temiz bir bezle örtün, bir 10 dakika daha dinlendirin ve ardından çok sıcak yağda kızartın. Sonrasında onları crème pâtissière ile doldurabilirsiniz.

C R È M E P Â T' I N G R E D I E N T S 400ml süt 20g mısır unu 4 büyük yumurta sarısı 40g tereyağı 125g şeker 20g un

T A L İ M A T L A R

Önce tavada sütü ısıtmaya başlayın. Başka bir kapta yumurta sarılarını şekerle karıştırın ve unu ekleyin. Gerekli mısır ununu en sonda ekleyin. Süt kaynama noktasına yakınken ocaktan alın ve kalanının içine karıştırın. Hepsini kısık ateşe koyun; koyulaşana kadar sürekli karıştırın. Şimdi kremayı ocaktan almak zamanı. Karıştırmaya devam edin. Tencere ısının eksik kaldığını söyler gibi olabilir—hepimiz öyle ya—ama ısrar edin ve onu bunu yapmaya ikna edin. Şimdi tereyağını nazikçe ekleyin. İyice emilene kadar karıştırmaya devam edin.

Elaheh başkaldırıcıydı ve rahiminde bir çocukla ölüm koridorlarında ağır ağır yürürken tuhaf bir şekilde sevimli görünüyordu. Alacalı kestane rengi büyük gözleri olan, kısa boylu, soluk tenli bir kadındı; resim yapmayı ve yemek pişirmeyi severdi. Toprağı eskizler çıkarır ve mermilerin ve roketlerin altında bebeğini emzirirdi; bütün bunları yaparken gülerdi. Oğlu Ibrahim doğduğu sırada on dokuz yaşına basmıştı; ona "Ali" diye hitap etmelerini sağlayacak kadar tersine çevrilmişti. Gençliğine ve hayatına yas tutan bir tanrıçaydı.

◆

◆

◆

Gölge bir sonraki an kaybolur. O, yerde diz çökmüş; çerçevenin dışındaki bir şeye hem bakıyor gibi hem de birine işaret ederken, önparmağını bir şeye durmadan saplar. Hayal kırıklığıyla yere vurur ve parmağını bir kez daha uzatır. Derken bir anda, bir grup adamın saldırısına uğrar. Kablolarla döverler ve parmak ucundaki "suç"lu parmağı kırarlar. Kadın ne olacağını biliyor gibidir; kendini çerçevenin dışına, gölgelerin kollarına doğru fırlatmaya çalışır.

"Hayır!" diye, kırık dökük bir sesle haykırır. "Bu doğru değil!" Onun saldırganları için hiçbir şey ifade etmez. Bu gölge, Zahra Hosseini'ye aittir. "Bir dakika için," diye yalvarır onlara, "Bir dakika boyunca, Tanrı aşkına, çocuklarımı görmeme izin verin!"

Genç kadın, gölge adamların yanlış anladıklarını söylemek ister: uzattıkları işaret parmağı sandıkları şey demek değildir. Gölgenin tek istediği, onun kızlarını görmektir; Esra ile Sana'yı. Ama anlamak onların kapasiteleri dâhilinde

değildir.*

* Bu bölümde adı geçen bazı kadınların kaderi, Sepideh'in burada verdiği ayrıntı dışında bilinmiyor. Daha önceki bir hapishane günlüğü parçaları derlemesinde, Hur Al-Azim'in Kanını Emiyor (2020) adlı çalışmasında Zahra Hosseini, Makieh Neisi ile birlikte, ISIS için casusluk yaptığına dair kanıt olmaksızın suçlamayla karşı karşıya bırakılmış etnik bir Arap olarak anlatılır.

Tarif 8

1995 doğumlu Zahra Hosseini'nin siyah kaşları ve uzun, kıvırcık siyah saçları var. Ailesi tarafından on sekiz yaşında evlenmeye zorlandı, iki kızı oldu. Esra ve Zana. Bir adamın evinden diğerine direkt taşındı ve hiç başka bir erkeğin tadını almadı. Özgürlük. Zahra'nın da dışarıda her zaman peçe takması gerekiyordu. Bir keresinde, bana fısıldadı. Kulak: 'Serbest bırakıldığımızda, hep birlikte Karun Nehri kıyılarına gidelim, saçlarımızı savuralım.' Aşağı inip dans edin.'

Bir keresinde bir dergide bu tatlının resmini görmüştük. 'Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama...' 'Bunu istiyorum,' dedi.

"Kış" şarkısını söyledikten hemen sonra, bu limonlu beze turtasını bugün, tam şu anda pişirin. 'Bitti' (Sar Oomad Zemestoon).* Zahra'nın o zaman dediği gibi, mükemmel görünüyor ve ben de yapabilirim. Size bunun tadının da muhteşem olduğunu garanti edebilirim. Daha ne isteyebilirsiniz ki?

PASTA TABAN MALZEMELERİ

200 gr un

70 gr pudra şekeri

azıcık tuz

125 gr tereyağı

1 yumurta

4 damla vanilya özütü veya bir çay kaşığı ucu kadar gerçek vanilya.

YÖNLENDİRMELER

Limonlu beze turtası Zahra Hosseini için Tereyağını, pudra şekerini ve vanilya özünü krema kıvamına gelene kadar karıştırın, ardından çırpılmış yumurtayı ve unu ekleyin. ve tuz. Pürüzsüz bir hamur elde edene kadar yoğurun. 40 dakika buzdolabında bekletin. Birkaç dakika bekletin, ardından çıkarın, oklava veya ellerinizle düzleştirin ve tart veya hamur kalıbına bastırın. İstediğiniz bir turta kalıbını seçin. Hamurun yüzeyine çatalla küçük delikler açın. Üzerini örtün. Yağlı kağıt kullanarak, üzerine bir avuç kuru nohut veya kuru fasulye dökün ve Bunları hamurun üzerine yayın (bu, hamurun yanmasını önlemek içindir). 180°C'de fırına koyun ve pişirin. 15 dakika. Çıkarın, nohutları ayırın ve 10 dakika daha pişirin. Şimdi limon kreması için.

1 büyük limonun kabuğundaki zesten

30 gr tereyağı

3 gr jelatin

İstediğiniz kadar ince kıyılmış taze nane

T A L İ M A T L A R

Yumurta aklarını, şekeri, limon suyunu ve labne peynirini birlikte karıştırın. Düşük ısıda 10–15 dakika boyunca iyice karıştırın. Jelatini soğuk suya koyup bekletin. İyice yumuşayınca suyu süzün ve jelatin karışımı hâlâ sıcakken ekleyin; böylece jelatin eriyebilsin. Ardından soğumaya bırakın. İşlem tamamlanınca kıyılmış naneyi, limon kabuğu zesterini ve tereyağını ekleyin. Kalıba dökün ve kıvam alması için buzdolabına kaldırın. Şimdi sıra italyan merengüne.

İ T A L Y A N M E R E N G İ İ Ç E R İ K L E R İ

70 ml su

T A L İ M A T L A R

Yumurta aklarını bir kaba dökün. Şeker ve suyu benmari usulü hazırlayın ve ocağa alın. Isıyı takip etmek için şeker termometresi kullanın (125°C'yi hedefliyorsunuz). Bu arada, yumurta aklarını elektrikli mikserle sert tepecikler oluşana kadar çırpın. Şekerli su 125°'ye ulaşınca, yumurta aklarının oluşturduğu bulutun üzerine, karıştırmayı sürekli olarak sürdürerek ince ince gezdirin. Hepsi soğuyana kadar 10 dakika daha karıştırın. Tartı buzdolabından çıkarın ve üstünü mereng ile bir huni yardımıyla süsleyin. Elinizde varsa, üst kısmını derin altın rengine çevirmek için üflemeli meşale kullanın.

◆

◆

◆

“Kış Bitti” İran’da popüler bir protesto şarkısıdır. Radikal Saeed Soltanpour tarafından, İran Halkının Fedai Gerillaları Örgütü üyesi olarak, 1970’lerin başında yazılmıştır. 1979 Devrimi sırasında popüler oldu ve 2009 Yeşil Hareket protestoları sırasında sokaklarda bir kez daha söylendi. Saeed Soltanpour, İslam Cumhuriyeti tarafından 1981 yılında idam edildi.

Kışın başlangıcından beri genç kadın duvara karşı yüzüstü duruyordu. Gölge kukla gösterisi 22 Aralık’ta başladı ve altı gün altı gece boyunca Mahin Boland Karami’nin üstü ağırlaşmış bedenini karlı dağların üzerinden geçip sonra karlar içinde ölüme yenik düşüşüne kadar izledi. Makieh’in gölgesi hiç uzun sürmedi. Zahra Hosseini’ninki de. Nazanin’in gölgesi ancak fırtına ne kadar sürdüyse o kadar sürdü; Narges’in gölgesi ise yalnızca birkaç, zafer dolu saat dans etti. Narges’in bitirdiği tarih hâlâ 28 Aralık olmuş olmalıydı; o andan itibaren duvarda başka bir gölge belirdi. Saçları uzun, dağınık; çerçevenin köşesinde çömelmiş ve kımıldamıyordu. Bu kadın duvarın hemen yanında dört yüz korkunç gün geçirir. Gözleri bilinmeyen bir noktaya kilitlenmiştir. Burada bir çocuk olduğu anlaşılır gibi. Ama bu çocuğa bekleyişi, bambaşka bir sessizlikle iç içedir.

Mevsimler döngüyle akar. Kar erir, güneş saklandığı yerden fırlar; Evin Cezaevi’nin 2. koğuşunun duvarlarındaki meşe ağaçlarının gövdelerini ısıtır, yaprakları da yeniden yeşerir. Ama duvardaki gölge bununla ilgili ya bilgisi yoktur ya da umurunda değildir. Güneş artık kavururken Kürdistan’dan geçen yıkıcı orman yangınlarına da aldırmıyor. Kendisi için, yalnızca kendisi için daha acı verici bir şey tarafından tüketilmiş durumdadır. Dört yüz günün sonunda çocuk geldiğinde, sıçrayıp

ona doğru koşar, yalnızca önünde bir şeyin olduğunu fark eder: bir cam bariyer. Genç kadın bu dört yüz günün her birini yazmak ister. Maryam Haji-Hosseini’nin sessizliğinin her anını kelimelere dökmek ister.*

* Maryam Haji-Hosseini seçkin bir İranlı bilim insanı ve mucittir. 2019’da “casusluk” suçlamalarıyla tutuklandı ve toplam 412 gün boyunca tek kişilik hücrede tutuldu; ardından on yıl hapis cezasına çarptırıldı. Covid-19 sırasında izin (fırar izni) verilmedi.

Tarif 9

◆
◆
◆

Maryam her sabah mutfakta, yıldırım hızıyla, tüm yemekler için malzemeleri karıştırıyor. O gün yapmak istediği yemekler ve pastalar için sabit bir tarifi var. Her biri için farklı tarifler kullanıyor. Örneğin, İran köfte yemeği olan kotlet, 'erişte artı et' anlamına gelir. Soğan. Patates. Kuru üzüm. Mutfaktaki her şey. Benzin. Somunlar, cıvatalar, diğer malzemeler. Cheesecake'inin malzemeleri şunlardır: 'Sindirim bisküvileri. Kaymak. İnek sütü Kemikler. İki ton jelatin.'

Sanki hâlâ hapiste olduğunu kabullenmemiş gibi. Eğer bir cezaevi görevlisi yanına gelirse... Eğer koğuşta kalırsa, kaçınılmaz olarak onu kendisini öldürmeye davet edecektir. Her sabah erken kalkar. Eşsiz yemek pişirme yeteneğine vakit ayırmadan önce, mutlaka ders çalışıp öğrenirdi. Pasta yapımı onun için daha yeni bir uğraş, ama bu konuda o kadar olağanüstü ki, onu hakkıyla anlatamam. Günde sadece beş dakika ayırsa bile, bu onun ders çalışmasını etkilemiyor. Zaman, Haniabanede geçirdiği on yıl boyunca günlük programı şu şekildeydi: yirmi bir buçuk Saatlerce

etkilemiyor. Zaman. Hapishanede geçirdiği on yıl boyunca günlük programı şu şekildeydi: yirmi bir buçuk Saatlerce kitap okuma, bir saat uyku, elli beş dakika idam edilmeyi isteme, Yarım saat jimnastik ve beş dakika yemek pişirme ve fırınlama.

Dolayısıyla bizler - fırıncılık camiasının geri kalanı - şikayetlerimizi dile getirirken bile, Maryam Haji-Hosseini, hem cheesecake'e hakaret ettiği hem de gururumuzu incittiği için. Kalplerimize dokunan sevgimizin bir göstergesi olarak, ona dünyanın en iyi cheesecake'ini de sunuyoruz.

TEMEL MALZEMELER

300 gr un

1 çay kaşığı vanilya

2 çay kaşığı yoğurt

140 gr tereyağı veya katı yağ

1 yumurta

2 yemek kaşığı süt tozu

120 gr pudra şekeri

Hollanda usulü cheesecake Maryam Haji-Hosseini için 1 çay kaşığı bal YÖNLENDİRMELER

Hamuru başlatmak için unu ve kısaltmayı birlikte karıştırın. Ardından diğer malzemeleri elektrikli çırpıcıyla veya ellerinizle karıştırıp tekrar yoğurun; pürüzsüz bir hamur elde edin (yapışıyorsa ellerinize un serpin). Ardından sertleşmesi için buzdolabına kaldırın. Bu arada kremalı harcı hazırlayın.

H A R C I N M A L Z E M E L E R I 2 yumurta 300g krem peynir 200g yoğurt 200g clotted cream 100g şeker 3 yemek kaşığı crème pâtissière (bkz. s. 95) 1 yemek kaşığı un T A L İ M A T L A R

Tüm malzemeleri birlikte karıştırın ve karıştırarak ezin. Şimdi hamuru buzdolabından çıkarın ve tart ya da turta kalıbına yayın. Yüzeyinde küçük delikler açmak için bir çatal kullanın. Ardından kremayı üzerine dökün ve 150°C'de yaklaşık 40 dakika pişirin. Üzeri altın rengini aldığında hazır demektir. Fırından çıkarın ve üzerine daha fazla crème pât' ya da meyveyle süsleyin.

◆

▲

THENEXTSHADOW, yalnız bir çocuk olarak başlıyor. Üç yıl boyunca her gün, Sabah uyandığında biraz daha uzar. Her geçen gün daha da uzar. Yemek için, yoklama için veya taziye ziyareti için sırada beklediği süre. Beklemek zorunda. Yüksek boylu büyümeli, yoksa ezilecek. Her seferinde isimleri duymak için sıraya giriyor. Ölüm cezasına çarptırılanların sayısı arttıkça, bu sayı da uzar. Her kırbaç darbesi arasında ve Aşağılanma duygusuyla uzar. Sonunda yetişkin bir kadının gölgesini alır. Hapishane onun tek dayanağı. Bir yerlerde kendi çocuğu var ve her Ve ailesinin her bir üyesi farklı bir çerçeveye hapsedilmiş durumda. O, sevmeyi asla unutmadı. Kadın parmağını kaldırıp bir çizgi çiziyor. Kalbi havada, sanki izlendiğinin farkında. Gülümsüyor.

Bu, Fatima Muthanna'nın gölgesidir.* Ancak zamanla Fatima'nın Gölge kendi içine doğru büzülmeye ve tekrar küçülmeye başlıyor, sanki Acıdan büzüşüyor. Sonunda, geriye doğru uzanan yarım bir bedene dönüşüyor. Varlığı, kayıp bir yün yumağının ucu gibiydi. Başka bir kadın içeri giriyor. çerçeveyi alıp onu kucağına alıyor ve örmeye başlıyor.

* Fatima Muthanna, ellili yaşlarında siyasi tutukludur. İlk olarak birlikte hapsedildi. Annesi, siyasi militan muhalefet grubu Halkın Mücahitleri'nin bir üyesiydi. O, henüz üç yaşındayken bu örgüte katıldı. Şu anda on beş yıllık hapis cezasını çekiyor. cümle.

Tarif 10

Fatima’nın eşi Hasan Bey bir fırıncıdır ve Fatima onunla çok aşık olduğu için, içi aşırı endişeyle dolu. Bağırsak rahatsızlığı yüzünden ona “içe ısıtan” bir şeyler yapmamız gerekiyor. O, her şeyi “içe ısıtan” mı “soğutan” mı olduğu üzerinden değerlendiriyor; arkadaşlıkları dâhil. Sadece içi ısıtan insanlarla arkadaş oluyor. Ama neyse ki her şey için kolay bir çözüm var: şekerpare taşları. Hani şöyle:

“Bunu yaparken bir parça şekerpare taşı ekle!”

Ya da: “Fatima! Dışarısı soğuk. Çıkma.”

“Rahatla. Üstüme şekerpare taşlarından yapılmış paltomu giyeceğim. Böylece halleder.”

Çok sıcak bölgelerde yetişen hurmaları buluyoruz ve umudumuz, onun bir kez ve herkes için şekerpare taşlarını bırakmaya razı olması olduğu halde bunları hurma kırıntısına çeviriyoruz. Fatima’nın yeni her derde deva’sı şöyle:

BAZ EİN GREDİEN T LERİ

600g un

280g tereyağı veya margarin

50g krema

1 yumurta

50 gr altın şurup

2 yemek kaşığı süt tozu

TALİMATLAR

Tüm malzemeleri pürüzsüz bir hamur haline gelene kadar karıştırın ve soğuması için buzdolabına koyun. Harç için hazırlayın.

200 gr un

200 gr yağ

damak tadınıza göre öğütülmüş kakule ve tarçın

T A L İ M A T L A R

Unu ve yağı birlikte karıştırın ve ocakta yavaşça ısıtın. Hurmaları bir et yumuşatıcıyla ya da benzeri bir aletle iyice ezin; yapabildiğiniz kadar çokunu püre haline getirin. Bunu tencereye ekleyin, ardından baharatları ilave edin. Ocağın altını kapatın ve tamamen soğumaya bırakın.

Önceden hazırladığınız hamuru ikiye bölün. Yarısını dondurucuya koyun; diğer yarısını 20 cm × 30 cm'lik kek kalıbının tabanına yerleştirin; harcı bunun üzerine kaşıkla paylaştırın. Diğer yarısı donduğunda çıkarın ve üstüne rendeleyin. Kalıbı 180°C fırına verip pişirin. Hazır olduğunda, üst kısmı altın rengi olana kadar ızgarayı kullanabilirsiniz.

◆

◆

◆

T H E S H A D O W - S K E I N ’ S FA M I L Y idam edilmiştir. Çocukları çerçevenin dışındadır. Birbirlerini çok severler. İkinci gölge, ipliği bir örgü iğnesine atar ve bir, iki, üç, dört, beş, iki yüz yirmi ilmekten oluşan ilk bir sıra yapar. Sonra ikinci sıraya başlar; durmadan, sekiz yıl boyunca hiç duraksamadan, hiç başını kaldırmadan ve göklerden hiçbir şey istemeden durmadan örer. Sekiz yıl, ipliğin mevcut formunu almadan önce hapiste geçirdiği süredir. Gölge-kadın, ipliği devasa bir atki haline getirir. Acıdan bir kez bile şikâyet etmez.

Çerçevenin içindeki gölgeler, çocukları kendilerinden alınmış annelere aittir. Bu kadar açık. Gölge kadın, annelere—huzursuzluklarına, çömelip yalvarmalarına—şahitlik etmiş. On yıldır bu onun hayatı da. Ama genç kadın, ona öylece bakakalmıştır; çünkü protesto etmeyi reddeder. Çerçevenin kenarlarını görmezden gelir ve elindeki işe tümüyle odaklanır. Mahin’in gölgesi belki artık boylu boyunca değildir. Fatima Muthanna’nın acısını hesaba katarak, örgü gölgesi, dünyadaki bütün çocukların boyunlarını örtecek kadar uzun bir atkiye dönüşür. Kendilerine borçlu oldukları gölge, Zahra Zehtabchi’ninkidir.*

Zahra Zehtabchi, bir sosyolog ve sosyal bilimci, 2014’te rejime karşı ‘silahlı ayaklanma’ ve ‘Tanrı’ya karşı savaş’ suçlamalarıyla yaklaşık on yıl hapsedildi.

Tarif 11

◆
◆
◆

Zahra Zehtabchi’nin ayırt edici özelliklerinden biri sadeliği. Bir diğeri ise safranın kaynatılmaması gerektiğine dair mutlak inancı. Bunun gereğini yerine getirmek için burada bunu yapmaktan kaçınacağız.

İ Ç E R İ K L E R

250 gr un

1 çay kaşığı safran

2 yumurta sarısı

70 gr şeker

Y A P I L I Ş

Şekeri, tereyağını ve vanilyayı krema kıvamına getirin. Dövülmüş yumurta sarılarını ve unu ekleyip karıştırın. Son olarak safranı ekleyin. Kurabiyeler halinde kesin ve 180°C'de 10 dakika pişirin.

İ N D E C E M B E R 2 0 2 1 , genç kadının ilk kez on beş gölgeyle karşılaştığının ve içlerinden altısının alınıp götürülmesinden on iki yıl sonra, on altıncı gölge sonunda gelir.* Paulina Salas'a aittir. Soğuk bir gece ve pencerenin ötesindeki tepelerin bazı yerleri, görünen o ki, karla kaplıdır. Ama gölge sıcaklıkla alev alev yanmaktadır. Seslerin hepsi ondan yayılıyor gibi gelir: coşkun kahkahalar, 'Diktatöre ölüm!' diye haykırışlar ve evet, gözyaşı da. Paulina Salas kadrajın içine girer ve her birini, birer birer, gölgeleri yanına dönmeye ikna eder. Genç kadının hiç görmediği gölgeler bile kendilerini belli eder: Gisou, Kiana, Alireza. Paulina'nın ağzı geniş bir çığlıkla açılır, elleri göğe yükselir ve ağzının hareketleri, henüz konuşmayı öğrenmemiş gölge-çocukların ağızları tarafından taklit edilir. Gölgesi yürüdüğünde, hepsi arkasından yürür; her biri kendi tarzıyla, bazen dans eder, bazen iki büklüm olur, bazen de gözyaşlarıyla kör edilir. Birlikte geceliği ortadan kaldırıyorlar.'Paulina Salas', Maryam Akbari Monfared'dir; genç tutukluların genç annesi.*

* Yazar şunu yazıyor: Neden bilinmez, altı gölge gösteriye giremedi; oysa aralarında, canlı Maryam Akbari Monfared kadrajın içine girer girmez, kadroya dâhil edilmişlerdi. Yüzleri birebir aynıdır ve oyunun amacı doğrultusunda ayrıntıları kaybolmuştur. Ama sevgilisine yazdığı mektupta – gölgelerin on üç yıl süren bir hikâyesi – genç

Kadın, Sakineh Sagoori, Azita Rafieezadeh, Elham Barmaki ve Kobra Behyari'nin isimlerini de içermişti ve ayrıca iki başka isimsiz Kürt kadınından da söz etmişti. Şimdilik bununla yetinmek zorundayız. Belki bir gün kendilerine ait bir sahneye çıkarlar. Öyle çok isim var ki sonsuza dek elimizden kaçtı; diğerleri ise ancak sıralarını bekliyordur. Kesin olan şudur: Hapiste en az bir genç kadın var ve bu isimlerin hepsini bağrında taşıyor; üstelik onların görüntüleri de var; Shirin Alam Hooli'nin darağacına doğru koşarken ayakkabılarının görüntüsü gibi. Biz hâlâ onunla birlikte koşuyoruz.

Editoryal not: Sakineh Sagoori, Elaheh Darvishi gibi, Ahvaz askerî geçit törenine yapılan saldırının ardından tutuklanarak hapsedildi. Sakineh'in eşi Suriye'de hayatını kaybetmişti. Azita Rafieezadeh ve eşi, Yükseköğrenim için Baha'i Enstitüsü'nde öğretmenlik yaptıkları gerekçesiyle dört yıl boyunca hapsedildi. Çifte vatandaş olan İranlı-Kıbrıslı Elham Barmaki, Ağustos 2011'de 'casusluk' suçlamasıyla tutuklandı ve kadınlar koğuşuna nakledilmeden önce Evin Cezaevi'nde on dört ay tecritte tutuldu. Kobra Behyari hakkında daha fazlasını On Birinci Bölüm'de öğreneceğiz.

* Maryam Akbari Monfared, Halkın Mücahitleri Örgütü'nün bir üyesidir ve uzun süredir bir vicdan mahkûmudur. 2009'da tutuklandı ve 'Tanrı'ya karşı savaş' suçlamasıyla on beş yıl hapis cezasına çarptırıldı. Yazıldığı tarihte, henüz tek bir günlük izin (firar izni) verilmiş değil. Mart 2021'de Semnan Cezaevi'ne sürgün edildi.

S E V E N Paulina Salas

GENÇ KADIN on dört gün sonra ortak koğuşa girer ve Paulina Salas'ı görür.*

'Merhaba! Ben Paulina Salas.'

‘Merhaba. Ben genç bir kadınım.’

‘Tanıştığımıza memnun oldum. Ben de genç bir kadınım.’

Genç kadın, Paulina Salas’tan ayrılır ve kütüphaneye doğru direkt yürür; kütüphane epeyce doludur. Bir kitap seçer ve onu karyolasına götürür. Okumaya başlayabilmesi için üç gün geçmesi gerekir – ortak koğuşta kendine pek bir an bile ayıramaz. Daha önce, mutfağa girer girmez, yine Paulina Salas’ın karşısına çıkar; Paulina da ertesi gün onunla kahve içmeye davet eder. Genç kadın kabul eder ve krema dolgulu küçük hamur işleri getireceğine söz verir. Paulina çok heyecanlanmış gibi görünür ve beğenirse ona hamur işi yapmayı öğreteceğini söyler. Kadın, Tanrı’ya, ilk hamlesinin onu rezil etmeyeceği için dua eder.

Ertesi gün Paulina Salas, 3. Odada onu beklemektedir. Genç kadın, kremalı küçük hamur işlerinden oluşan bir tepsiyle içeri girer. Paulina çok heyecanlanır. Kıvırcık başını sallayıp durur ve kahveyi döker.

‘Paulina, çok güzelsin.’

‘Aynısını sana da söylemek, Genç Kadın.’

Paulina, Ölüm ve Bakire'nin temasını mırıldanıyor. Yavaşça, Kremalı pufundan nefis bir ısırık alıyor ve harika olduğunu söylüyor. Böylece başlıyorlar... Konuşuyorlardı. Ama sonra Paulina'nın yüzünü düşüren bir ses yankılandı. Biliyordu. O ses, diye açıklıyor.

Paulina kış mevsiminde tutuklandı. Sorgulamalar, baskı ve Bu vahşet ilkbahara, ardından yaza kadar devam etti. Her şeyin doruk noktasında olduğu bir gün, Sesini duydukları adam ona kendi kıyafetlerini geri verdi. "Hapishane kıyafetleri değil, normal kıyafetler giydirdim ona," dedi ve ekledi: "Hazırlan. Buluşacağız." "Aileniz." Kışlık kıyafetler giymiş Paulina, gözlerini kırpıştırarak ortaya çıktı. Güneşin altında. Sesi olan adam ve bir grup başkası eşliğinde götürüldü. Onu çok katlı bir apartmanın dışındaki bir otoparka götürdüler. Ona gitmesini söylediler. Üçüncü kata çıkacak, orada biri onu bekliyor olacaktı.

Paulina korkmuştu. Ziyaret tesislerinin ne kadar tehlikeli olduğunu gayet iyi biliyordu. Banliyödeki bir apartman bloğunda olmasaydı, orada olmazdı. Ne yapabilirdi ki? O direndi; onlar ısrar etti. Ağladı ve kendisini geri götürmeleri için yalvardı. Hücreye koydular ve sonunda pes edip onu tekrar arabaya bindirdiler. Ama sürdüler. Onu bir alışveriş merkezine götürdüler. Sivil polis memurlarıyla çevriliydi ve hiçbir tehlike altında değildi. Bağırmak istediği pozisyondaydı: 'Yardım edin! Ben Paulina Salas ve onlar...' Beni kaçırdılar!

Sesli adam ona dükkanlardan birine girip bir şey almasını söyledi. Ona birkaç kıyafet çıkardı. Paulina orada, tam ortasında gözyaşlarına boğuldu. Ana cadde. 'Ben senin karın değilim,' dedi kadın. Sesi garip olan adam cevap vermedi. Anlaşılması güç; onun gözünde her kadın karısıydı. Kadın tekrar sordu ki... Hücresine geri götürülmesini bekliyordu ama o, onu bunun yerine bir restorana götürdü.

Berbat bir restorandı, içinde sivil polislerden başka kimse yoktu. Memurlar. Sesli adam ve meslektaşları bir dizi emir verdi. Ana yemekler, tatlılar ve içecekler vardı; doyasıya yediler, içtiler ve güldüler.

Bu sırada Paulina, kahkahalarla karışık bir şekilde, başına ne geleceğini merak ediyordu. Onu neden geri almadılar?

Bu sırada Paulina, kahkahalara karışık bir şekilde, başına ne geleceğini merak ediyordu. Onu neden geri almadılar?

Paulina'yı tekrar arabaya bindirdiler ve onu geniş, gösterişli bir yere götürdüler. Döşenmiş villa. Havuzdaki çıplak adamlar, Paulina'nın çok ağladığı için onunla alay ettiler. ve onun aleyhine cinsel içerikli şakalar yaptılar. Bunlar polis memuru da olabilirlerdi; Emin değildi. Korkuya kapılan Paulina, bir tuvalete sığınmaya çalıştı ve Yatak odasının kapılarını açtığında gizli kameraları gördü.

Gün batımına doğru Paulina, havuzdaki çıplak adamların kahkahalarını duyabiliyordu. Kalp. Her birinin kalbi.

Sesi duyduğunda ayağa kalkar, 3 numaralı odayı terk eder ve ilgilenir. Sonra geri gelir, o zamana kadar kahvesi soğumuş olur ve Genç kadın ranzasına geri döndü.

Genç kadın sonunda kitabı açar. Açtığı anda bir mektup düşer. Sayfaların arasından çıkarıldı. On yıldan daha eski bir tarihe ait ve Sadece ND imzasıyla.

Bugün 6 Ocak Cumartesi gecesi. Biz yedi huzursuz insanız. insanlar.

'1. Sahne için gerekli aksesuarlar yerleştirildi mi?'

'Mavi mika levha nerede?'

'Ortadaki masa tam olarak düz değil.'

'Şu an yapabileceğimiz bir şey yok. Hepsi yerlerinde oturuyorlar.'

'Başlayalım mı? Işıkları kapatalım mı?'

'Yap şunu.'

Karanlık. Birkaç saniye sonra mavi bir ışık aydınlatıyor. Sahne. Bir yatak odası sahnesi. Koğuş deposunun kapısı. açılır. Birinci oyuncu girer.

'Merhaba! Ben Paulina Salas!'

Ayrı evvel yaklaşık bir hafta önce, Evin Tiyatro Topluluğu'nun yedi iyi oyuncusu olarak, aşağı kattaki jimnastik salonunda Ariel Dorfman'ın Ölüm ve Kız'ı uyarlamamızı sahnelemiştik. Tiyatro beni her zaman büyülemiştir. Nasıl tarif edemediğim bir büyüsü vardır; bunun, içinde yer aldığım hemen hemen her provada—oyunculuklarımı saymıyorum bile—hissettiğim o büyü olduğunu söyleyebilirim. Ama burada, parmaklıkların ardında, tek bir gece için

her gün yazma ve prova sürecini yaşamak bana bambaşka bir şeymiş gibi geldi. Daha önce tiyatronun özünü hiç anlamamıştım.

Kendi yaratıcını eleştirmenin doğru olmadığı söylenir, ama şunu söyleyeceğim: kadınların hiçbirinin tiyatro geçmişi olmadığı—hatta belki de daha önce onunla ilgili hiçbir şey bilmedikleri hâlde—olağanüstü bir iş çıkardık. Uygulamak için harcadığımız her saati adeta içine çektim, aklımda da her anı iştahla kaydettim. Dışarıdan getirilen tek bir klasik müzik CD'si dışında hiçbir maddi destek ya da ekipmanımız olmadı. Emeklerinin hepsini dekorlarda, ışıklandırmada, sahnede, müzikte ve oyunculukta topladılar.

Oluklu bir tabanca ve bir CD çalarla donanmış Paulina Salas, büyülenmiş bir halde izleyiciyi etkisi altına aldı. Kocası Gerardo Escobar, (kütüphaneden getirdiğimiz metal kitaplıkları birbirine bağlayarak yaptığımız) villanın terasında duruyordu. Okuma lambalarının altında, operatörlerimiz üzerine mavi mika levhalar yapıştırarak onları maviye boyadık; o da çaresizliğini ve yıkımını dile getirdi. Sadece Paulina değil, bütün izleyici ikna olmuştu ve onu affetmeye gönüllüydü.

Tek performansımızı İran'ın Paulinalarına adadık. Belki de içlerinden bazıları izleyicinin arasındaydı.

Tiyatro, hayatın sanatıdır ve hayat onun içinden akar. Benim için, çoğumuzun kâinatta bir durgunluk ve hareketsizlik dönemi olarak gördüğü bir zamanda, cezaevinde bir oyun sahnelemek umudun bir tezahürüdür. Daha susturulmamış seslerimizi ve henüz kanatlarını kapatmayan, kapanmamış arzularımızı oyunumuza taşıdık. Bütün bunlar ise, tasarımı gereği yalnızca bu tür şeylerin karşısında var olan bir yerde gerçekleşiyor.

On gün Cumartesi hepinizi kaçırdık. Ama aynı zamanda, varlığınızı hissettik. Bu yüzden cezaevinin saygıdeğer müdürüne yazı yazarak, diğer tutuklulara da oyunumuzu göstermemize izin vermesini istedim.

Her şeyden önce, çok da uzun olmayan bir zamanda, Evin Tiyatro Topluluğu'nun gerçekten bir tiyatroda karşınızda duracağı ve Paulina'nın size bizzat hitap edebileceği o harika günün geleceğini umuyorum.*

Nazanin, oyunu İran'daki tüm Paulinalara adadı; varlıkları artık bizim için o kadar daha açık, o kadar daha belirgin. İran'daki Paulinalar, koğuşların köşelerinde bedenlerine morluklar bırakan erkeklerin kahkahalarının sesini kalplerine kazımış halde bilirler. Onların o seslerini, yürüyüşlerinin ritmini bile bilirler. Bir gün Paulinalar, o seslerin sahiplerini avlayacak; ama bunu yaptıklarında onları mahkemelere emanet edemeyecekler. O zamana kadar, gece yarısı kapılardan herhangi birinin açıldığının sesi, kendilerine yapılanı onlara hatırlatacak. Direniş onların tek silahı değildir. Ayrıca sesleri de hatırlatmaya devam edebilirler: Unutmayacağız. Bunu yaparak İran'ın Roberto Mirandaları'nı—işkencecileri—sonsuz bir korku içinde tutarlar.

Biz de sırayla tüm Paulinalara krem şantili puflar sunuyoruz. On iki yıl önce şu salonda her bir Paulinaya ve sanatınla cezaevinin çelik zırhına öyle bir darbe indiren; bugün hâlâ koridorlarda yankılanan Nazanin Deyhimi'ye saygı duyuyor ve minnettarlığımızı ifade ediyoruz. Lekesiz ruhuna selam—umutun bir timsali.

* Paulina Salas, Şili'li oyun yazarı Ariel Dorfman'ın 1990 tarihli Ölüm ve Bakire adlı eserindeki başlıca başkarakterdir. Eski bir siyasi tutuklu olan Paulina, kısaca yüzünü hiç görmediği; ancak daha sonra kocası Gerardo Escobar onu evlerine getirdiğinde sesini ve hareket tarzını tanıdığı bir doktor da dahil olmak üzere, kendisini gözaltında tutanlar tarafından tecavüze uğramayı atlatmıştır. Oyun 1994'te sinemaya uyarlandı.

* Ölüm ve Bakire, 5 Ocak 2013'te Evin Cezaevi'nin kadınlar koğusunda sahnelendi. Yönetmeni (ve bu mektubun

yazarı) bir çevirmen, aktris ve kadın hakları aktivisti olan Nazanin Deyhimi'ydi; "rejime karşı propaganda" suçlamasıyla hapsedilmişti. 2017'de bir astım atağından hayatını kaybetti. Kadroda Deyhimi, Shiva Nazar Ahari, Mahsa Amrabadi, Nasim Soltan Baigi ve Bahareh Hedayat yer aldı.

SEKİZ

Salı Günlerini Değerlendirmek

BUGÜN SALI. Genç kadın için, bütün Salılar tekdüzelikle lanetlenmiştir. İlkokulda matematik, fen ve dikteyi öğrettikleri gündü; sonra nasıl olduysa ortaokulda da en bayıltıcı derslerin hepsi Salılara tıkıştırılmıştı. Evin Cezaevi'nin haftalık programı, onun gözünde, Salıların umutsuz bir dava olduğunu kanıtlayan tartışılmaz bir delildir. Tutuklular Salı günleri bile telefonu kullanamaz; sadece Pazartesi, Çarşamba, Cuma ve Cumartesi—ve haber alamamanın kaygısı, kanser kadar kötü huyludur. Bu da ona, haberlerin dışarı sızmış olup olmadığını, daha dışarıda rezil olup olmadığını merak ettirir. Salı günleri kendini üşümüş ve kıpır kıpır hisseder. Tıpkı fen dersleri gibi; sanki bunun sonu gelmeyecekmiş gibi gelir insana.

Yine de bir gümüş astar var. Genç kadın, son on üç yıldır her Salı gününü dans ederek, gülerek, egzersiz yaparak ve okuyarak geçirmiş bir tutuklu ile arkadaşlık kurmuştur; bir haftadan diğerine sadece küçük farklılıklar olur. En kasvetli iş günü gecesinde bile bu kadın, kimyonun rahatlatıcı kokusunu getirir. Şafakta kalktığında, bütün günü sanki etkinliklerle dolduruyormuş gibi görünür. Gün kapanırken ise koğuşta kalan bütün genç kadınları—soğuk, sıkılmış, rezil olmuş, henüz rezil olmamış—yanına çağırır; saat yedide kimyonlu bir kâse adasıyla ona katılmalarını ister.* Konuşabilir, gülebilir, takla duruşlar sergileyebilir, tarife dair sorular sorabilir ya da sadece usul usul oturup onun anılarını anlatmasını dinleyebilirler.

Genç kadın, son zamanlarda kendine bakacak enerjiyi bulamadı. Sonuçta çok kan kaybetti. Çökük gözlerinden, Salı kadınının da kansız olduğundan şüpheleniyor. Yine de bu, koğuşta yalnızca kendine değil, diğer kadınlara da bakması için motivasyonu buluyor. Genç kadının durumuyla ilgili bir ilgisi yok; sadece adasiyi paylaştırıyor, hepsi bu.

Yavaş yavaş, böyle akşamlar yüzünden Salılar daha sıcak bir renge bürünür. Adasi ziyafetleri genç kadının daha çok gülmesini sağlar. Biraz gücünü geri kazanır. Büyülenmiş halde, diğer kadınların hikâyelerini dinler; öyle etkilenir ki Çarşamba gününün tamamını onları kafasında gözden geçirerek geçirecektir. Önceden onu korkutan şeyler, kimyonun (dileyerek yer yer) ve anıların buğusunda kaybolur. Şimdi rezil edilip dünyadan koparılmış olsa bile, belki de bunun bir önemi kalmayacaktır. Kimyon işini yapmıştır. Nihayet genç kadın Salıları dört gözle bekler.

"Adasi ve kimyonla birlikte servis etmek için börek yapmaya başlayacağım," diye gönüllü olur. Goli (kızıl yanaklı anlamına geliyor) diye seslendiği kadın, bunun kulağa çok hoş geldiğini söyler.

Dünyadaki her elmanın içinde bir parça Goli vardır. Elmanın rengi ve kokusu olmasaydı, bu dünya şimdiki gibi olmazdı. Bu, şu kadının doğarken aldığı ad değil. Ama güldüğünde iki yanağı da yuvarlak, sıcacık kırmızı bir elma gibi; eksiksiz ve bütün. Ve hayat yaşanmaya değer olur. Gülüşü bir şaheserdir. Goli, on üç yıldır haydutlar ve başka her şeyle alay edercesine gülüyor. Gülüşü olabildiğince kırmızı ve bir o kadar da ferahlatıcı. Gülünce hepimiz daha da dik duruyoruz. Gülüşü bir başkaldırı. Bunca yıl boyunca kimse onun ağladığını görmedi.

Genç kadının o kusursuz elma yanakları için, her hafta dönüşümlü olarak Salı günleri elmalı börekler ve elmalı turtalar pişirmeye başlar. Şimdi Salı günleri de tarçın kokusuna bürünmüş durumda. "Muhteşem kokuyor!" diyor...

Varışta mahkûmlar bağırır; genç kadın da bunun Goli'nin kahkahasının kokusu olduğunu açıklar. Ama Goli'nin asıl adı Maryam Akbari Monfared.

Maryam toplumdur. İsyan eden, sınırları aşan ya da ikisini birden yaşayan bütün kadınları birbirine bağlar. Adalet arayan anneler, adalet arayan kız kardeşler: bir bütün olarak, aralarından geçip asla tam kaybolmayan bir gülümsemeyi taşırlar. Maryam topluluğa sadıktır ve onların kolektif emeğini canlı tutar—kolektif emek, kolektif neşe, kolektif dans, kolektif keder, kolektif olarak adalet arayış, kolektif slogan söyleme, kolektif protesto, kolektif uzlaşma. Ama bunu yaparken Maryam aynı zamanda kendi doğasına da sadık kalır. Ne bir kez, ne de Nevruz'da, kış gündönümünde ya da Kasım 2019'daki protestoların yıldönümünde; CCTV kameralarının hemen önünde, onları salonda bir araya getirip seslerinin en üstünden şarkı söyletmeyi ihmal etmez. Hapishane de olsa sokak da: fark etmez. Nerede olursa olsun, Maryam elleri birleştirerek "kız kardeşler"den oluşan bir çember oluşturacak ve devrimci marşları 'Kızılbademlerin Kanı'nı' (Khune Arghavanha) söyleyecekler.* Bu, karakavutu Salıların mirasıdır; dayanışmada bir ustalık dersi.

Meryem'in adını taşıyan, herkesin topluluğundan ayrılmış olanlar için yapabileceğiniz, çok basit on çeşit hamur işi vardır. En ideali, onları Nevruz'un arifesinde pişirmenizdir. Birbirinizi bulun, birbirinizin ellerini tutun ve şarkıyı söyleyin. Ellerinizden ayrılmış olanlara seslenin. Maryam, bu hamur işlerini kutlamalarda, ya da kadınların bir araya geldiği herhangi bir vesilede seviyor.

* Adasi, başlıca malzemesi mercimez olan; soğan, kurutulmuş nane ve baharatlarla (çoğu zaman zerdeçal) tatlandırılan bir İran yahnisidir. Ayrıca domates salçası, kıyma ve/veya patates içerebilir.

* 'Kızıl Tomurcukların Kanı', Saeed Soltanpour tarafından bestelenmiş ve İran Halkının Fedai Gerillaları Örgütü tarafından 'Güneşin Kıvılcımları' (Sharareha-ye

Aftab), 1979'da.

Tarif 12

Elmalı turta

Maryam Akbari Monfared için

Maryam'ın kendisiyle aynı şekilde, bu elmalı turta benzersiz bir lezzete sahip. Yumuşaktır; ağızda elma ve tarçın aromasını taşıyarak ufalanır. Birkaç tane yapmak zorunda kalacağız. Buradaki başarı anahtarı nişastadır; mutlaka ekleyin.

İ Ç İ N D E K İ L E R

350 g un

5 yumurta

2 yemek kaşığı pudra şekeri

250 g şeker

250 g yumuşatılmış tereyağı

¼ tk vanilya

1 yemek kaşığı kabartma tozu

4 yemek kaşığı mısır nişastası

3 elma

3 yemek kaşığı doğranmış ceviz

tarçın, damak tadına göre

D I R E C T I O N S

Başlamadan önce tereyağını yaklaşık bir saat kadar neredeyse eriyecek sıcaklıkta bekletin. Rastak Ensemble'ın 'Your Memento' (Sanin Yadegarin) şarkısını açın. Uzun saçınız varsa, salın. Fırınlarken şarkıyla birlikte başınızı sallayın.

Yumurtaları çırpın ve yumuşamış tereyağına ekleyin. Yani bir yumurtayı ekleyin; Azerbaycan şarkısıyla ağız uyumu yapın ya da mırıldanın; saçınızı savurun ve ardından bir sonrakini ekleyin; sonra da tıpkı aynı şekilde bir sonrakini daha ekleyin. Unu, şekeri, mısır nişastasını ve kabartma tozunu yavaş yavaş karıştırın. Elmaların çekirdeklerini çıkarıp dilimleyin; şarkıyı yeniden başlatın ve elmaları ayrı bir kasede tarçın, vanilya ve pudra şekeriyle kaplayın.

Hamur karışımının yaklaşık yarısını bir turta kalıbının tabanını kaplayacak şekilde kullanın. Kolaysa bir sıkma torbası kullanabilirsiniz. Üzerine elma dilimlerini ve doğranmış cevizleri dizin; sonra üzerine hamur karışımından başka bir kat dökün. Tartı fırında 180°C'de 20–30 dakika pişirin. Sonlarına doğru, üstüne biraz daha pudra şekeri serpebilirsiniz.

Şimdi aromatik elmalı turbanı fırından çıkar ve biraz daha dans et. Bir arkadaşın varsa birlikte dön ve sonra bir fincan çayla keyfine var. Herhangi bir dans bilmiyorsan çevrim içi birkaç videoya bak. Profesyonel olmana gerek yok. Başını sallayıp sevin.

M A R YA M D A N C E S, saçlarını savurur. Yaz sonbahara dönerken, aynı alanda sayısız kişinin on üç yıl boyunca gelip geçtiği yerde bir Türk dansı dans eder ve güler; gülerken sesini aynı yere koyar. Onlar gitti, ama o kaldı. Dansı tutkulu, sevinç dolu. Geceyi ayaklarıyla kovar. Kararmış dünyamızın en parlak yeri Maryam'dır; her yeni dönüşte ezilmiş kalplerimize yeniden hayat verir. Bu on üç yıl boyunca ne tekrarla çözülmüş ne de dönüp durmaktan yorulmuştur. Bunu böyle hayatta kalacak olan sadece o değildir; başkalarının da onu izlemek istemesini sağlar.

Maryam Akbari Monfared Aralık 1975'te doğdu. 2009'da, üç yaşındaki kızından, sahip olduğu küçük güzellik dükkânından ve mütevazı evlerinden alınarak Evin Cezaevi'ne getirildi. Adalet arayışını, pembe tonlardan oluşan renk paletini ve sınırsız sevgisini bu yere taşıdı. Onunla tanışmış olan herkesin tanıklık edeceği gibi, boyun eğmeyi ya da emirlere uymayı bilmez; zulmün her türlü biçimi karşısında yorulmadan ayakta durmayı bilir yalnızca. Evin'de bir yılını, bir saatini ya da hatta sadece bir anını geçiren herkes, onunla ilgili bir şey hatırlayacaktır ve bu, o kişinin içini titreten bir anı olacaktır; kendisine fısıldadığı bir hatıra: 'Keşke ben de Maryam olsaydım.' Ya da daha da cesur bir ifadeyle: 'Ben Maryam Akbari Monfared'im.'

Maryam'ın, İranlı kadınların tarihindeki ışıldayan bir sayfa olduğu söylenebilir. Kim ne kadar uğraşırsa uğraşsın silinmeyecek; heyecan ve sevinçle attığı her çığlık, pek çok kalbin üzerinde iz bırakmış durumda. Bir gün, adaletsizliğin mirasçıları—nesilden nesile—Evin'den Khavaran'a kadar uzanan yol boyunca sadece onun için kırmızı gül demetleriyle sıra sıra dizilecek.*

Ebrahim Raisi'nin 2019'da İran yargısının başına atanmasından kısa süre sonra, Evin'de bir hareketlilik yaşandı. Yetkililer, Tahran'ın amiral gemisi cezaevinin dışarıdan "makul" görünmesini sağlamak için telaşla çalıştı. Su borularını değiştirdiler, aydınlatma armatürlerini yenilediler ve kafes parmaklıklarını parlatıp cilaladılar. Bu Maryam'ı öfkelendirdi. O buna hiç aldırış etmedi. Ranzasından kalkıp haykırdı: 'Raisi yeni musluklar taktırarak dökülen kanı temizleyemez! Ben bir davacıyım; davam onun hakkındadır!' Böylece cezaevindeki on birinci yılının ortasında Maryam, Ebrahim Raisi hakkında uluslararası bir mahkemeye resmî şikâyette bulundu.*

O gün ondan bir şey öğrendik. Cezai davranışın hakemleri olarak gönüllüce hareket edecek olanlara karşı davada hepimizin davacı rolünü üstlenebileceğini öğrendik. Tutuklu kaldıkları yerin arkasından seslenmek ve o sesin duvarları aşarak uzağa ulaşması mümkündü.

* Tahran'ın güneydoğusunda yer alan Hâvarân Mezarlığı, toplu bir mezarın bulunduğu yerdir. 1988'de, İran–Irak savaşının sona ermesinin ardından, ülke genelinde haftalar içinde binlerce siyasi tutuklu, dönemin Yüce Lideri Ayetullah Humeyni'nin emirleri doğrultusunda ve sistemli biçimde, hapishanelerde katledildi. Kurbanların çoğunun cesetleri asla tespit edilmedi ya da ailelerine teslim edilmedi.

* Haziran 2021'de İran'ın Cumhurbaşkanı olan Ebrahim Reisi, İran'ın 1988 hapishane katliamına ortak olmuştu. O yaz, o dönemde henüz kıdemsiz bir savcıyken, Tahran'da, tek bir evet/hayır sorusuna her birinin verdiği yanıta göre tutukluların akıbetini belirleyen dört kişilik bir "ölüm paneli"nde oturdu. Şubat 2017'de Maryam Akbari Monfared, Zorla veya İsteğe Bağlı Olmayan Kaybetmelerle İlgili BM Çalışma Grubu'na başvurarak, kendi dört kardeşi ile o yaz vurulan ya da asılan binlerce kişi için adalet talep etti.

DOKUZ

Fatu ile Rüyaları Paylaşmak

Bu bir yanıltma yürüyen bir gezgindir; gerçeklik ile düş arasında sınır çizgisinin bir yerinde dolaşır. Adı Fatemeh; ya da Bushehri lehçesinde 'Fatu'. Genel olarak, kim olduğunu ya da başına ne geldiğini anlatmaya başladığında fantastik tarafa kayıverir. Ama yanılsamalar o kadar ayrıntılı, o kadar ustalıkla kurgulanmış ve en ince ayrıntısına kadar tasvir edilmiş ki, sanki gerçekmiş gibi. Nitekim dinleyen de bir süre sonra onunla birlikte sınırın öte yanına takılır. Dünya görmüş bir kadın olan bizim Fatu.

Gerçek olup olmamasından bağımsız olarak şunu fark edeceksiniz: Fatu'nun hikâyelerinde aynı üç başrol yer alıyor—amcası, kardeşi ve Kuveytli teyzesi. Üçü de o burada geçirdiği süre içinde öldü; bu kısmı gerçek. Şimdiye kadar Bushehr Cezaevi'nde beş yıl hizmet etmiş—bu da kesinlikle gerçek. Fatu, Bushehr Eyaleti'ndeki Borazjan kentinden geliyor ve muhtemelen borç yüzünden ceza çekiyor.

Fatu bir çocuk gibi; bir şey istedi mi, hepsinin de hemen olması gerekiyor. Sık sık diğer tutuklularla tartışmalara giriyor; ardından da dövülüyor ve azarlanıp lanetleniyor, çünkü telefonuna kendisine tanınan 10 dakikayı fazlasıyla uzatacak kadar abanıyor. Hattın öte ucundakilerde de onunla ilgili pek bir sevgi yok zaten. Telefon konuşmalarının hepsi sanki paranın etrafında dönüyor. Ne kadar çok lafta uzatsa, bir şeylerin hesabına düşeceğine o kadar çok inanır gibi oluyor. O da olduğunda Fatu,

Koğuşta bulunan her mahkum için -kadınlar dahil- kebap veya balık sandviçi. Telefon kuyruğunda onu döven ve küfür eden kadınlar ve diğerleri Olan biteni kayıtsızca izleyen Fatu'nun cebi dolduğunda, Herkesin hesabı dolu. Hatta aleyhindeki davalardan biri 25 milyon doların üzerinde. Toman (430 dolar) tutarındaki borcu, koğuş için tekrar tekrar meyve satın alarak biriktirmişti.

Fatu toplamda sekiz yıl görev yaptı. Aşırı cömert davranmak... Başına gelen her şey muhtemelen onu buraya getiren şeydir. Onun Kuveytli Teyze, Buşehr Hapishanesi'nde ünlüdür ve Fatu'nun son derece önemli bir parçasıdır. Mythos: Altı yıl önce, bu Kuveytli teyze tüm buzdolaplarını satın aldı ve Koğuşta yatan mahkumlar için su sebili çalışıyor. Birçoğu burada büyüdü. Masasını, tabiri caizse, ona ayırmıştı. Ama bir sorun vardı – her zaman olduğu gibi – ve şimdi Fatu'nun ev aletleri şirketine yüklü miktarda borcu var. Kuveytli teyzesi hakkındaki açıklamaları efsane niteliğinde. Bunlar... O kadar çok kez alıntılandılar ve tekrar tekrar aktarıldılar ki, sözlü birer kanıt niteliği kazandılar. Tarih. Teyzenin gerçekten var olup olmadığı hala tam olarak belli değil; yine de biz Her gece onun için dua edin.

Bu teyzenin ortaya çıkmasından önce, Fatu'nun bir dönem Lübnanlı bir teyzesi vardı. Teyzem, anlaşılan o ki emekli olmuş. 'Bir keresinde teyzemi ziyaret etmek için Lübnan'daydım,' Şöyle derdi: "Bir hafta sonra teyzem bana dedi ki: 'Artık her şeyi öğrendin.'" "Bu şekilde, Mısır'ı da ziyaret edin." Anlatılana göre Fatu bir uçağa bindi. Kayak yaparak Lübnan sularından Mısır'a doğru yola çıktı. Ancak İsrailliler bunu fark etti. Fatu onu ilk kez uçağa ateş ederek İran'a geri gönderdi. Bu hikayeyi anlattığımızda kahkahalara boğulduk – ve bu sadece öneriyle oldu. Bir Mısır tatilinin. Ama onun bu konudaki açıklaması o kadar vurgulu ve ayrıntılıydı ki... İsraillilerin yüzlerine ve üniformalarına bakınca, onlara saygı duymamak elde değildi.

Fatu kendi anlatımına göre, iş bitirici bir kadın. Her yerde bağlantıları var. Askeri ve adli kurumlar hakkında bilgi sahibi olmakta fayda var ve 10 milyon kişi için Tomans (170 dolar) davanızı tamamen temize çıkarabilir. Hatta bir

Cinayet suçlaması – bunu ortadan kaldırabilirler. Fatu özellikle şunlara düşkün: Ancak, amcası siyasi çevrelerde önemli bir figür olduğu için, o da siyasi tutsaklardı. Yüksek Liderin ofisindesiniz ve tesadüf eseri 5 milyon rüşvet verirseniz... Tomans'ı (85 dolar) onun hesabına yatırırsa (bu indirimli fiyattır), o da gönderebilir. İran'ın bugüne kadar gördüğü en kötü ulusal güvenlik vakası, sanki hiç yaşanmamış gibi alevler içinde yok oldu. oldu. Elbette, davanızın kayıtlarda kalması gibi düşük bir ihtimal gerçekleşirse, Fatu, 5 milyon toman değerinde pizza ve içecek satın aldı. Aynı öğleden sonra aynı koğuşta bulunmaları tamamen tesadüf olacak. Kuveytli teyze ödeme yaptı. Bunun için.

Genç kadın, Fatu ile ilk kez Fatu'nun onu öptüğü sırada karşılaşır. Hapishane müdürünün ayaklarına kapanıp ondan af dilemesi sarsıcı bir sahne. Önceki gece Fatu'nun başka bir mahkumla fısıltıyla konuştuğunu duymuştu. Hava karardıktan sonra, ki bu Buşehr'de kesinlikle yasak. İşte o burada, Gardiyanın ayaklarını öpmek. Bu nasıl oluyor?

Genç kadın, Fatu'nun geçmişi hakkında bildiklerini hatırlıyor. cezalar:

1. Fatu son derece dindar biridir. Sabah saat beşte kalkar... Namaz kılar. Ondan önce abdest almak için banyoya gider. ve musluk suyu kirlendiği için şişelenmiş maden suyu kullanmak zorunda kalıyor. Bağlantı kesildi. Birisi hapishane müdürünü uyardı. Onu dışarı, içeriye götürdüler. Onu avluda soyup sütle yıkanmasını sağla.

2. Fatu hijyen konusunda takıntılı. Aslında değil; aldığı önlemler bunu gösteriyor. Bunlar, özgür bir kadının temiz kalmak için alacağı şeylerle aynıdır. Sağlıklı. Ancak davranışları hâlâ gardiyanın öfkesini çekiyor. Mahkumları insan olarak görmüyor. Ceza olarak da bunu yapmıyor. Bir ay boyunca terlik giymesine izin verildi. Zemin o kadar sıcak ki, o bile Ağrıyı hafifletmek için ayaklarının etrafına dondurucu poşetleri sarmayı deniyor. Ama işe yaramıyor.

"Yanıklar ve aşağılanma beni her gece ağlatıyor," diyor birine. Bir diğer mahkum arkadaşım, "Kardeşim için ağladığımdan daha çok ağladım." dedi.

3. Fatu'ya, izin alabilmek için bir şeyler satın alması gerektiği söylenir. Hapishane için buzdolabı ve televizyon gibi şeyler. Bir şekilde Bunu başarmayı da beceriyor. Fatu ayrıca rüşvet taleplerine de boyun eğiyor. İstismarın durmasını sağlamak için. Bu da onu daha büyük bir borca sürüklüyor ve elbette, Hiç durmuyor.

4. Fatu, hapishanenin kutsal bir mekanı olan 'kültürel merkezinden' arkadaşını gürültülü bir şekilde arıyor. Yüksek sesle konuşmanın ağır bir suç sayıldığı bölge. Cezalandırılırlar. Onu 60°C'lik sıcakta tek ayak üzerinde durmaya zorlayarak ve tüm vücudunu zorlayarak ona işkence ettiler. Hücre arkadaşları onu yuhaladı. (Burada genç kadın sustu, sonra şöyle dedi: 'Daha önce de söylediğim gibi, Buşehr Hapishanesi ve oradaki suistimaller diğerlerinden farklıdır.' Oradaki askeri disiplin, tıpkı The filmindeki gibi, filmlerdeki gibi. Shawshank Redemption.')

5. Fatu'ya yan tarafından o kadar sert bir tekme atıldı ki böbreğinde kanama meydana geldi.

6. Fatu herkesin önünde soyuluyor ve iç çamaşırları alınıyor. Onu uzaklaştırmak için yapıyorlar. Bunu, hijyen eksikliğinden dolayı bağırmasını sağlamak için yapıyorlar. Bir sonraki adet döneminde.

7. Fatu haftalarca karantinada kaldı.

8. Fatu dövüldü.

9. Fatu hakkında yeni bir dava açıldı.

10. Fatu dövüldü.

11. Fatu dövüldü.

12. Fatu soyunmuş.

13. Fatu soyunmuş.

14. Fatu, en aşağılayıcı şekilde özür dilemeye zorlanıyor.

15. Fatu dövüldü.

16. Fatu yine yenildi.

Hapishanede günah sayılan şeyler farklıdır. Fatu işkenceye maruz kalıyor. Yüksek sesle konuştuğu için hayatında daha önce hiç yaşamadığı bir boyutta tepki verdi. Ya da öğle yemeğinden kalanları akşam yemeği için saklıyorlardı. Burada çok sayıda Fatu var, ama Kimse başkasının gerçek arkadaşı değildir, çünkü arkadaşlık şunlara yol açar: Empati kurmak kesinlikle yasaktır. Hatta birisiyle fısıltıyla konuşmak bile yasaktır. Gardiyanlık, teknik olarak bir suçtur. Mahkumların çarşaf ve başörtüsü takmaları zorunludur. Bushehr'de her zaman ve bunlardan herhangi birini çıkarmak suçtur, ancak şu durumlar hariç: Uyku. İnsan olmak yasak. Dans etmek ise elbette yasak. yasaklı.

Genç kadın, nazikçe Fatu'ya yaklaşmaya çalışıyor. Onunla konuşuyor. Lezzetli pastalar hakkında konuşurken Fatu'nun gözleri parlıyor. Aldığı darbeler yüzünden gözleri ışıldıyor. Arkadaşlıktan korkuyor. Ama sonunda oburluğu ağır basıyor. Genç kadın kendi bağlantılarını kullanarak bir mutfak kurdu. Fatu eğiliyor. Oraya satış müdürü olarak atanmak için her türlü çabayı gösterdi.

"Kuveytli teyzemin hizmetçisine benziyorsun," diyor genç kıza. Kadın endişeli bir ifadeyle, "Çünkü çok zekisin," diye ekliyor hızla.

İttifakları dikkatlerden kaçmaz. Sonuç olarak, Fatu yine yenilir. ve telefon kullanması engellendi. Genç kadın onu savunmaya çalıştı, ancak Onun müdahaleleri durumu daha da kötüleştiriyor. Fatu pes etmiyor. 'Hayır 'Bu önemli,' diyor. 'Sürekli sarhoş olup gözlerim kamaşmasından bıktım artık.' 'Hapishane.' (Buşehri'nin kullandığı ve o zamandan beri kullanılan bir ifade olan "Yıkılmış ve kör edilmiş" ifadesi) Bana anlatıldığına göre, bu, çevre tarafından bozulma veya deforme olma anlamına geliyor. Söylenir ki, herhangi bir kadın – sevgili, anne, güzel pembe yanaklı yerel kız – Hapishanede geceyi geçirebilir ve ertesi sabah uyanabilir. Korkunç bir şekilde profesyonel bir tutukluya dönüştürüldü, sanki uzun zamandır oradaymış gibi. Buşehr Hapishanesi'nde yüz yıl hapis yattı.

Ama bir gün, Fatu verilen cezalar yüzünden tekrar ağlarken... Genç kadın, onun için gerçekten hiçbir şey yapamayacağını anlayınca, şöyle karar veriyor:

Fatu’dan kendini uzak tutması gerektiğini biliyor; Fatu ona yaklaşıyor ve o geri çekiliyor. Fatu tekrar ağlamaya başlıyor.

Biraz sonra, genç kadına bir mektup yazıyor. Bir şiirle başlıyor:

Arkadaşımın bana bir iyilik göstermesini umut ediyorum, Yaptığım büyük bir haksızlık var ve onun beni affetmesini hayal ediyorum. İşlediğim o haksızlığı kesinlikle bağışlayacağını biliyorum; Peri olabilir belki, ama gerçek bir melek o.*

Şimdi sıra genç kadında; ağlamaya başlıyor. Çaresizce Fatu’nun sevdiği, logaimat denen bir tür Arap mantısını yapmak için pastane mutfağına gider.

* Bu dizeler, en büyük ve en sevilen Fars klasik şairlerinden Hafız’a aittir.

Tarif 13

Logaimat

-
-
-

M A L Z E M E L E R 480g un 1 yumurta 240ml pişirme yağı 240ml hurma şurubu 1 çay kaşığı fırıncı mayası 2 yemek kaşığı mısır unu 1 su bardağı su

Y A P I L I Ş

Mayayı una ekleyin ve suyu yavaşça akıtırken karıştırın. Üzeri kapalı bir kaba koyun ve hamur kabarana kadar sıcak bir yerde birkaç saat bekletin. Çırpılmış yumurta ile mısır ununu birlikte karıştırın, ardından hamurla birleştirin. Yağı ısıtın ve karışımı bir huni yardımıyla tavaya küçük parçalar ya da küçük kareler halinde bırakın. Logaimat’ler kızarınca bir spatula ile alın ve hurma şurubuna bulayın. İsterseniz üzerine hindistan cevizi serpin.

-
-
-

Ertesi gün Ay Fatu tekrar dövülür ve mutfak kapatılır. Kadın, Fatu'yu en sevdiği pasta, onun vazgeçilmezi olarak görüyor. Yıkılmış ve kör edilmiş masalları, maruz kaldığı istismarlar, Lübnan ziyareti, Kuveytli teyzesi. Fatu ile bu kadar yakınlaşmadığına pişman. Yaptığı tek şey... Bu durum, daha fazla işkence için yeni bir katalizör haline geldi.

Fatu farkında olmadan yardım edebilecek konumda olan kişiydi. Uzun uzun ve ayrıntılı bir şekilde tartıştıkları şeylerden biri de arkadaşının konuşmasıydı. Gümüş saçlı genç kadının yokluğuna hâlâ ağlıyordu. Arkadaşımın adı Sepideh Kashani idi.

Fatu daha da ileri giderek genç kadından daha fazla bilgi vermesini istedi. Fatu da Kashi gibi bir balıkçıydı. Belki daha önce tanışmışlardır. Denizde bir yerlerde.

T E N

Nostaljinin Ulusal Kütüphanesi

KASHI, genç kadın, bunu açıklamaya çalışırken, nostaljik duygulardan oluşan bir demet olduğunu söylüyor. Nostalji farklı biçimlerde gelir; Kashi'deyse hepsi tek bir insanın içinde tek bir yerde toplanmıştır. Çoğu insan, özellikle acı getirdiğinde, anımsama isteğinden kurtulmaya çalışır. Ama Kashi, nostaljinin her saniyesini, her parçasını, her yönünü ve nostaljiyle kurulan her bağlantısını saklar ve titizlikle seçerek ayıklar; ayrıca onun içindeki vitrinlerde, neredeyse takıntılı bir mükemmeliyetçilik disipliniyle sergiler: nostaljiden oluşan ulusal bir kütüphane.

Nostaljinin her nesnesi için belirli bir yazar ve üslup vardır. Houman Jokar için bu Romain Gary. Genç kadının kız kardeşi Sima için Louis-Ferdinand Céline. Okul arkadaşı içinse Milan Kundera. Burada şunu belirtmek gerekir: her nostaljik an, bir sonrakinin etkisiyle hiçbir şekilde ilgili değildir. Her birinin, birbirinden bağımsız olarak ilişkilendiği kendi acısı vardır; kritik derecede, her birinin kendi ağırlığı da vardır. Göğüste çok fazla nostaljinin birikmesi, vücudun üzerinden aşağı, aşağı doğru kayarak inen bir çığa yol açabilir. Kashi'de olan da buydu. Ağırlığı göğsünden ayrılıp belin altına yığıldı.

Saçları gümüşi. Gözyaşı kanallarından çılgınca bir hızla yaşlar taşar, kısa ama göz kamaştırıcı bir birliktelikte birbirine katlanır; sonra da saygısızca, hiçbir şey olmamış gibi düşer. Ağlayınca gözleri daha da büyüleyici görünür. Onlardan gözünüzü alamazsınız.

Bundan fazlası da var: Kashi kocaman bir dayanak. Onun bedeninin kıvrımlarına yaslanabilir, devrilmezsin. Onu şekillendiren o nostalji bir kurtarıcı yapar onu. Birinin canı sıkılsa, kayıtsız kalması imkânsızdır. Ne sahiplenmeden ne de istemeden bir anneyim diyen bir anne o. İyi ki de öyle; çünkü o aynı zamanda bir çocuk: yazın suyun içinde fıskiye fıskiye oynarken senin oyun arkadaşın, sevdiğini anmak vakti gelince de seksen yaşında biri. Hep âşık, hep nostaljik; hep empati ve anlayışın odağında, işte Kashi.

Onun varlığı özgüven demek. Öyle bir özgüven ki, bu maelstromun–

Fatu sözünü kesiyor. "Kashani'nin iki efsaneden birine sahip olması gerek, değil mi? İlk ihtimal: denizkızı; bu yüzden alt bedeninin bu kadar kıvrımlı olması. Büyük olasılıkla ışıldar da. Onu görürsen servet demektir; kötü şansının da bir sona erdiği anlamına gelir ve onu gören her balıkçı köşeyi dönüp kazanır." Konusuna iyice ısınıyor: "Bir balıkçı kadını olarak, denizkızlarını Kashi'den öğrenmektense Kashi aracılığıyla denizkızlarını daha iyi tanımış olduğumuzu sanıyorum."

Genç kadın şaşkınlıkla irkilir.

“İkinci ihtimal ise hareket eden ada.” Fatu daha fazlasını söylemez. “Körfez hemen köşede; bunu da sana bırakacağım. Denize git ve kendin çöz.”

Daha önce genç kadın, Kashi’nin Romain Gary’nin “Cennet’in Kökleri” romanındaki gib i, insanın yalnızlığın ve yabancılaşmanın yüksek gelgitlerinde tutunabileceği; sağlam, sarsılmaz yapılardan oluşan birer fil olduğunu sanıyordu. Houman’ın onunla aşkı da tam olarak bu türdendir. Houman, romanın başkişisi Morrel’dir; fil onun için Doğa’nın bir simgesidir. Kashi hem Doğa hem fil.

Sevdiği birini kaybeden filler, onun bedeninin üzerinde o kadar uzun süre yas tutar ki sonunda aynı yerde ölürler. Genç kadın, yas törenleri sırasında Kâvûs Seyed-Emami’yi anarken Kâşi’yi hatırlar.* Helva yaparken ve saçlarını yolarken, Kâvûs’un da yaptığı gibi çocuğunun bedenini dağlara teslim etmiş bir aşiret kadını havasındaydı. Yas tutmak sanki onun boyunu uzatıyordu. Sorgu odasında, Kâvûs’un cesedinin bir fotoğrafını ve Kâvûs’un eşi Maryam’ın feryatlarını anlatan bir videoyu göstermişlerdi.

Donuk bir ifadeyle şunu sormuştu: ‘Onu sen mi öldürdün?’

Fatu’nun Kâşi’nin denizkızı olduğu yönündeki varsayımı da ayrıca ikna edici. İran mitolojisinde ve dünyanın harikalarına dair bilimsel çalışmalarda denizkızının izlerini bulmak için çok zorlanmaya gerek yok. Şehriyar el-Ramhormuzi’nin Hindistan’ın Harikaları Kitabı’nda, ipeksi derili insansı deniz canlılarıyla dolu bir körfeze sürüklenen bir grup İranlı denizciden söz eden fantastik bir hikâye vardır. Öylesine hafif ve çeviktirler ki, diledikleri anda göklere çıkıverdiklerini hayal etmek kolaydır. Omuzlarının altında, deniz kaplumbağaları gibi sırtlarında küçük kafalarına uyan ve su altında solumaya yarayan aletler vardır.

Yaratılışın Harikaları ve Varoluşun Tuhaflıkları’nda Zakaria Qazvini, insanınkine benzer ama yalnızca bedeninin alt kısımları farklı olan deniz canlılarını anlatır. Rivayete göre bir denizkızı/erkek (merman) yüzeye çıkarılır ve bir hükümdara hediye olarak sunulur. Ancak kimse onun ne demeye çalıştığını anlayamaz. Hükümdar ona bir eş bulur; çocukları doğduğunda da yaşanan sorunun üstesinden gelmek için ikidilli olarak yetiştirilir. Kitaptaki bir illüstrasyon, insan gövdesi ve başı olan bir balığı tasvir eder.

Tarsusi’nin Târab Kitabı’nda bir deniz kızı bir insana âşık olur. Sonunda evlenirler. Alexander’ın Kitabı’nda ise şair Nezami, geceleri kıyıya çıkan ve insanları yoldan çıkaran deniz kızlarından söz eder

Denizciler rotadan çıkmış. Denizkızları, Nima Yooshij’in Maneli’sinde olduğu gibi, çağdaş Fars şiirinde dalgalar arasından ortaya çıkmışlardır; bu şiirde, derinliklerden gelen bir kadın tarafından büyülenmiş bir balıkçı anlatılır.

Az az, genç kadın Kashi’nin gerçekten de bir denizkızı olduğuna ikna olur. Bir gece, Goli dansını bitirdikten sonra Kashi’nin ayağa kalktığını ve dansın döngüsünü sonsuzluğa kadar sürdürdüğünü hatırlar. O haliyle, bu haliçten her geceden birer birer denizkızları yüzeye çıkar; güneşin ve ayın doğması ne kadar düzenliyse onların dansı da o kadar düzenlidir! Dansları bir hatıra, ve doğru kişiye emanet edilmiştir: bir denizkızına. Genç kadın, Bushehr’in Dashti bölgesinden halk şairi Fayez’i düşünür; o da içlerinden birine âşık olur. Sonunda karısına itirafta bulunur ve karısı onu terk eder. Şimdi yalnız, zihninde denize gider. Bir şiir mırıldanır: “Ey Peri! Yaşım ilerlemiş olabilir ama üzgün değilim; çünkü sevgim genç. Ey Peri! Bu genç aşk, daha gelecek her şey var hâlâ.”

D Ö R D Ü N C Ü H A R F

Sevgili sevgilim! Yegâne sevgilim! Güney'in insanları "hareket eden ada" diye bir şeyle ilgili bir masal anlatır. Hikâyede bir balıkçı fırtınaya yakalanır ve deniz tarafından yutulur. Farkına vardığında, kendisini büyük ve güvenli bir toprak parçasının üzerinde bulur. Ama bu sıradan bir ada değildir. Sürekli hareket eder. Bir sabah, kendi memleketinin bulunduğu kıyılara oldukça yakın olduğunu görerek uyanır. Ada yaklaştıkça yaklaşıyor ve o da atlayıp yetişebileceğini fark ediyor. Bunu yaptığında, bu süre boyunca devasa bir yaratığın sırtının arka tarafında oturduğunu anlar.

Houman'ın aşkı. Sima. Amirsalar. Kashi adı verilen daha büyük kız. Sevgili Şahla ve daha nice diğerleri: hepsi sığınak buldu.

Hayatın sorunları sizi boğmakla tehdit ettiğinde hareket eden adanızdınız. Söylemek istediğim şu ki, kocaman götünüz hepimizin kurtarıcısı oldu; gözlerinizi, ellerinizi ve kalbinizi saymaya kalkmadan önce. Şimdi sana yazdığım mektup, birkaç kişi tarafından sansürlenecek; askerlerden başlayıp Devletin ajanlarına kadar. Ama senden öğrendiğim şu: sevgi sansürlenemez ya da sona erdirilemez.

Genç kadın kafası karışık. Kashi bir fil mi, bir denizkızı mı, yoksa hareket eden bir ada mı? Günün saatine göre değişiyor gibiydi. Üç arkadaşları – Yasaman Aryani, Monireh Arabshahi ve Samaneh Nowruz-Moradi – birdenbire koğuşlarından aynı anda çıkarıldıkları zamanı hatırlıyor.* Avukatlarıyla görüşmeye gitmişlerdi, ama asla geri dönmediler. Neşe onların peşinden koğuşu terk etti. Görünüşe bakılırsa bir kaçırılma gibi olan şeye herkes şaşkındı. Kaldıkları yerlerin durumu, uzun süre gidilmeyi beklemediklerini gösteriyordu.

Sadece Kashi koğuşun kırık dökük parçalarını yeniden bir araya getirdi. Kendini usta bir hatip olarak hiç iddia etmemişti ama her bakımdan kusursuz bir konuşma yaptı: "Eğer bu koğuş bir insan bedeni ise," diye başladı, "bugün üç organını kaybettik." Ve haklıydı. Kahvaltıda hepimize yeni bir hayat getirdi; bizi dansın çemberine geri çekti ve boyun eğmememizi ısrarla söyledi. O gün boyunca dayanıp yaslandığımız fil oydu; bize bolluk, sevinç ve şarkı getiren denizkızı oydu; bizi boğulmaktan kurtaran ada oydu.

Her Çarşamba Kashi, hayatını doğa dünyasına adamış bir adamı ziyaret etmeye gider. Yanına götürmek için Houman'a götürmek üzere yanında götürmek için çerezler pişirir ve bazen genç kadın da ona yardım etme ayrıcalığına sahip olur. Houman fıstık ezmesini sever. Çok şekerli olan hamur işlerine dayanamıyor ve

Onları sade ve küçük olmasını tercih eder. Böylece Sepideh Kaşani'nin rehberliğinde genç kadın Houman için kurabiye pişirir.

* Çevreci bir aktivist ve Fars Yaban Hayatı Mirası Vakfı'nın kurucusu olan Kavous Seyed-Emami, Ocak 2018'de gözaltına alınan sekiz korumacıdan biriydi. İki gün sonra Evin Cezaevi'nde, İran yargısının bunun intihar olduğunu iddia ettiği, şüpheli koşullar altında hayatını kaybetti.

* Anne ve kızı olan Monireh Arabşahi ile Yasaman Aryani, Uluslararası Kadınlar Günü'nde zorunlu başörtüsüne yönelik barışçıl protestolarının viral hale gelmesinin ardından Nisan 2019'da hapsedildi. Şubat 2023'te serbest bırakıldılar. Samaneh Nowruz-Moradi, 2018'de muhalefet gruplarına üyelik nedeniyle tutuklandı. 2019'da cezasını Evin Cezaevi'nde çekmek üzere gönderildi. 2021'de serbest bırakıldı; ancak 2023'te yeniden tutuklandı ve halen Evin Cezaevi'nde bulunuyor.

Fıstık ezmeli kurabiyeler

Houman Jokar ve Sepideh Kashani için

◆
◆
◆

MALZEMELER

250g un

1–2 yemek kaşığı fıstık ezmesi (damak tadınıza göre; bizimle ilgisi olmayan bir şey)

bir çay kaşığının ucuna vanilya

ceviz, doğranmış; damak tadınıza göre

2 yumurta

TALİMATLAR

Önce Dariush Eghbali'nin "Always a Helping Hand" (Yavareh Hamisheh Momen) şarkısını aç. Houman hep yardım elidir. Sepideh de şarkıyı mırıldanıyor.

Yumurtaların aklarını sarılarından ayırın; ikisini de ayırın. Cevizleri küçük parçalar halinde doğrayın (ezmeyin). Tereyağını, pudra şekerini ve vanilyayı krema kıvamına getirip ardından yumurta sarılarını ekleyin ve karıştırın. Unu aşama aşama ekleyin. Son olarak fıstık ezmesini ilave edip karıştırın. Karışım artık ellerinize yapışmayana kadar, kendi iki sadık yardımsever elinizle yoğurun. Ardından hamurdan küçük parçalar alıp toplar yapın, kalan yumurta aklarına batırın ve doğranmış cevizlere bulayın. Yağlı kâğıt serili fırın tepsisine dizin ve 180°C'de 15 dakika, altın rengi olana kadar pişirin. Hazır olduklarında, yağlı kâğıttan dikkatlice ayırın. Sana yaslanabilirim sevgili kurabiye.

◆
◆
◆

Marzieh Amiri İçin Övgü

'Bana Marzieh'i isteyip istemediğimi sordular.' Ben de 'Onu Doğu gibi istiyorum' dedim. Batı ise Suriye'yi istiyor.'*

Buşehr'de sabah saat beş. Tüm mahkumlar teslim alıyor. Basra Körfezi'nden buraya doğru çok şiddetli bir rüzgar esiyor. Hemen kalkmaları gerekiyor. Sabah beşte, çarşaflara sarınmış halde, güneşin tam şiddetine maruz kalmak, hayır. Sabah egzersizleri için daha az. Kimsenin reddetme hakkı yok. Bir... iki... üç... dört... beş... altı...

Bu sabah yoklama sırasında yeni gelen birini soydular. Bir gün önce yapılan tatbikatlara katılmayı reddetti. Tatbikat seansı şu şekildedir: Bu, günlük aşağılanmalar kataloğunun sadece başlangıcı; hepsi de gerçekleşiyor. Çarşaf giyerken. En ufak bir sapma bile olsa bedelini ödeyeceklerdir. Çok pahalıya mal olur. Nur Suresi'ni okumaya zorlandıktan sonra dövülebilirsiniz. Ziyaret haklarınızı veya telefon görüşmelerinizi kaybedebilirsiniz ya da yeni bir ceza davasıyla karşı karşıya kalabilirsiniz. Size karşı kapılarını açtılar. Ya da sizi bahçede soyup çıplak bırakabilirler. abdest.

Saat akşam yedi oldu. Yeni gelen Kobra Behyari, Cinayet işledi. Olaydan tam yirmi dört saat önce, Kocası tarafından işkence görmüştü. Sabah saat tam beşte. Telefonunu elinden almış, evin tüm kapılarını kilitlemiş ve onu zorla içeri sokmuştu. Ona bir 'sorgu sandalyesi' verdi ve birlikte olduğu kişiyi itiraf etmesini istedi.

Başka bir adam. Kadın şaşkınlık içinde reddetti ve adam onu bir saat boyunca işkenceye maruz bıraktı. Gün boyunca. Yine de itiraf etmedi. 'O gece birkaç kez altıma işedim,' dedi. "Ama kendime sürekli tek başıma olmamın daha iyi olacağını söylüyordum," dedi. "Ama tek başıma olmamın daha iyi olacağını kendime telkin edip durdum." 'Ölen kişi o, başkası değil.' Ertesi sabah saat beşe çeyrek kala, Adam ona beş dakikası kaldığını söyledi: 'İtiraf etmezsen,...' 'Öldü.' Tam tetiği çekmek üzereyken kadın silahı kaptı. Çatışma sırasında silah ateş aldı. Kurşun bir lamba armatürüne çarptı, sekerek ilerledi, Adamı vurdu ve öldürdü.

Yedinci hapis yılını dolduran Kobra'ya şu görev verildi: Personel yemekhanesi. Her sabah yerleri süpürüyor ve personele yemek veriyor. Umarım bir gün ona kendisinden af haberi getirirler. Kocasının akrabaları. Son zamanlarda çok bağırıyor: 'Tanrı aşkına, sadece...' "Beni idam edin! Artık dayanamıyorum!"

Savcının temsilcisi onu görmeye geliyor. Ondan şunu istiyor: O diğer adamla tam olarak ne yaptığını teyit edin. Bu onun bir ismi değil. İsteklerini veya koşullarını öğrenmek istiyor. İlişkilerinin ayrıntılarını öğrenmek istiyor. 'Söyle bana 'Penisinin büyüklüğü hakkında,' diye yalvarıyor kadına. 'Kolayca girdi mi, yoksa zor mu? Kaç tane?' Günde kaç kez seninle birlikte oldu?

Ofisten sersemlemiş bir halde çıkıyor ve hemen ranzasına yığılıyor.

Başka bir gün, başka bir zamanda, perçemli bir kadın geri dönüyor... İşe gidiyor. Yürürken 'Hakim Beni Sevdi' (Ghazi Mano Doosht) şarkısını mırıldanıyor. Dasht) Soroush Hichkas'ın bir şarkısı.

Bugün Kobra'nın omuzları çok ağrıyor. İç çamaşırını giyemiyor. ve sütyenini çıkararak, ikisinin de yokluğunu bol bir kıyafetin altında saklamayı umuyor. Elbisesini giymiş. Kimse fark etmez, diye düşünüyor. Ama kadın gardiyan durumu fark ediyor. ve kadını kendi huzuruna ve gözetmen hakimin önüne çağırır.

Her şey bir hakaret yağmuruyla başlıyor. Mahkum, durumunu açıklamaya çalışıyor. Hiçbir yasa dışı şey yapmadı ve her halükarda orada kimsenin olmaması gerekiyor.

koğuşta kalanlar arasında başka kadınlar da vardı. Gardiyan ise -ki kendisi de genellikle etek giyer- Oje ve şeffaf çoraplar... - gözetmen hakime dönerek, 'Bunlar...' Kadınlar bir sürü azgın sapık. Sütyen takmaması bir sinyaldir... diğer lezbiyenler.'

Mahkum şok içinde. Bu nasıl oluyor? Konuşamıyor. ve kıpkırmızı olur. Daha önce yargıç hakkında şöyle düşünmüştü: Aklı başında olan adam ona gülümsüyor ve gardiyandan gitmesini istiyor. Gardiyan "Öyle yapıyor." "Pekala," diyor yargıç. Kadın hızla kapıdan dışarı fırlıyor.

Biraz ileride, perçemli bir kadın evden çıkıyor. Baharın serinliği. Ufka doğru bakıyor. Orada bir yerlerde, Bulunduğu yerden bin kilometre uzakta, şaşkına dönmüş insanların olduğu bir yer var. Kadınlar kapılardan dışarı fırlıyor. 'Hakim beni çok sevdi,' diye mırıldanıyor.

Buşehr'in içinde bir denetim yapılacağı söyleniyor. Kadınlar mutfakta, fırıncılık yapıyorlar. Umutsuz bir şekilde, ürünlerinin lezzetli olmasını umuyorlar. Cehenneme zaten yakın bir yerdeki son sığınak kapatılmayacak. Bir adam İçeriye büyük patron giriyor. Mahkumu ofise geri götürüyorlar. Bir süre sonra Daha sonra sersemlemiş bir halde geri döner.

Ondan ses kaydı alınmış bir itiraf vermesini istiyorlar. Bu ihtimal akıl almaz. Aynı durum tersi için de geçerli: Konuşursa da işi biter, konuşmazsa da. Arkadaşları ona yalvarır ve o da onları dinler. Geri döner ve şöyle der: Cezaevi yetkililerinin kameraya söylemesini istediği sözler. Kamera kapatılıyor. Mahkum odadan çıkıyor, yüzünü ovuşturuyor. Sonra... "Hayranlarım, bana tecavüz edildi!" diye bağırıyor.

Marzieh adında bir kadın ara sokaktan çıkıyor. Hâlâ mırıldanıyor. 'Hakim Beni Sevdi', diye devam etti. Marzieh'in yaşadığı sokağın sonunda... Kadın tecavüzüne uğramış kişilerin tutulduğu bir hapishanenin önünde yürüyor. Şimdi, hepsini temsil ediyor. Saçlarını savuruyor ve olabildiğince yüksek sesle... Can, içeride arkadaşları için yazdığı şiirleri okuyor.

Dışarıdan bakınca asla anlayamazsınız sesinin bu kadar güçlü olduğunu. Saçaklarını silkeler; sanki, bir yargıcın şimdiye dek “sevdiği” her kadın tutuklunun bulunduğu tüm odalarda bulunmuş da artık onların ihlalini hiçe sayıyormuş gibi. Sanki o odanın köşesinde ihlal edilmiş olan Marzieh’in ta kendisi. Şimdi cesaret edip onlara el ele tutuşup bağırmalarını meydan okuyor: “İhlal edildik!”

Şiirin sonunda gülümsüyor ve şöyle diyor: “Feminizm bana bunu öğretti.”

Bu an, ihlal edilmiş kadınlar için ve kadınlar arasında bir empati amblemi olarak dursun. Birlikte; asitle dağlanmış yüzleri ve kemerlerin kırbacıyla morarmış bedenleriyle duvarın üstünden akın akın çıkacaklar; koşacaklar, birbirlerinin ellerini tutup şarkı söyleyecekler: “Feminizm bana bunu öğretti.” Tahran’ın sokaklarında saçakları raps tutan bir kadın onlara feminizm dersi vermiş.

* Marzieh Amiri, reform yanlısı Shargh gazetesinde gazeteci. Eylül-Aralık 2022 arasında İran’da demokrasi yanlısı protestolar sırasında gözaltına alınan elliden fazla muhabirden biriydi.

Tarif 15

Bunlar Marzieh'in lezzetlerinden birer örnek. Çok güzeller, ama kremaya veya başka bir şeye ihtiyaçları yok. Süslemeler de öyle olmalı. Sade ama zevkli. Ağır yük taşıyor ama taşımıyor. şikayet etmekten bahsediyorum. Burada Marzieh'den bahsediyorum.

Madeleine yapmak için madeleine kalıplarına ihtiyacınız var, bunları da bir yerden satın alabilirsiniz. Ev eşyaları satan dükkan. İstiridyeye benziyorlar. Çok güzel, değil mi? 'The Kerb and the Dream' filmini açın. (Jadval o Roya) rapçi Soroush Hichkas tarafından. Marzieh rap müziğini seviyor. Tıpkı şarkı sözleri gibi, Bu pişirme yöntemi hızlı, kolay, uzun süre dayanıyor ve tıpkı bir dostla kurulan bağ gibi risksiz. Marzieh. Cebinize sığar (gerçi Marzieh sığmaz). Bir gece önceden pişirin, yapıştırın. Cebinde taşı, kaldırımda yürü, başörtünün yamuk sarkmasına izin ver ki kendini rahat hisset. Saçlarınızda hafif bir rüzgar essin ve rap müzik çalarken madeleine kurabiyesinden bir ısırık alın. Sen de. Marzieh Amiri adına küçük bir feminist eylem gerçekleştir.

İÇİNDEKİLER

1 çay kaşığı kabartma tozu

115 gr eritilmiş tereyağı

115 gr un

115 gr şeker

½ çay kaşığı vanilya

55 gr öğütülmüş fıstık, öğütülmüş ceviz veya toz haline getirilmiş hindistan cevizi

YÖNLENDİRMELER

Unu, şekeri ve kabartma tozunu karıştırın. Yumurtaları çırpın ve kuru malzemelerle karıştırın. Malzemeleri sırayla ekleyin. Eritilmiş tereyağını, vanilyayı ve öğütülmüş malzemeleri azar azar ekleyin. İster ceviz, ister fıstık, ister hindistan cevizi kullanın. Karışımı örtün ve içine koyun. 1 saat buzdolabında bekletin. Kalıpları yağlayın; her birini üçte iki oranında doldurun ve yerleştirin. Bunları 180°C'lik fırında 10-15 dakika veya üstleri kabarıp güzel bir renk alana kadar pişirin. altın rengi.

Madeleines Marzieh Amiri için 3 yumurta Daha önce madeleine yapmadıysanız, ceviz tozu kullanmanızı öneririm. Bu, ona farklı bir doku kazandırır. Üst kısım tam kıvamında bir çıtırlığa sahip, dişlerinizi kıracak kadar sert değil ve aynı zamanda yardımcı oluyor.

Kalıplarından ufalanmadan çıkan kekler; böylece dünyaya profesyonel olduğunu söyleyebilirsin. Eğer hapisteysen, cevizleri kendin öğütebilirsin; bunu eleğin arka yüzüyle yapabilirsin.

◆
◆
◆

ONİKİ

Patisserie Pang

‘ Bugün, 5 Mayıs 2021’de, Patisserie Pang* kapılarını açtı …’

Mahboubeh Rezaei* ve genç kadın Roya’ya döner ve hedef alır. Pang! Pang! Arezoo’ya bakarlar. Pang! Pang! Yirmi günden önceki bir sekiz yıllık 80 milyon tomanlık (1.400 $) bir birikime, pang! pang! çıkmaz bir yolun kilometrelerce ötede kalan noktasına, pang! pang! yüksek ve terk edilmiş merdivenlere, sabah 5’teki anons ziline, pang! Pang! izin almadan geçen günler sayısına, Pang! 2020’de kendini öldüren 3.589 kişiye. Pang! tacize, terk edilmiş sokaklara, motosiklet sürücülerine, pang! 13 sayısına ve Maryam Akbari Monfared’e, mezarlığa, Covid-19’a, milyonlarca insanın ölümüne ve pang! pang! karantina koğuşunun köşesindeki tacize, pang! pang! savaşa ve ölüme ve Filistin’e. Pang! sömürgeciliğe, kurşunlara. Pang! Pang! ana dile* ve Anayasa’nın 15. maddesine ve kelepçelere. Pang! Pang! balığa, balık tutmaya ve nihayet balıkçılara. Pang! Pang! Pang! Dünya Sulak Alanlar Günü’ne ve sulak alanlarla ilgili bir mesajı almayı beklemenin yarattığı tedirginliğe, pang! pang! hiçbir filozofun yazdığı tek bir felsefe satırını okumamışken felsefe üzerine düşünmeye ve pang! pang! ağır kalplerine, nostaljiye ve ayrılığa; kalp hastalığından ölüm oranının %38 olduğuna ve senden yoksun olduğumuzda bizim de o %38’in parçası olacağımızın kesinliğine. Pang! Pang! 13.000 Suriyeli çocuğa, bombalara ve

Kurşunlar. Afyon! Afganistan kadınlarına ve Taliban kadınlarına. İdam sehpasında acı! Kedinin tüylerine ve devenin postuna yalvararak bir bağışlamak. Pang! Pang! hapishane bahçesinde zorla başörtüsü ve çarşaf giydirilmesinde. İri

koridorda ve adamın nefes alışverişinin sesiyle içinizde bir acı hissettiniz! Kulak ve panik. Çın! Hattın sonunda, çın! Sınavlarda Vajinanız ve halka açık bekaret kontrolleri… tak tak!

Genç kadın ve Mahboubeh, dünyanın sular altında kaldığını görebiliyorlar. Katliamlarda. Patisserie Pang'ın onuncu yıldönümü geldiğinde... Etrafta, Maryam'ın hâlâ burada olma ihtimali çok yüksek. İnsanlar... Filistinliler hâlâ topraklarını taşlarla savunacaklar. Yemenliler de öyle. Çocuklar daha "pang" kelimesini telaffuz edemeden ölmüş olacaklar, bırak Tek başına yiyor. Mahboubeh ve genç arkadaşının övgü beklentisi yok. Patisserie Pang'ı kurdukları için. Aksine, en kötüye hazırlar – Belki de acı ve keder arasındaki ayrılmaz ilişki üzerine bir inceleme. Ahlaksızlık. Umurlarında bile değildi. Asıl mesele hep şuydu: şimdi ki Kobra Behyari için af çıkarılması umudu yok, yapabilecekleri en az şey bu. Onun için yapılacak şey, en sevdiği hamur işini pişirmek. Gülecekler, İsviçre rulosu yiyecekler ve İdam sehpasından sadece birkaç adım ötede, burada biraz dans edin.

Buşehr'in yerel lehçesinde "pang" kelimesi, meyve veren hurma salkımı anlamına gelir.

* Siyasi ve insan hakları aktivisti Mahboubeh Rezaei, ilk olarak Mayıs 2017'de tutuklandı ve İki buçuk yıl hapis cezasına çarptırılmıştı. Daha sonra yeniden tutuklandı ve şimdi altı yıl daha hapis cezasıyla karşı karşıya.

'Başörtüsünü çıkarmak', 'rejime karşı propaganda yapmak', 'toplanmak ve işbirliği yapmak' suçlarından hapse atıldı. 'Ulusal güvenliğe aykırı' ve 'İslami kutsallara hakaret'.

* İslam Cumhuriyeti Anayasası'nın 15. maddesi, çok sayıda farklı görüşün olmasına rağmen, İran'da kullanılan diller arasında Farsça, resmi belgelerde kullanılabilen tek dildir. yazışmalar ve ders kitapları.

Tarif 16

Mahboubeh Rezaei için

◆

◆

◆

MALZEMELER

120 gr un

100 gr şeker

1/2 çay kaşığı vanilya

1/2 çay kaşığı kabartma tozu

4 yumurta

25 gr yemeklik yağ

1 yemek kaşığı bal veya şurup

bol miktarda krema (bkz. s. 95)

YÖNERGELER

Yumurta sarılarını ve aklarını ayırın. Yumurta sarılarını şeker ve vanilyayla karıştırın ve sonuç kremamsı renkli, esnek olana kadar çırpın; ardından balı ya da şurubu ekleyin. Pişirme yağını ekleyin ve unu ile kabartma tozunu azar azar eleyerek ilave edin; iyice çırparak karıştırın. Ayrı bir kapta, yumurta aklarını köpürene kadar çırpın. Nazikçe içine katın.

Karışımı yağlı kâğıt serilmiş 30 cm × 40 cm'lik bir kalıba dökün ve 180°C'de 10 dakika pişirin (kısa süre; kekin kurumasını istemeyiz). Çıkarın ve üstüne hızlıca temiz bir bez serin; yine kurumasını önlemek için. İyice soğuyunca kalıbı ters çevirin ve bezin üzerine düşürün. Rulo yapın ve 30 dakika dinlendirin.

Bu arada kremayı (crème pât') hazırlayın. Ardından bezi açın, bezini çıkarın, karışımın üstünü kremayla kaplayın ve her şeyi tekrar rulo yapın. Ağır/çırpılarak kabartılan krema, meyve ya da hoşunuza giden başka bir şeyle süsleyin.

◆
◆
◆

ELBETTE, pastaneyi kapatacaklar. Tüm düşlerimizi ve tüm iç çekişlerimizi mühürleyip kapatacaklar. Ama bunlar olmadan önce, pastaneyi açtığımız o gece Hoda Moradifar yüksek sesle bir şiir okur. Umarım, bunun bize ne ifade ettiğini görmenize yeter:

Ey tüm varlıkların en soylusu, tuhaftır;

biz ümitliyiz, aynı zamanda yalnızız; aynı zamanda birlikteyiz.

İnsanlar yalnızca umutla yaşar;

umut olmasaydı, hepsini bitirirdik.

Biz kadınlar, bu kafesin köşesinde yalnız ve perişanız

;

hepimiz birbiriyle bağlantılı, birbirimize bağlıyız.

Birlikte Patisserie Pang'ı başlatıyoruz

öyle ki hep birlikte burada iyi vakit geçirelim.

damaklarımızı tatlandırmak ve ruhlarımızı neşelendirmek için; umudun dağı sarsılmadan kalsın diye; el ele verip Tanrı'ya olan güvenimizi koyarız; birlikte, talihsizlik dalgalarını yırtıp geçeriz; bu gecenin tatlılığı ve sevinciyle damaklarınızı ve hayatınızı tatlandırın.

X EKLE

Houman Jokar'a Saygı

H O U M A N J O K A R, 1969'da Tahran'da doğdu; Sepideh Kashani'nin kocası ve iki sivil toplum kuruluşunun yöneticisidir: Asya Çitalarının Korunması Projesi ve İran Yaban Hayatı Mirası Vakfı. İslam Devrimi Muhafızları Ordusu (IRGC) tarafından Ocak 2018'de, aralarında dokuz korumacının da bulunduğu bir grupta tutuklandı. Yaklaşık iki yıl tecritte kaldıktan ve binin üzerindeki saatlik sorgulama ve işkenceye maruz kaldıktan sonra Devrim Mahkemesi, hiçbir delil bulunmaksızın 'casusluk' suçlamasıyla onu mahkûm etti ve sekiz yıl hapis cezasına çarptırdı.

Yazıldığı sırada Houman ve eşi hâlâ cezaevinde. Her ikisi de dışarıdan ve içeriden birbirlerini özlemek yerine, demir parmaklıkların arkasından birbirlerini özlüyor.

Çevre gazetecisi Kaveh Faizolahi, Houman Jokar'ın bir konuşması hakkında, memelibilime dair üç aylık dergi Paazan için şunları yazdı:

Her şeyden çok da Houman'ın sahnedeki gerginliği ve kafasının karışması, insanın aklına bir danse macabre'ı getiriyor… Kendisine başkaldırmış bir adamın içtenliğiyle, çitayı, hayatı tehdit eden bir hastalığa yakalanmış ve kimsenin—hiçbir hekim—sebebini tespit edemediği sevilen bir çocukla kıyasladı. Kendini çocuğun babasının yerine koydu ve acı dolu, inleyen bir kahkaha attı; içinde

bu adaletsizliğin yüzü. Bir trajedinin son sahnesinde tek aktör olarak, aslında uluslararası uzmanların ardından sunduğu reçetenin yalnızca çitaların durumunu iyileştirmediğini değil, daha da kötüleştirdiğini itiraf etti.

Öfkesini o zaman tümüyle boşalttı; çitaların korunması lehinde ya da aleyhinde ekonomik ve ekolojik argümanlar dinlemekten bıkıp usandığını söyledi. Bunlar yalnızca gerekçeler, dedi. Sonra, sevdiği bir sabun köpüğü elinde patlamış da büyülü gökkuşağı içindeki her şey onunla birlikte alınıp gitmiş gibi, yeniden çocuk gibi ısrarla şunu

söyledi: çitalarını istiyor ve insanların onları kullanıp kullanmaması umurumda değil. Çitalarının var olmasını istediğini söyledi; çünkü onları seviyor. Bu kadar basit!

Houman, Pers Yaban Hayatı Mirası Vakfı'nın bir üyesidir ve yıllardır kendi ülkesinde çevreyi korumaya çalışmıştır. Çölde rüzgâr esmeseydi, dağlara yağmur yağmasaydı ve ormanda yolunu kaybetseydin bile, yaşamın olduğu her yerde Jokar'ın ayak izlerini görürdün. İran'da Doğa için yazdığı sevgi şarkılarını duyabilirdin.

Bir keresinde, İran'da çitaların durumu hakkında gazetecilerin sorularına yanıt olarak şunları söylemişti: 'Biz ve çita umutla yaşarız.' Bu tek cümle, hayatının özüdür. Houman Jokar, ezilen uluslara davrandığı gibi Doğa'ya da davranır ve onu korumak için her zaman harekete geçmiştir.

Houman için baskı altında kalmış ve unutulmuş İran'ın doğası ve baskı altındaki uluslar aynı türdendir. Unutulmuşlardır ama isyankârdırlar; bastırılmışlardır ama gürlemektedirler. Houman baskıyı iyi anlar ve bu, onu diğer birçok kişiden ayıran şeydir

Onun nesli. Gençliğinden gelen ruhu ve dinginliği iyi bilinir. Yaşadığı kötü muamelelerden hiç söz etmez; ama başkalarının ve Doğa'nın çektiği acıları gerçekten çok ciddiye alır. Çeşitli haksızlıkları da iyi anlar.

IRGC'nin aleyhindeki iddianamesi, 2009'daki [tartışmalı başkanlık seçimlerinin ardından] yapılan toplantılarda Houman'ın ve eşinin bulunmasını anıyor ve bunu, Afganistan'daki kendisine bir arkadaşına gönderdiği ve Houman'ın şu yazdığı bir e-postayla kanıtlıyor: 'Bildiğiniz gibi bizler yeni bir özgürlük türü yaşıyoruz. Bizim çoğumuz için lider ile yönetim arasındaki farkın ya da renkler [siyasi yönelimlerin] arasındaki farkın önemi yok. Önemli olan insanların ne kadar hızlı değiştiği. Düne kadar yalnızca kendi çıkarlarıyla ilgilenenler, ölüm anlamına gelse bile özgürlük için sokağa indi. Bu inanılmaz. Benim için bu, hareket daha ileri gidemese bile, büyük bir değişim. Elbette Sepideh'le biz de protestolara katıldık ve şükür ki çok kötü yaralanmadık; sadece biraz göz yaşartıcı gaz ve birkaç cop darbesi—beklendiği gibi, tatlı acı verici. Ne var ki, maalesef yakın bir arkadaşımız şu an cezaevinde. Protestalardaki atmosferi anlamanız için, telefonlarımızda çektiğimiz birkaç fotoğrafı ekliyorum.'

E-postasını, o sırada Afganistan'da seçimler nedeniyle yaşanan çatışmalardan da bahsederek bitiriyor: "Eğer Tahran'da seçim sonrası huzursuzluk sırasında ölürsem, ulusal bir kahraman olurum. Peki ya Afganistan'da aynı olaylar sırasında siz ölürseniz?"

Bu kısa e-posta, Houman'ın siyasetle ilişkisini gösteriyor. O, sözcüğün geleneksel anlamında siyasetçi değildir; aslında varlığının bütünü siyasetle ilgilidir. Tüm arkadaşları bunun

son derece alçakgönüllü ve mütevazıdır; ama alçakgönüllülüğü gösteriş için yapılan bir tavır değildir. Gerçekliğe kök salmıştır. Öyle alçakgönüllüdür ki sokaklarda ölme ihtimalinden söz edecek olsa, bunun gösterişe dayanan yönünden hemen uzaklaşır.

YAZAR HAKKINDA

Sepideh Gholian, şu anda Evin Cezaevinde bulunan İranlı bir gazeteci ve aktivisttir. 18 Kasım 2018'de Haft Tappeh Şeker Kamışı Kompleksindeki işçilerin grevi sırasında gözaltına alındı ve gözaltında ağır işkenceye maruz kaldı. 2023'te, başörtüsünü çıkarıp Ali Khamenei'nin düşüşü için çağrıda bulunduğu bir video viral oldu. Nisan 2024'te, açlık grevinde olduğunu açıkladı.

B İ R Y E N İ D Ü N Y A K İ T A B I

İngilizce olarak ilk kez Oneworld Publications Ltd tarafından 2025 yılında yayımlandı

Bu e-kitap 2025 yılında yayımlandı

İlk kez Farsça olarak İranWire (Londra) tarafından, Ehzar Daval-paye Rosvaei Ba Paye- Sib başlığıyla yayımlandı

Telif Hakkı © Sepideh Gholian, 2025

Çeviri telif hakkı © Hessam Ashrafı

Sepideh Gholian'ın bu eserin Yazarı olarak gösterilmesine ilişkin manevi hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca her tarafından ileri sürülmüştür

Bu başlık için bir CIP kaydı İngiliz Kütüphanesi'nden temin edilebilir

ISBN 978-1-83643-030-8

eISBN 978-1-83643-029-2

Tetragon, Londra tarafından metin tasarımı, dizgi ve e-kitap

Bu yayının hiçbir kısmı, yayımcıların önceden yazılı izni olmaksızın; çoğaltılamaz, bir veri erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da başka herhangi bir yolla iletilemez.

AEA'daki yetkili temsilci eucomply OÜ, Pärnu mnt 139b–14, 11317 Tallinn, Estonya (e-posta: hello@eucompliancepartner.com / telefon: +33757690241)

Tüm hakları saklıdır Berne Sözleşmesi kapsamında Telif Hakkı Oneworld Publications Ltd 10 Bloomsbury Street

London WC1B 3SR İngiltere

Oneworld Publications Ltd bu kitapta yer alan tariflerin içeriğiyle ilgili olarak açık veya zımni herhangi bir garanti

vermez. Herhangi bir tarifin veya yemek hazırlığı için sunulan talimatların kalitesini belirlemek ve varsa hazırlık talimatlarının besin değerini ve güvenliğini tespit etmek okuyucunun sorumluluğundadır.

Sunulan tarifler, eğlence ve bilgilendirme amaçlarıyla ve uygun düzeyde teknik beceriye sahip kişiler tarafından, kendi takdirine ve kendi sorumluluğuna dayanarak kullanılmak üzere hazırlanmıştır.

Bilgiye ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

Resmi Telegram kanalı

Z-Access

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library